

20907/A

Dwl

17

47/8
9lll
5059.8
CAROLI DRELINCURTHII,

C. F. & C. N.

DISSERTATIO

ANATOM. PRACTICA

DE

LIENOSIS.

EDITIO TERTIA

Prioribus longe emendatior.

ACCEDIT

D. LAURENTII BELLINI

Consideratio nova de natura & modo
Respirationis.

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud JOH. ARN. LANGERACK,

MDCCXI.

TYPOGRAPHUS LECTORI S.

*Exhibemus tibi, Benevole Lector,
Car. Drelincurtii Dissertat. De
Lienosis novam Editionem variis gra-
vissimisque mendis repurgatam, cui
adjunximus Laurentii Bellini Con-
siderationem novam de Natura &
Modo Respirationis, cum ne paginae
vacarent, tum ut hanc doctiss. Viri
Epistolam cum ejus Exercit. quas nu-
per juris publici fecimus, & quibus,
si tum licuisset comparare, adjecisse-
mus, haberes. Interim Vale, &
conatibus nostris fave.*

PROOEMIUM.

LIENOSOS scrutari
nequeo quin *lienem*
ipsum in puris na-
turalibus explorem.

Rectum ^a enim est *index sui*
& *obliqui.*

Potiora igitur de *liene sa-*
lubri delibanda veniunt, an-
tequam *viscus ægrum* plenè
ruminer. Medico quippè fu-
turo corpus humanum ^b *Lyn-*
ceis oculis contemplandum
est, immò ^c *manibus oculatis*
attrectandum, ut intimos i-
psius rimetur recessus, &

^a Gal. Edit.
Basil. 1538.

T. 1. p. 8.

^b Orph.

Argon ver-
su 180. p. 15.
Pindar.

Nem. x. p.

228. Ari-
stoph. *Plus.*

Act. 1. sc. 2.

p. 23 Plut.

Epist. 7. p.

344. *A.*

Theocrit.

Idyll. 22.

versu 193.

Apollon.

Rhod. *Ar-*

gon. 1. *ver-*

^{*} 2 *par-*
su 153. p. 17. Cic. ix. *Epist.* 2. Hor. 1. *Sat.* 2. *versu*
90. 1. *Epist.* 1. *versu* 28. Hygin. de *Argon.* n. 14. Valer.
Flacc. *Argon.* 1. v. 464. p. 18. Plin. *lib.* 2. cap. 17. p. 11.
Plut. *Tom.* 2. p. 1083. D. Gal. T. 1. p. 365. Pausan. *Mes-*
sen. p. 219. Lucian. *Tim.* p. 41. *Char.* p. 171. *Hermo.* p.
287. pro *Imagin.* p. 607. *Icarom.* 731. Philostrat. 2. *Icon.*
2. p. 802. Boëth. *Conf. Phil.* 3. *Prof.* 8. p. 134. Suid. in
Λυχνίω p. 64. & *Cent.* 9. n. 57. Tzetz. *Chil.* 2. n. 48.
versu 692. Apostol. *Cent.* 12. n. 13. & *Prov.* *Varicanor.*
Cent. 2. n. 64. Phavorinus, in *Λυχνίω* p. 343. & *Natal.*
Comes 8. 8. p. 858. ^c *Hipp. Edit. Frob.* 1538. p. 4. 82.
& 89. Plaut. *Asin. Act.* 1. Sc. 3. *versu* 50. & Gal. T.
1. p. 381. & 544.

PROOEMIUM.

partium singularum *situm*,
numerum, *magnitudinem*, *fi-*
guram, *colorem*, *connexio-*
nem, *communione*, *actio-*
nem, & *usum*, à capite ad
 calcem, ^d *cognoscat*. Ne-

d Hipp. p.
 63. 48. 81.
 98. & Gal.
 T 1. p. 129.
 & 144.

quaquam igitur simplex in-
 teriorum imago, expressissi-
 ma licet *vel penicillo*, *vel*
ære, attendenda est, ni ve-

e Gal. T. 2.
 p 68. 46. &
 351. 10.
 f Div. Am-
 brof. Hexae-
 mer. 6. T. 1.
 p. 88.

limus esse *ex libro* ^e *Naucle-*
ri; sed extispicio opus est,
 ut *scrutemur*, ^f *quæ naturæ*
latibulis abscondita sunt, &

g Columell.
 de Re Rust.
 lib. 3. cap. 10.
 p. 102.

veluti *secreta* ^g *corporis in*
arcano atque operto. Quid
 enim nobis *certius ipsis*

h Lucret.

Sensibus ^h *esse potest*, quò
vera ac falsa notemus?

i. v. 699.

& 700. Gal.

i. p. 7. 9.

16. & 17.

2 Hor. Ep.

1. 7. 98.

k Persius

Sat. 4. versu

ult.

Manum idcirco operi admo-
 vi, ut pro ⁱ *modulo*, quo
me dimetior, *mecum* ^k *habi-*
tans quid de liene sentiam
 enunciem.

DIS-

DISSERTATIO ANATOMICO-PRACTICA

DE

LIENOSIS.

CAPUT I.

I. IEN positus est
in ^a hypochon-
drio sinistro, è
regione jecoris

^a Hipp. p.
54. & Arist.
Edit. Paris.
1619. T. 1.
p. 776.

ὡς ἀντίζυγον, ἢ τε νότον ἢ πᾶρ, *ceu*
^b *oppositum vel spurium he-*
par, quod genuini sit hepatis
æquipondium. Id enim vi-

& 790. nec-
non Græcus
Anonymus
Edit. 1616.
Cap. 17. p.
20.

sceris à *Veteribus* modò pro-
latis, nec non ab *Aretæo*,
Gal. Polluce, & *Hesychio*,
hepati ἰσὸρροπον, ἰσὸςταpes, ἰσ-
σασθμον, & ἰσὸζυγον passim enun-
ciatur. Is autem lienis situs
sub diaphragmate est inter

^b Arist T.
1. p. 1005.
1009. &
1010. Vid.
Hofmanni.
Apolog. Lib.
2. Cap. 35.
p. 92.

A

CO-

2 DISS. ANAT. PRACT.

e Hipp. p.
248. & Jul.
Pollux, p.
84.

d Gal. T. I.
p. 415.

e Tom. I.
p. 776. quem
oscitanter
legerat A-
verroës
Colliget. 4.
Cap. 4. fol.
verso 62.
Tom 9. ho-
minibus e-
nim tribuit,
quæ Phi-
losophus
brutis hîc
adscibit.
f Hist. Nat.
XI. Cap. 37.
p. 281. v.
31.
g Anat.
VIII. Cap.
5. p. 217.
h Teste Gal.
T. I. p. 172.
i Ann. ni-
mirum
1650.

costas adulterinas atque *e*
ventriculum, quem parte sui
simâ complectitur, dùm
gibbâ suâ per fibrillas nervo-
sas diaphragmati *d* cohæ-
ret. Tàm profundè porrò re-
conditus est ut palpari ne-
queat, nisi *naturâ* vel *mor-*
bô declivior sit. Lienalem
quippe situm sæpè mutari
constat, non modò ratione
sedis vel *humilioris*, vel *ela-*
tioris, sed ratione sedium
ejus universè. Is siquidem
ab *e* *Aristotele* & *f* *Plinio*
recitatur prodigialiter lo-
cum, in *quadrupedibus*, cum
hepate permutasse, uti sin-
gulatim de *cuniculis* oculatus
id ipsum testatur *g* *Adr. Spi-*
gelius: Sed istud, seculis ali-
quot, ante *Plin*: in ipsis ca-
daveribus humanis *h* *Hero-*
philus viderat. Hoc *i* autem
se-

seculo medio tam fortunatæ fuerunt Rev. Parentis Anatomæ primitiæ, ut *Parisiis* monstrificum illud viderit cadaver, cujus viscera, *sedibus permutatis*, lienem cesserunt à dextris, & *hepar* à sinistris. ^k

^k *Phænomenon istud*
Abr. Berke-
lius ab omni
prorsus ob-
livione vin-
dicavit. Id
enim, in
Rev. Par.
honorem,
adamantino
stylo publicis
suis, æter-
nisque Ste-
ph. de Urbib.
monimen-
tis insculpsit,
in A'rdavia.
p. 129.

Tanti prodigii, à se visi, luculentum & alterum testem mihi produxit, *Riolanum* scilicet, qui monstri tanti rumore permotus, ut ut senex & filicernius ad cadaver convolavit, quò rem tantam feros ad ^l *Nepotes* transmitteret. Nec defuerunt Musæ ejusdem æmuli, id enim certatim delinearunt ^m *Mentellus*, atque ⁿ *Cattierus*. Sicut autem *Herophilus* id ante *Plinium*, ita ^o *Panarolus* id ipsum ante *Riolanum* detexit: Imo ^p *Fr. ab Aqua-*

^l *Vid. p.*
118. *Opus.*
ejus Anat.
^m *In Epist.*
ad Pecquet.
gratulator.
ⁿ *Obs. 17.*
^m *apud Bo-*
rell. p. 49.
^o *Ann.*
1643. *mi*
liquet ex
ejus Tentec.
^{s.} *Obs. 7.*
^p *Schenk. 3.*
Obs. 9.

4 DISS. ANAT. PRACT.

pendente prodigium parile
novissimo seculo sedulus an-
notavit, & ante ipsum rur-
sus *Cornel. Gemma* consimili
phænomeno suas locupleta-
vit *q Cyclognom.* atque *r Cos-*
mocriticen.

*q Lib. 1.
cap. 6. p. 75.
Edit. 1569.*

*r Lib. 1.
cap. 6. 106.
Edit. 1575.*

Huc refero *Par. Rev.* phæ-
nomenon & alterum, foetum
scilicet nonimestrem, cujus
lien nullus erat in hypochon-
drio. Is enim veluti cuni-
culis actis sese per medias
diaphragmatis fibras carneas
in pectus sustulerat, & pul-
monis lobum, sibi contiguum,
compressu suo tabefecerat *f.*

*f Hist. vi-
desis in The-
sibus de Lie-
ne p. m. Viri
Johan. van
Flammer-
dinge, Præ-
fide Rev.
Par. 1671.
Tom. 1.
p. 1124. &*

1127.

*u Lib. 24.
Cap. 3. p.
1324.*

*x Schenck.
lib. 3 Obs. 1.
7. Cosmo-
crit. 1. 6. p.
105.
x Obs. 15.
p. 2.*

II. Numerum quod atti-
net, *lien* unicus est è naturæ
præscripto. Nihilofecius du-
plex observatus est ab *t A-*
ristotele, à *u Cælio Rhodi-*
gino, à *x G. Rondeletio*, à
y C. Gemma, à *z B. Cabrol.*

à

^a *D. de Marchett.* ab ^b *A. Bourdon*, & ab *Excellent. D. Hardero*, nec non ab ^d *Ephem. Germ. Observatoribus* sedulissimis & acutissimis. ^c *Cæcilius verò Folius*, Venetiis, duos, tres, imò quatuor vidit. *Fallopius* ^f pariter tres lienes enumerat, unum justæ magnitudinis, alterum dimidio minorem, tertium denique ovi columbini mole. Quî verò id fiat legere est apud ^g *Levin. Lemn.* & ^h *G. Hofmann.* sed è diverso *liene* nullo ⁱ *Philosophus* cadaver narrat, cui suffragatur ^k *Holler.* ^l *Baubinus*, ^m *Laur. H.* ab ⁿ *Heer* & ^o *Kerkring.* Tales itaque homines comparandi veniunt vel cum ^p *vo-*

A 3

lati-

calcem. ^l In append. ad *Rosset.* p. 384. ^m *Anat. quæst.* 25. p. 323. ⁿ *Obs.* p. 221. ^o *Obs.* xi p. 31. ^p *Arist. T.* i. 789. B. & 1011. A. *Conring. de Sang. cap.* 13. p. 98. R. *Moræus de Conf. Val.* p. 693. *Entius Apolog.* n. 23. p. 60.

^a *Anat. cap.*

4. p. 47.

^b *Anat. cap.*

17. p. 88.

^c *Obs.* 45.

p. 199.

^d *An.* 1672.*Obs.* 172.

p. 327. &

1686. *Obs.*

61. p. 113.

*Huc refero**Obs.* 8. *Ioh.**Dan. Hor-**stii* p. 19.^e *Barth.**Epist.* 62.*Cent.* 1.^f *Obs.* ad p.*Mannam.*

fol. verso

108.

^g *De Occult.**Nat. mirac.*

4. cap. 7. p.

519.

^h *Lib.* 4. de*Gener. hom.*

cap. 10 p.

98. & 99.

ⁱ *Tom.* 1.

p. 1124.

^k *Lib.* 1.

cap 66. ad

6 DISS. ANAT. PRACT.

latilium quibusdam , vel cum insectis , quæ ? liene carent , etsi vulgò de ipsis jactetur ἐχθρὸν δὲ καὶ ἡ μύια τὸν σπλῆνα. Imò nihil inter homines istos atque inter quadrupedem interest, *Democritus enim , Arist. Plin. Solin. Alb. Magn. Gesner. & Aldrovandus* unanimes attestantur *lienis exortem esse chamæleonta*. Id ipsum verò testatius apud me reliquit *Panarolus* animalculi profector, nec non *Regia Parisiensis Societas*, quæ dissecti chamæleontis nitidissimam icona, lienis nesciam, *ad Rev. Par.* transmissit.

III. Illius porrò vi-

sceris magnitudinem si dimittiar , illa certè nusquam t eadem neque secundum , neque p , n. Longitudine vulgari sex

g Vid. Anonym Græc. cap. 7. p. 20. & Camerar. Cent. 6. Obs. 37. p. 372.

r Obs. pag. 398.

f An. 1669.

t Arist. 1. p. 776. 789. & 1010. Gal. Tom. p. 1. 173. Laur. 6. 21. p. 321.

sex digitorum est, latitudine trium, crassitie autem unius alteriusve pollicis.

IV. *Figuram* pariter variare ^u *Fern.* docet. Vulgò tamen oblonga est, & plana atque lata, hoc est *plantæ pedis æmula*, juxta ^x *Hipp.* ^y *Ruff. Eph.* & ^z *Germ. Ephem.* Exinde est ut à *Dioscoride*, *Plinio*, *Martiali*, *Polluce*, & *Hesychio*, lintea oblonga, & ipsa emplastra fronti vel ubivis admovenda ^a *Splenia* vocitentur. Rei autem ipsius, ut & nominis excogitator, teste ^b *Galeno*, celebrandus est ^c *Hippocrates*. Aliàs verò *lien* vel *rotundus* vel ^d *trigonalis* vel *tetragonus* est. Uno verbo, id visceris *Proteo* & ^f *Thetide*, vel

^u *Phys. lib.*

^{1.} *cap. 7.*

^x *Pag. 54.*

^{38.}

^y *Edit. Taris.*

^{1544.}

^{pag. 44.}

^z *An. 1682.*

^{Obs. 2. p. 8.}

^a *De quibus*

^{fusè Andr.}

^{Lacuna in}

^{Epist. Gal.}

^{p. 153.}

^b *Tom. 4.*

^{p. 103.}

^c *Pag. 460.*

^{515. & 520.}

^d *Ut in Si-*

^{miis à Rev.}

^{Par. profe-}

^{ctis, quos}

^{Animalibus}

^{suis Blasius}

^{interferuit,}

^{p. 109. &}

^{111.}

^e *Odyss. 4.*

^{versu 417.}

^{& 457. Plat.}

^{i. p. 54. Edit.}

^{1578. Dio-}

^{dor. i p. 56.}

A 4

ipsa

Georgic. 4. vers. 406. Fastor. i. vers. 369. De Arte Am. i.

763. Meram. 8. 734. Lucian. p. 505. & 1085. Edit. Paris.

f Plat. T. 2. p. 381. & Apollodor. i. p. 2.

g Aristoph. *ipſa & Empuſa* mutabilius
 in *Ran. Act.* est, uti conſtat ex *Horſtio*,
 1. *Sce* 6. *Piccolthomino*, *Riolano*, *Rho-*
 Demost. *de* *dio*, &c.
 Cor. p. 494
 Lucian. p.

505. Har- Is autem naturæ lufus in
 pocrat. p. *liene*, eò facilior est, quò
 147. Philo- *liens* tenerior, & mollioribus
 ſtrat. *Apoll.* glandulis *laxior*. Sic enim
 2. *cap.* 2. p. *ipſi* multiplex character, *vel-*
 58. Helych *uti ceræ*, vel *univerſe* vel
 p. 320. Eu- *i partim* imprimitur.
 feb. in *Hie-*
 roblem. p. 469. Phot.
Biblioth. n.

44. p. 30. V. *Colorem* ſi luſtre-
 Suid. in *E*- mus, is certè variatur ratio-
tera, Eu- ne *animalium*, & *ætatum*,
 ſtath. *ad* nam in calidis *leone* & *cane*
calc. *Odyſſ.* nigricat; albicat autem in
 xi. *Erymol.* frigidis, *sue* & *vitulo*; Sic
 Magn. p. qui rutilus in foetu, *ni-*
 335. l'ha- *grefcit ætate*. Rariùs enim in
 vorin. *fol.* adultis vel *purpura* *splendet*,
 183. Rho- *vel*
 digin. *ter.*

xi. xvi. p. *de Spectris* p. 7. Wierus *de præſtig.* *Dam.* p. 71. &
 583. Eraſm. *Natalis Comes* 8. 8. p. 853. *h* Malpig. 1. p. 102. *i* Hipp.
 in *Adag.* p. p. 63. Pollux p. 84. *k* Gal. T. 1. p. 173. 18. Tom. *autem*
 849. Lava- 3. p. 362 7. *saporem recitat acidum*, & *austerum in leone*,
ter. de Spectris p. 7. Wierus *de præſtig.* *Dam.* p. 71. &
 Natalis Comes 8. 8. p. 853. *h* Malpig. 1. p. 102. *i* Hipp.
 p. 63. Pollux p. 84. *k* Gal. T. 1. p. 173. 18. Tom. *autem*
 3. p. 362 7. *saporem recitat acidum*, & *austerum in leone*,
 leonâ, pardali, leopardo, urſo, & lupo. *l* Sic
merito luridus audit. Steph. de Mellis, Tom. 4. p. 269.

vel *fulgenti candore notatur*,
ut apud *Horst. Spigel. Rhod.*
& *Vesalium*.

VI. Vagatur lien in *Zi-*
bettâ, in *hystrice*, & in *si-*
miâ mare & fœmina dissectis
à *Par. Rev.* In nobis verò
fibrillis adstringitur ad *hy-*
pochondrium sinistrum, quas
o *Mundinus* & p *Massa* te-
nuissimas delineant. Ven-
triculo prætereà sinistroque
reni cohæret, per epiploon
& vasa. Immò fissuris suis,
veluti fibris atque digitis,
ventriculum singulariter am-
plectitur; uti viderunt q *Riol.*
r *Horst.* l *Higbmor.* t *Lindan.*
atque *Par. Rev.*

VII. Visceris autem
universa compages *tunicâ*
succingitur atque firmatur,
tenui quidem vulgò, sed quæ
morbosè *corii bubuli* cras-

m Blasius.
de *Animal.*
p. 76. 78. &
109.
n Hipp. p.
64. & 69.
Pollux p.
84. Gal. T.
1. p. 415.
Vesal. 5. 9.
p. 393. Col.
xi. 7.
Laur. 6. 21.
atque Spi-
gel. 8. 14.
Fallax ergò
C. Celsus
lib. 4. cap. 1.
p. 183. ubi
lienem pro-
fert inge-
nuum, nec
serviliter
adstrictum,
o Anatom.
fol. c. 3.
p Anat.
cap. 15. fol.
verso 26.
q pag 131.
r pag. 131.
s. pag. 60.
t pag. 68.

2 Fundam.
Med. p. 378.

2 Machin.

Vit. cap. 2.

cap. 300.

7 Laur. 4

11. p. 146.

Laurem-

berg Exer

cit. 7.

Barthol. 1.

16. p. 100.

Pleinp. lib.

2. p. 150.

Glisson. c.

45. p. 517.

Highmor.

lib. 1. p. 64.

Horn. Mi

crocosm. p.

87. & Deu-

sing. de Cor.

de p. 56.

2 Jac. Sylv

p. 121. Car.

Steph. p.

185. Fernel

1. 7. p. 47.

Columb.

11. 7. p. 425.

Arant. Obs.

35. p. 99.

Septal. in

Arist. Probl.

Tom. 2. p. 34.

Jessenius. in Anat. Pragensi fol. 48.

Riol. 11.

23. p. 131. & Rev. denique Parens. a pag. 166. & 169.

Sic Avic lib. 3. Fen. 15. tract. 1. cap. 2. fol. 782. & Apo-

penf. differ. 31. p. 49. D.

situdinem & robur contra-
hat, uti viderunt *Andernac.*
Columb. Baubin. Hofmann.
Spigel. Riolan. Bartholin.
Tulpius, & ipsemet ego, an-
ser inter olores.

VIII. *Arteriam* lien
excipit *jecorariâ decuplò ma-*
jorem, ex dimensione pater-
nâ; *sextuplò* licèt illam, vel
quintuplò duntaxat, *Clarif.*
Moebii atque *Wedelii* dex-
terr. aliàs atque fidiss. cir-
cinus describat. Isthæc au-
tem *adeò capax*, vel à *cæ-*
liacâ prodit, vel ab ipso con-
furgit 2 *Aortæ trunco*. At-
que ità jure meritòque miri-
ficus ille *Naturæ Pictor* a
Hipp. amplissimam illam de-
lineat. Nec istæc *capacissi-*
ma

Jessenius. in Anat. Pragensi fol. 48. Riol. 11.
23. p. 131. & Rev. denique Parens. a pag. 166. & 169.
Sic Avic lib. 3. Fen. 15. tract. 1. cap. 2. fol. 782. & Apo-
penf. differ. 31. p. 49. D.

ma tantum est, sed & longis-
sima, atque adeo longum iter
agens furculos impertitur epi-
ploo suo, ac illi glandulae
Hippocrateae majori, quam
Aristot., d R. Ephes. e Gal.
f Theoph. & Oribas. g pancreas
indigitant. Quod reliquum
est trunci multiplici suo ra-
mularum diremptu lienem
subit universum & in intimio-
res ejus h cryptas longè late-
que sese diffundit. Falso igit-
tur adversus Hippocratem &
Naturam i ipsam scriptitant
lienem arteriam in ejus limine
haerere, ut exinde sanguinem
suum roris ad instar in vi-
scus effundat, tanquam in
k spongiam; Αὐτοψία quippe
reclamat, quâ docemur ar-
te-

b Pag. 56.

c T. I. 800.

C.

d Pag. 29.

e Tom. 1.

197. 34.

f Pag. 31.

Edit. Paris.

1555.

g Pag. 46.

Edit. Paris.

1556.

h Amplitu-

dines & he-

lices sunt

Hipp. p. 169.

31. sed apud

pinguiorem

Medicinæ

scriptorem

Nic. Habi-

cot porosi-

tates dunta-

xat audiunt,

Lect. 2. p. 45.

i Is enim è

naturæ Li-

bro vera

protulit p.

23. 24. 63.

64. 166. &

169. nec non Gal. T. I. p. 173. 414. & 415. atque Mun-
 din. & G. de Zerbis, Anat. fol. 22. k Vesal. 15. 9. p. 394.
 una cum suis plagiaris cecis, quibus me pudeat Riolanum
 adnumerare Anthrop. 223. p. 132.

l Ut eleganteriarum *l* myriada vel ab-
 ter Plantini strusiores lienis cellulas quo-
 atque Cas- quoversum pervadere, & af-
 ferii Tabulæ fatim irrigare.
 demon-
 strant, p. 87.

& 167.

Lien ergo sincerum sangui-
m Instit. *nem accipit à corde, nec uti*

Anat. p. 435. m Fallop. putidè docet excre-
Vid. Con-

ring. de mento nutritur, quasi " bos
Sang. à p. Cyprius esset. Putidior ad-
 96. ad 117.

n Proverb. huc ° Lælius à Fonte, cui
Vatican.

Cent. 1. n. lien corporis est cloaca. A-
 11. & Cent. page hinc stercoreos Doctores

2. n. 44. illos ad p Aristophanis σκατο-
Fest. lib. 3.

p. 110. Dio- φάγης Merdivoros.
genian.

Cent. 3. n. IX. Venas fortitur nu-
 49. & 5. n. merosas & amplas, quæ ab

80. Hesych. ejus concavis assurgentes ra-
p. 573. Suid

Cent. 4. n. mum constituunt splenicum,
 53. *Vid. Plin.*

l 28. cap. in quem è ventriculi fundo
ult. v. 708

& Ari ternæ, vel
stoph. Schol. r quaternæ, quas vasa bre-

p. 74. C. via vocitant, quæque san-
o Conf. Med.

99. p. 545. gui-
p Plut. Aff.

3. Sc 2. q I R Saltzmann. Obs. Anat. p. 55. r Ex Obs.
Paternis.

guinem unicè revehunt è *stomachi fundo* in *lien*is venam, & indè in portam, ut per-appositè notant *Jac. de Back*, & *Fr. Zypæus*. *u A-verroes* igitur, *x B. Gordon*. *y Ioh. de Vigo*, *z Jac. Guillem.* *a Fabr. Hild.* *b Rob. de Fluctib.* *c Th. Gelæus*, ac il-lustris ipse *d Gassendus* malè fidi sunt, è vasis tot illis re-
Jac. de Back Dissertat. de Cordis p. 95.
Fr. Zypæus u A-verroes Fundam. n. 9. p. 68.
Ioh. de Vigo Colliget. 2. cap. 9. p. 22. vol. 9.
Jac. Guillem. x Cap. de Urin. 24. fol. 461.
Th. Gelæus y Anatom. fol. 14.
Rob. de Fluctib. z Lib. 2. p. 79.
Th. Gelæus a Cent. 2. obs. 45.
Gassendus b Anat. 4. 8.

Infidus pariter *e Leonh. Botallus* dùm ex illis quater-nis *duo* tantùm exhibet.

Fallax insuper, & circui-tui sanguineo penitùs adver-sa, ingens illa Scriptorum turba, quæ tubis illis *chy-lum* in *lienem* deducunt. Sic rursus perindè fallaces, a-pud nos audiunt, qui vel hi-lum succi proficui à liene in *Ventriculum* corrivantur.

f At-

f Vid. hîc *f* Atque ità ingens illud Phi-
 cap. 3. n. losophiæ lumen, *Renatus* &
 2. & 4. *Cartesius*, Medicis non illu-
g Lib. de *Cartesius*, Medicis non illu-
 Hom. part. xit. Is enim ipsis, *super hac*
 1. n. xi. p. *lite*, tenebroso *b* *Heraclito*
 6. Edit. Am- tenebricosior est. Ambiguam
 stel. 1680. verò mentem ejus quocunque
b Cogno- flexeris, in totidem Anato-
 mento mes tenebras densas inflexu-
g *quippe* *συν-* rus es. Devii sunt insuper à
ταυὸς perhi- Naturæ Libro, *i* *nodum* qui
 betur. Cic. *Gordianum* illum exsecant,
 Fir. 2. n. 5. mordicus negando vasa exi-
 1 de Natur. stere breviam: Confutantur
 Deor. n. enim cadaverum *αὐτοψία*,
 26. 3. n. nec non *k* *Hippocrateis* at-
 14. de Di- que *l* *Galenicis* stylis *stanneis*,
vinat. 2. n. *æneis*, *ferreis*, *argenteis*,
 64. Laert. atque *buxeis*, in istæc vasa
 lib 9. p. intrusis. Valeant igitur qui
 240. 241. hoc seculo, & quidem hâc
i Curt. lib. in mediâ scientiarum meri-
 3. cap. 1. n. die,
 14. Plat. *Epist.* 24.
 Tom. 1. p. *versu* 48. p. 682. *k* Pag. 223. 235. *l* Tom. 1. p. 109.
 674. Justin. 173. 194. & 238.

die, noctuarum instar, adhuc dum caligant, nec vasa tam luculenta detegunt.

Deflectunt tandem & à tramine recti, *Baubinus*, *Spi- gelius*, *Highmorus*, atque *Diemenbroek*, vasa hæc fingendo *inoculari splenicis arteriis*, sed amicâ manu peritissimi *m Bohnii* reducuntur in viam.

Nos verò, non solum hinc, sed ab omni viscere, *arteriarum cum venis commissuras* longè summovemus. Hic enim *n Hippocratem* & *o Galen.* insimul, nec non *p Cartesium* rursus, atque conjunctissimum olim *Rev. Par.* condiscipulum *q Iob. Pecquetum* ejuramus. Illorum quippe singuli *extremas arterio- las venulis extremis* inferunt, atque ità procedere putant

m In Circ.

Anatom.

Phys. Pro-

gymn 18.

n Pag. 64.

versu 39.

o Tom. 1.

117. 143.

144. 148. &

201.

p Ibid. de

Hom part.

1. n. x. p. 6.

quam men-

tem foret

Jacob. Ro-

hault. Phys.

l. 4. cap. 5.

& 12. p.

327. 338. &

341 Cautior

fuit Lud.

de la For-

ge, vasor:

enim mutis

silet ingres-

sus; pag.

131.

q Dissert.

Anat. 5. p.

40 Edit. Pa-

ris. 1654.

μετάχυσιν illam, quâ sanguis
ab *arteria* elutriatur in *ve-*
nas. Sed aperto pectore pro-
fitemur, [*unâ cum oculatissi-*
mis G. Harveo, atque G.
Charletono], nullam omninò
dari ullius *arteriolæ* cum *ve-*
nulis anastomofin, millies
licet ab ævo Prisco recita-
tam.

X. Lienales deindè ner-
vi numerosè fruticant à
pari r vâgo, quod *laryngis*,
pectoris, & *abdominis* est;
Imò *brachiorum & crurum*,
ex ἑγχειρήσει / paternâ, cujus
ope protinùs è phænome-
non labyrintho, aliàs *inex-*
tricabili, sese extricat. Illi
autem nervuli comites indi-
vulsi sunt *arteriarum*: ad re-
conditiores usque visceris
porulos, sicut industriè
Glissonius atque *Wartbonus*
scrui-

r Hipp. p.
61. & 317.
Paræus 2.
20. p. 93.
Piccolh.
Lect. 21. p.
136. Jessen.
Anat. Prag.
fol. 47.
Malpigh.
cap. 3. p.
107. 110.
111. Male
itaque
Boussuer.
lib. 8. p.
193. atque
Spigel. 8.
14. p. 242.
Iten insensi-
bilis est.
f Quam re-
quiro in Mo-
linetto,
Willis: &
aliis nervo-
rum indaga-
toribus.
r Anat. he-
pat. p. 519.
u Adenogr.
5. p. 16.

scrutati sunt. Cæcutiunt ergo * *Vesalius*, atque † *Ves-* * *lib. 5. cap.*
lingius cum suis lienalibus † *9. p. 395.*
 nervis unicè externis. † *Syntagm.*
 4. p. 66.

XI. Reliquias tandem
 Anatomes nostræ *lymphatica*
 excipient, è profundis us-
 que lienalibus cavernulis.
 Sed cavere est, ne ruditate
 cœcâ ⁂ *J. de Muralto* istæc ⁂ *Exper.*
 à liene in pancreas exporte- *Anat. p. 362.*
 mus. Qui igitur peritior &
 oculatior avet haberi, con-
 sultat velim *Rubeckii* Tabu-
 las, *Siboldi Hemsterhuys*
Messum auream, *D. Lamy*
 & p. m. Rev. Præc. meum
D. Nuck, qui multis quidem
flebilis occidit, * *Nulli flebi-* * *Hor.*
lior quàm mihi. *Carm. I.*
 24. 9.

CAP. II.

Splenis porrò *textum* illud
 mirificum *rarum* est, &
molle ^a Hippocrati, ^b Celso,
 atque ^c Galeno, atque ita
 lien perperam enunciatur
 coactus atque compressus à
^d Mercurio Trismegisto. Nus-
 quam est ergo parenchyma
 sicuti vult ^e Erasistratus,
^f Aphrodiseus, & Lactant.
^h Oribas. ⁱ Septalius, & En-
 tius ^k. Longè appositius, &
 ad naturæ normam, lien est
^l Hipp. ἀπαρυειδὴς; telam e-
 nim araneæ refert, & veluti
 reticulum est: Et ab illo reti-
 Gallis dicitur *la^m Ratte*. To-
 tus ergò lien fibrosus audiat,
 obluctante licet ⁿ Nicolao
 Mas-
 ges. in ἀπαρυειδὴς, atque Jul. Cæsar. Scalig. Hist. Anim. 9.
 Text. 342. p. 1118. ^m Matth. Martinio in V. Lien. ⁿ A-
 nat. cap. 15. fol. 26.

Massa, & ab illis *fibris*,
 universum systema lienis, ab
 ° *Hippocrate*, velut ipsum
 afflante *Minervâ*, ἐν ᾧ δὲς τε
 καὶ ἐλικῶδες, ad ravim usque
 proclamatur. *Lienales* ergo
 p *fibræ in helices contortæ*
 sunt atque *revolutæ*, & suis
 spiris *Galenicas* constituunt
 κοιλότητας 9. Assurgant igitur
Hipp. nostro pulmonei Viri,
 qui priscum illud ejus inven-
 tum sibi *tumentes* arrogant.
 Is enim *Magister primævus*
 est, qui hancce docuerit *fi-*
lorum καθαπλοκήν τε καὶ συμπλο-
 κῶν, quam in uno nusquam
 demiror ° *R. Ephesio*, Pro-
 fessione Medico, sed in *Mar-*
co Anton. Cæs. qui corporis
 universi tale textum esse so-
 lenter observat, ἡ προκύφαντος

B 2 2071 2082

Habicot, Lect. 2. p. 45. Cosmopolitæ p. 409 410. & Clar.
 Dolæo Encyclop. Chir. 3. p. 732. r Pag. 44. Edit. Paris.
 f Lib. 1. de seipso ad seips. p. 25. n. 16.

o Pag. 41.
 v. 26. &
 169 v. 31.
 & à Vesal.
 Fuchf. Pic-
 colh. Cour-
 tin. Spi-
 gel. High-
 mor. Glif-
 son. atque
 Whartono.
 p Vid. Ioh.
 Bertum,
 Sect. 5. de
 sang p. 291.
 & Biblioth.
 Anat Jaga-
 citatis mul-
 tæ, & la-
 boris impro-
 bi, erudi-
 tiss. Ascle-
 piadum D.
 D. le Clercq
 & Mangeti
 Tom. 1. p.
 348.
 q. Tom. 4.
 p. 392 25.
 Cavitates
 sunt, ca-
 vernulæ,
 porosita-
 tes, & cellu-
 læ Nicol.

γὰρ καὶ πλεγμαῖον nobis ob oculos ponit.

CAP. III.

a Σωλὴν
παράγει τοὶ
σπλάγχνα.
Eust. in Il.
A. p. 202. 2.

Istud porrò *a* *viscus*, *usus sui gratiâ*, planè litigiosum est: Quot *capita*, tot *sensus*: Nemine idem sentiente, ne videatur accessio alterius.

Tantas autem inter Viros tantos componere lites meæ tenuitatis non est. Potiores interim sententias proferam, aperturus deinceps animi paterni sensa *b*.

b Cap. IV.
c In Epist.
ad Hipp. p.
535.

d Gal Tom
I. p. 414.
e Tom. 3. p.
361.

e Pag. 44.
f Lib. Orig.
XI. cap. I.
p. 152.

I. *c* *Democritus*, *d* *Erasistrat.* & *e* *Ruffus*, lienem frustra esse fabulantur; & istud putre atque olidum *f* *I-sidorus* movet, dum *splene supplet*, sive *replet inanitatem hypochondrii ne vacua existat*, quâ in re meritò capi-

pitur à *g Vossio.* *b Helmon-*
tio autem *sedes* est *Archei*,
& *Veneris* nidus, atque *hos-*
pitium animæ, nedum *inuti-*
le viscus. Putidum verò *De-*
mocriti *i dogma* Civitate *Me-*
dica nusquam donatum est.
Norunt enim Medici *Natu-*
ram *k ἀπαίδευτον* licèt, tamen
ἀπαίδευτον, nihil frustra *l fa-*
cere, sed ubique *boni operis*
m Magistram esse.

Immò profitentur nil no-
bis inesse, quod *sapientiam*
summam, *potestatem immen-*
sam, & *bonitatem* *n supre-*
mam non sapiat, nam *Ope-*
ra Dei ubique *mirabilia* &
memoratu dignissima *o*.

B 3

II.

p. 100. 224. 301. & 379. Macrobian. Sat. 7. 15. 636. Averroës, colliget. cap. 7. Tom. 9. fol. 16. & Joh. Picus de Mirand. Heptapli cap. 1. p. 11. *m* Physicè usurpo, quod Moraliter D. Ambros. lib. de fuga seculi T. 4. p. 312. Vorandus hîc atque ruminandus Rob. Boyle de Natura Libell. Edit. 1687. *n* Gal. T. 1. p. 402. & 403. Nec non p. 219. 220. & 221. *o* θαυμάσια καὶ ἀξιοπρεπέστατα. Hipp. pag. 55. & Gal. T. 1. p. 221. 239. & 340.

g Etymolog.
p. 487.
b Pag. 126.
n. 31. 179.
n. 27. 190.
n. 45. 212.
n. 15. &
228. *n*. 58.
Edit. Lugdun. in fol.
1655.
i Vid. Melch. Sebizii Exercit.
Med. p. 263.
264. & 265.
& Lindan.
Physiol. cap.
5. *n*. 3. p. 73.
k Hip. p.
111. & 347.
Gal. T. 1.
340. 368. &
535.
l Arist. T. 1.
336. C. Apollon.
Dyscol. Hist.
Comm. cap.
21. p. 24.
Gal. T. 1.

p Pag. II.

v 40. 168. v.

II 248. v.

13.

q Tom. I. p.

1011.

r Hicn. I.

f Pag. 190.

n. 50.

t Arist. T. I.

p. 245. Plin.

g. 45. p. 221.

O Rev. Viri

St. Chauvin

aureum il-

lum Phil.

Thesaurum

ingentem,

quem de pe

ctore facun-

do publicè

reclusit.

u Exercit.

Anat. I. de

Motu cordis,

cap. 16. p.

147. & apud

Entium,

Apolog. p.

278. n. 54.

x Entius

autem ipse

pectus suum

expromens,

verissimum

esse profiteri non erubescit,

lienem ad se chylum crudio-

rem divertere. Apolog. n. 23. p. 58. Et istud absoum,

judiciò cæcò, H. Fuiren admisit p. 26. de hydrope.

II. Animum autem *Hippocrat.* p atque q *Philosophi* dum hîc perscrutor, unanimes ipsos deprehendo lienem nobis cedere *spongiæ* modò *luxuriem humiditatis* è *ventriculo combibere.*

Istæc autem *idea spongiæ* *Helmontii* mentem ita permulsi, ut lienem [r *nuper ipsi solum animæ & Veneris delicias*] ad plantanimalia deprefferit : Illum enim delirat, I *spongiæ* vitam vivere, & purum putum t *Zoophyton* esse.

Harvæum autem & x *Entium*, quibus plus mentis est, cor ipsis acrius limante *Minnervâ*, hîc mirari subit, ab *Hipp.* & à *Philosopho* vix transversum unguem discessisse,

esse profiteri non erubescit, lienem ad se chylum crudiorum divertere. Apolog. n. 23. p. 58. Et istud absoum, judiciò cæcò, H. Fuiren admisit p. 26. de hydrope.

fisse, *chylum* enim *aqueum*
in lienem *viâ naturæ inviâ*,
chimæricè deducunt.

III. *Plato* autem, *Pli-*
nius, *Galenus*, *Aphrodiseus*,
Falco, *Cælius*, *Bonaciolus*,
Montuus, *Vesalius*, *Varo-*
lius, *Duretus*, *Mercurialis*,
Perdulcis, *Zacutus*, *Plem-*
pius & innumeri alii, quibus
aliàs Jupiter magis favet,
lienem jecoris fœcibus expur-
gandis serviliter addixerunt,
& illum exinde *risûs orga-*
num esse symphoniaci ceci-
nerunt,

Cor sapit, pulmo loqui-
tur, fel continet iras:

Splen ridere facit, co-
git amare jecur y,

Sic apud *Serenum* z,

Splen tumidus nocet z

& *risum tamen addit*
ineptum.

y Id ipsum
fert Isidori
Oratio solu-
ta, p. 152.
z Origin. xi.
cap. i.
z Cap. 22.
p. 140.

24 DISS. ANAT. PRACT.

a Sat. 1.

v. 12.

b Pronus

scilicet in

Divinum il-

lum αὐτοῦ

τε γέλασα

Iliad. A. v.

559. de quo

Vid. Eu-

stath. T. 1.

121. v. 28.

& Rhodig.

lib. 3. cap.

12. p. 128.

c Ibid. cap.

22. 140.

d Lib. 2. c.

37. p. 282.

■ Helmont.

p. 190. n. 42.

& p. 212.

n. 15.

e Met. 11. p.

128. & 111.

p. 134.

f Vid. Schol

in Aristoph.

Cereal. p.

764. b.

g Vid. rur-

sum Schol.

Aristoph p.

764. b. &

Joh. B. Por-

tam, Phy-

sionom cap.

21. p. 251.

Defæcatus scilicet sanguis ni-
tet, at ab eo nitidiori *risus*,
imò *cachinnus*, unde *Per-*
sus ^a,

Sum petulanti splene ca-
chinno. ^b

Ita ^c *Scammonico* lien, de
mente *Plinii* ^d,

Dicitur exfectus *faciles au-*
ferre cachinnos;

Perpetuòque ævo *frontem*
præstare severam.

Quasi hoc amoto * *viscere*
Saturni, hic & ^e *Apulei*

Deus, (*risus nimirum*) a-
moveretur ^f. Mentem inte-

rim illam peramanter *Galliæ*
fovent, quoties enim suam

frontem erugant, toties per-
hibentur ^g. *s'épanouir la ratte*.

Sic *Belgicum Milt*, (*visce-*
ris nostri nomen) à Gallis non

abludit, *bilaritatis* enim in-
tellectum perindè habet ac

mu-

h *munificentiae*. Laus verò *h* Bever-
 dogmatis tam lepidi in unum *wijcks Schat*
i *Platonis* ἐκπαγεῖον refun- *der Gesont-*
 denda venit. Id enim ἐκ- *heyt p. 150.*
 παγεῖον malè audit jecoris ef- *Edit. 1660.*
figies, simulacrum, character, *i Tom. 3.*
sigillum, impressa figura, i- *p. 72.*
mago expressa, uti volunt;
 sed veluti mantile est, quod
 sordes jecoris ἐκπαῶς abster-
 git & exterget, uti perap-
 positè, meum ad Mercuri- *k Hexae-*
 um, Divus profitetur *k* *mer. 6. T. 1.*
brosius. Sic iterùm ad rem *p 88.*
l Aretæus & *m* *Avicenna*, dùm *l Diut. 1. c.*
 hepar ipsis est nigri sangui- *15. p 84.*
 nis emunctorium. Sic terti- *m Canon. 3.*
 ùm rem ipsam *Ful. Pollux* *Fen. 15.*
 acutè tetigit, *Platonicum lie-* *tract. 1. cap.*
nis ministerium attingens *2. p. 789.*
 Ità certè *o* *Galenicus* lien he- *n In Εκπα-*
 patis expurgatorius est. In- *γεῖον. Lib. 2.*
 dè fit ut *p* *Oribasio*, qui Ga- *cap 4. n. 46.*
 lenicum fidelis exscripsit lien, *n o Tom 1.*
B 5 *ma-* *pag. 107.*
219. & 407.
3. pag. 361.
362. 408.
414. & 419.
p Pag. 49.
Edit. Paris.

*machina sit jecoris faculenta
repurgans.*

Ab istis itaque fontibus
De Nat. homin. p. 100. & 134.
 r Pag. 725.
 f Fol. verso 476.
 Meletius, & Magn. Etymo-
 log. atque Phavorinus sple-
 nem deducunt ὁπὸ τῆς εἰς ἐσω-
 τὸν Ἰπποκράτους τὰ Φαυλιόθεν τῆ
 ὑγρῶν, quod alliciat in se hu-
 morum inquinamenta. In par-
 tes autem illas ruunt agmi-
 natim, & impetu veluti cæ-
 co, Viri aliàs oculati, at-
 que moderati, Vassæus, Ar-
 genter. Eustachius, Hucher.
 Gratiol. Liebaut. Marquard.
 Cornacchin. Varand. Licet.
 Du Vallius, Merindol. Ran-
 chin. Campanel. Weickard.
 Hellwig. La Serna, de Cam-
 pis, German. Chicot. Menjot.
 de Blegnii & Jac. tandem
 Sponius, cujus extrema fata,
 præmaturaque, non unus A-
 pollo, sed Musæ lugent.

IV. *Avicenna* & *u* *A* Lib. 1.

verroës succum putant sub- Fen. 1. Doctr. 4. c. 1. p. 23.
 aufterum à liene in ventri- u Colliget. 2. cap. 8. fol. verso 19.
 culum deferri, qui blandâ tom. 9. Vid. Rolinc. lib. 5. cap. 19. p. 891.
 stypticitate Orificium ejus
 supernè vellicet appetitûs
 ergo. Sed profectò, si qua
 dictis veritas insit, celebra-
 dus est eo nomine * *Galenus*, x Tom. 1. p. 42. & tom. 3. p. 362.
 qui vel *plenis seculis octo an-*
te Avicennam, id ipsum
 conceptis verbis protulit. Id
 vero deinceps *y Theophil.* y Lib. 2. de hom. fabr. p. 32. Edit. Paris. 1555.
z Nemefius, atque *a Mele-*
tius *plenis buccis inculca-* z Lib. de nat. hom. p. 121. Edit. Plant. 1565.
 runt. Mirari subit itaque as-
 seclas *Avicennæ Albucasin*, a Lib. de Hom. Nat. p. 100. Edit. Venet. 1552.
Actuarium, *Mundinum*,
Aponensem, *Gordonium*, *Gui-*
donem, *Savonarolam*, *Zer-*
bin, *Vigonem*, *Taliacot.* &c.
 paginam illam vel *Gal.* vel
Theophili, vel *Nemesii*, vel
Meletii, nusquam attendis-
 se.

se. Sed dùm isthæc opinio
vana est, partes *Avicenn.*
vel *Gal.* tueri, litigare est

b Gal. T. 3. de^b asini umbra. Illam ve-
p. 31. rò mentem chimæricam esse,

c Comment. & jure meritóque à^c M.
in Anatom. Curtio impugnatam, vel fi-
Mundin. p. da docet Anatome, quæ vi-
121. am omnem à liene *d salubri*

d Vid. hic in ventriculum præcludit.
Cap. I. n. 9. Immò ratio & experientia

succum austerum pariter o-
mnem à nobis sanis jugiter
arcent.

e Vid. Fr. • Ve Rondeletium quod at-
Rosset. de tinet, & ejus sequaces Fr.
Partu Cas. Ulmum, Car. Pisonem, &
p. 149. Emil. Parisanum sanguinis

florem à liene, tanquam pol-
len à cribro secerni finxerunt.

Sed istæc Chimæra, Lunæ
ad incolas difflatur à *f Lau-*
rentio. Illam nihilofeciùs

f Controv. deperire videntur & Corn. ab
25. lib. 6. p. Ho-
322.
g Oeconom. Anim. p. 77.

DE LIENOSIS. 29

Hogelande, ^b *Lambert. Velt-* ^{b Pag. 23.}
bus. ⁱ *Th. Cornel. Consenti-* ^{de Liene.}
nus, ^k *Alb. Kyperus*, & ipse ^{i Progymn.}
^l *Fr. Sylvius* atque *Th. Bur-* ^{6. p. 86.}
netus ^m, sanguinem enim ^{k Anthropol.}
 comminiscuntur à liene ita ^{lib. 1. cap 9.}
 subigi, *spirituum animalium* ^{n. 10.}
ope, ut in *tincturam*, vel ^{l Disp. Med.}
fermentum exaltetur. Sed ^{31.}
 citiùs illi viri super aqua æ-
 dificent, quàm talia nobis
 cordatis adstruerent. Quoni-
 am autem illa juveniliter me
 convellente ruitura non fo-
 rent, genuinos omnes veri-
 tatis Candidatos ad solidissi-
 mum ablego ⁿ *Bohnum*, qui ^{n Circ. A-}
 viriliter istæc evertit. ^{nat. Phys.}
^{Progym. 18.}

VI. Sed menti nostræ ob-
 versantur alii benè multi,
 qui pariter explodendi fo-
 rent cum liene suo vel *semi-*
nifico, vel *succi nervosi stu-*
dioso, vel *spirituum fabrica-*
tore.

tore. Verùm istæc opinio-
 num monstra dies delet, nec
 non mascula virtus ^o *High-*
^{o Lib. 1.} *mori*, ^p *Malpighii*, atque
^{Disq. Anat.} ^{Part. 3. cap.} ^{5.} *q Bohnii.* Nobis itaque &
^p ^{Cap. 6. de} ^{Liene.} aliis, victoriæ palmam o-
^q ^{Progymn.} mnem præripuerunt. Me
^{18. Vid. in-} ^{super Scholt-} igitur constituo extra teli ja-
^{ziii Epist.} ctum omnem, quò me tra-
^{216. p. 371.} ^{& Laurem-} dam informationi Paternæ.
^{berg. Exer-}
^{cit. 7. O. 3.}

C A P. IV.

Illis itaque sententiis va-
 lere jussis, in patriam men-
 tem inquisivi, ut ex eâ mi-
 hi tandem Veritas affulge-
 ret, quâ fidem meam, *sub*
^a ^{InProcem.} *ipsa initia hic obstrictam* ^a læ-
^{atque Cap. 3.} tus & tutus liberarem. Ge-
 nuinum itaque lienis usum,
ex ipsis ut ita loquar naturæ
fontibus, placidissimò & lim-
 pidissimò rivò deducturus
 sum.

fum. Illum autem *Rev. Pa-*
rens, vel jam à *quinque fer-*
mè lustris hanc in *Academi-*
am invexit. Evicit enim *1.*
rationibus & *b* *experimentis*
 plurimis, arterias vel *decu-*
plò plus continere lymphæ
 quàm venas, sanguinis enim
c *totius* continent *ἀπαιτὰ τῷ*
ὀππὸν. Et idcirco *d* *rivi* di-
 cuntur *humanae Naturæ*, cu-
 jus *e* *Aquileges* simii sunt,
 tubis aquas diducendo. *2.*
 Sanguinem illum vel *decuplâ*
portione in *splenem* impelli,
 quàm in *hepar*, quoniam *ar-*
teria splenica decies amplior
 est *f* *hepaticâ*: lymphæ igi-
 tur *plus decies* lienalis arte-
 ria convehit quàm jecoraria.
3. Ex eo quod *experientiâ*
 & *ratione* sanguis venosus
 crassior sit decies arterioso,
 necessitas exsurgit illius intra

b *Quæ duæ*
firma sunt
veritatis in-
dagandæ

crura, e Gal.
T. 2. 284.

Atque adeò
Thaletis &
Anaxagoræ
seguaces, il-

lorum alte-
ro crure
mutili, clau-
dicant. S.

Empir. adv.
M. p. 153. C.

c *Gal. T. 1.*
421.

d *Hipp. p.*
55. Plat.

Tom. 3. p.
70. Gal. T.

1. p. 216.

265. 307.

Lactant. de
Opif. Dei p.

846. & Ili-
dor. Orig.

x1. c. 1. 152.

e *Gal. T. 1.*

538.

f *E. Cap. 1.*
n. 8.

venas diluendi , quò refluat
 in cor. At providus Opifex
 illius dilutionis ergò *toti ve-*
næ cavæ prospexit , dùm in
 illius truncum infernum fu-
 pernùmque *vasa lymphatica*
 largiter corrivatus est. Jam
 verò stabilitâ æquali necessi-
 tate diluendi sanguinem *ve-*
næ portarum ac sanguinem
venæ cavæ , Rev. Parens ad
 oculum demonstrat *vasa lym-*
phatica nulla venæ portarum
 inferi , atque adeo alluvione
 nulla *lymphæ puræ putæ* san-
 guinem illum *venæ portæ* di-
 lutiozem esse. Aliundè igitur ,
concludit , dilutionis
 fontem esse arcessendum
 quàm à *lymphaticis vasis*.
 Jam verò viscus nullum ex-
 stat quod tantam lymphæ di-
 luendi ubertatem *V. Porta-*
rum suggerere queat quàm
lien,

lien , qui dùm sanguinem suum *arteriosum* uberrimè *lymphaticum* , spiritibusque turgidissimum , *atque ità mobilissimum* , in ipsam portarum venam affatim refundit, novis illam spiritibus imprægnat, & in faciliorem ociorémque refluxum sanguinem ipsius universum impellit. Is igitur *V. P.* sanguis universus longè *commodiùs* atque *citiùs* minimos permeat hepatis acinos , quibus dùm percolatur , influit pedetentim in *venæ cavæ* radículas , quò regeratur in ipsum truncum , tanquàm *fluvius in suum Oceanum*. Istæc autem percolatio non procedit , quin jecoris acinuli bilem omnem ab illo sanguine portarum emungant , quam in *tubulos radiculâsque bilarias*

C

fen-

g Mollitudi-
ne lanugino

sa è Cap. 2.

n. 1. & 17.

n. 1.

h Arteriar.

scilicet mul-

titudine, ut

apposite no-

tat Fabr.

Bartoletus,

Encyclopæd.

p. 104.

i Tom. 1.

p. 1010.

k Cap. 17.

p. 20.

l Tom. 1. p.

III. & 409.

m Tom. 3.

p. 79.

n Arist.

Tom. 1.

1010. &

Joh. Picus

de Miran-

dul. Hepta-

pli c. 7. p. 61.

o Ipsi αἷμα-

τος τὸ ἀπὸ

σώου ignem

in nobis a-

gnoverunt,

ut Nice-

phor. Calli-

sti, Hist.

Eccl. l. 12. cap. 45. pag. 871.

sensim, ac sine sensu pro-
pellant. *Lien* itaque non
unum sanguinem *venæ por-*
tarum in ejus ostia convehit,
sed & *percolandæ bili* manus
veluti præbet adjutrices,
dùm aliundè, *ventriculo con-*
tiguus chylū sin ejus *blando*
g suo complexu, atque *h* *fortu*
promovet, uti meritò sen-
ferunt *i Aristoteles*, & *k* *A-*
nonym. Græcus, atque *l* *Gal-*
lenus, qui subjungit non
modò *lienem*, sed & *religua*
viscera sanguinea ventricu-
lum ambientia, *tot veluti fo-*
cos esse ad lebetis fervorem.
Id verò perappositè prorsus
ad *m Platonis* mentem, qui
viscerum calorem à sanguine
repetit, velut ab ignis fon-
te *n vivifico*. Plato autem
beneficum ignem illum Hip-
po-

pocrated domo ⁊ subduxit, p Pag. 55.
26. & 84. 29.
 ubi nihilofeciùs vel adhuc q Basilio
Valentino,
Triumph
Antimonial.
 dum jugiter mobilis, lucu- p. 89. 118.
& 127.
 lentus lucet, & omnia mo- r Hic Basi-
lius solem
& finum,
quibus ali-
quot dige-
stiones fiunt,
sciens vo-
lensque
prætermisit.
 vens per omnia, functionum
 omnium unicus audit *Opifex*,
 haud secùs ac ⁊ *Chymicis Vul-*
canus ipse omnium operatio-
 num effector ⁊ unus est.

C A P. V.

Sed quò feror? Jam fer-
 mè meum ἐγὼν γέγωνε πάρεργον. a a Plat. Epist.
7. p. 330. G.
Polyb. in
fragm. p.
1523. Gal.
T 1. p. 87.
v. 34. A-
then. lib. 5.
p. 185.
Clem. Alex.
Strom. 5. p.
614. Na-
zianz. T. L.
Or. 20 p.
326. B.
 Nunc itaque mea in lienosos
 pietas ad illos me convertit,
 manus ut ipsis præbeam au-
 xiliares. Singuli quippe sub
 pondere gemunt, & Medi-
 cam opem implorant, quò
 leventur. Sunt siquidem, o-
 mnes ad unum, liene gravi,
 atque ità morboſo; partes e-
 nim sanæ non gravant. No-

lim intereà lienis *gravitatem* in unam illius regerere *modem adauctam*. Rev. quippè Parens *lienes* præ manibus habuit planè *contractos*, sed

^b *vid. Cap.* *ponderis* interim ^b *saxeï*.
16. n. 4.

Nullo itaque Scriptoribus contradicendi percitus oestro, *lienicos* profiteor esse *viscere* quidem *graviori* semper, sed non utique *turgidiori*. Tumor itaque mihi neutiquam *genus* est *supremum*, ad quod singulæ species referantur, nam *gravitas* primas hîc tenet, & *præ mole* ponderat. Lienes quippè dantur exigui, & planè coacti, prædurique; *coriacei* nimirum *callosive*; *scirrhusi*, *saxeive*; atque ità longè profectò *graviores* turgentibus aliis, sed *pulmoneis*, seu *ichore spumoso* distentis

&c

& expaffis. Nullus itaque in genuinam & adæquatam *tumoris* definitionem inquiram; nec me tricis implicaturus sum, quibus lemmatis illius explanatores fefe intricant. Dictis fidem qui detrahit ad *Galenum* adeat, ad *Gordonium*, ad *Guidonem*, ad *Vigonem*, ad *Tagautium*, ad *Gourmelin*. ad *Ingraff*. ad *Fallop*. ad *Arant*. ad *Forest*. ad *Paræum*, ad *Saportam*, ad *Aquapend*. ad *Rudium*, ad *Riolan. patrem*, ad *A. de Corbie*, ad *Sennert*. ad *Thevenin*. & ad *Munnickium*, illorum enim quisque eandem affiduus *de Tumorib. p. n.* tutudit incudem.

II. Quò autem dilucidior fit hæc narratio mea candidus eloquar quod res est, *Dissertationem* scil. *meam* primitus
fuisse

fuisse de *Tumoribus lienis* :
 Sed rem ipsam enucleaturus,
 protinùs deprehendi me te-
 neri per longas ambages. Il-
 lis itaque missis, & *suasu pa-*
terno, ad splenicòs me con-
 tuli, quorum scrutandorum
 ergò Rev. Parens *Codices*
 mihi reclusit *Hippocrateos*,
 luce perfusos *Galenì*, *Phi-*
lothei, *Cornarii*, *Mundellæ*,
Fuchsi, *Brassavolæ*, *Holle-*
rri, *Vallesii*, *Cardani*, *Du-*
reti, *Argenterii*, *Mercu-*
rialis, *Jacotii*, *Gorraei*, *Ma-*
rinelli, *Chr. à Vega*, *Swin-*
geri, *Cordæi*, *Foësi*, *Heur-*
nii, *Pini*, *Varandæi*, *Mar-*
tini, *Martiani*, atque *M.*
Curæi, & inibi lienosos com-
 peri obstructos esse liene. Dum
 autem obstructos imaginarer
 tumidos omnes esse, prio-
 rem mentem de tumoribus
 lie-

*e Non vult
 enim me
 fontibus o-
 missis rivu-
 los consecta-
 ri, atque ita
 hîc & ubi-
 que, ad Diss.
 oras uberes
 locos anno-
 tavit, quos
 evulgo, ut
 condiscipulo-
 rum animi
 fiant etiam
 uberiores.*

*lien*is recalebam, idque juxta *Philothei* sententiam, qui *lienofos* vocat *liene tumentes*. Sed *Rev. Parens* me certior fecit; se *viscera* vidisse *sexcenta* penitus quidem obstrueta, verum coacta, atque compressa, nedum diffusa atque turgida. Imò universe me docuit, partem omnem coalitam, obstrueta in simul esse atque densatam. Quis enim v. g. dubitet, intestinum concretum strictius planè atque compactius esse intestino pervio, & extento. Sic rursus partis cujusvis *marasmi*, obstructionem esse profitetur quidem, sed in simul *molis exilitatem* inibi detegit. Sic certè *Rev. Parens* glandulas vidit oris, colli, pectoris, & abdominis, planè vietas & marcid-

das , atque ità *mole nullâ*.
 Imò pulmones ipsos , *utut*
priùs amplos & extentos , sæ-
 pius de pectore revulsit , &
 ob oculos posuit , usque ad-
 eò tabidos , & arctatos , ut
 caractere nullo agnosci po-
 tuerint , vel ab ipsis *Medi-*
cis , sed *arte rudibus*. Sic
 denique callosum mihi pro-
 tulit pancreas , hepar , &
 lienem intimè quidem *ob-*
structa , atque *præclusa* , sed
volumine nihiloseciùs tàm *ex-*
ili , ut illorum imago nati-
 va fuerit penitùs obliterata ,
 licèt *exilitas* istæc *tenuita-*
tem nondum attigisset Cap.
 XVI. Non ergò lien obstru-
 ctus tumidior omnis est , uti
Diocles ^d insinuare videtur ,
 neque adeò tumor obstructio-
 nis est character indelebilis.

d Epist. ad
 Antigon.
 Reg. p. 187.
 ad calcem
 Polemon.
 Athen. nec
 non apud A.
 Mizald. in
 Auxiliari.
 Hortop. 267.

CAP. VI.

Jam verò prout obstructio
 vel *levior* atque *recentior*,
 vel *gravior* atque *diuturnior*
 est, ità Medicis *lienosorum*
 injurias *gradatim* veluti de-
 monstrat: Prout enim mor-
 bus *ascendit*, ita symptoma-
 tis variis atque variis *eve-*
ctionis suæ *gradum* luculen-
 ter prodit: Id autem vitii
 quandoque *congenitum* est,
 Nam patrum in natos ab-
 eunt cum semine morbi.
 Sicut ergo mutili mutilos,
 claudi f. claudos, & cæci
 cæcos, ità *lienosi* *lienosos* & ge-
 nerant, qui idcirco perhi-
 bentur *naturâ* *lienosi*, uti
 liquet è *Cranonia*, sive *Thes-*
sala Hipp. *ægra*. Vel id
 ipsum vitii *postgenitum* est

C 5

dia-

e Hip. 30.4.

f Antigon.

Hist. Mirab.

cap. 121. p.

91.

g Hipp. 123.

45. Hos omi-

sit Seidelius

suos inter

morbos hæ-

reditarios,

p. 9.

h Crono-

nem Thessa-

lie esse Phi-

losophus do-

cet T. I. p.

1163. D.

Antigon.

Hist. Mir.

11. p. 55.

Polyænus,

Stratag. lib.

2. cap. 34. in

Dinia. Ste-

phan. de Ur-

bib. p. 457.

O Holste-

nius p. m.

Clariss. Ryc-

kii p. 173.

i Hipp. p.

153. 35. 267.

18. 268. 4.

345. 11.

k Hipp. pag.

345. 29.

l Id univer-
se de Volu-
ptate corpo-
rea Archy-
tas sensit Ta-
rentinus.
Cic. de Sen.
n. 12.

m Gal Tom.
4. 77.
n Lucret.
4. v. 665,

diætæ vitio, præsertim *gu-
læ*, quâ nulla hîc *capita-
lior pestis*. In utrisque au-
tem *Rev. Parens* lienis *teg-
men* atque *subtegmen* omninò
culpat. Prout enim illud
vel *firmum* est, & insimul
strictum, *rarumve*; vel *de-
bile*, & insimul *arctum*, *la-
xumve*, ità pororum exsur-
git *m Asclepiadis* vel *âpergeia*
n morbifica, vel *oppugneia sa-
lubris*. Sicut enim homi-
num alii *cute* & *carne* sunt
vel *stipatâ*, atque *strictâ*;
vel *rará* atque *laxâ*, ità &
visceribus ipsis vel *compacti*
sunt, *rigidique*; vel *remissi*,
flexilesque. Id autem in o-
mni cadavere *Rev. Parens*
unguibus, vel scalpris haud
secus deprehendit, ac ma-
tronæ carnes *elixandas*, *as-
sandasve*, *præduras* nimi-
rùm

rùm vel *teneras*, levi fibrarum evulsione distinguunt: E tali porrò viscerum discrimine *Rev. Parens* infert, homines illos obstructionibus longè obnoxiores esse, quibus *fibræ rigidae* sunt & *astri-ctæ*; quàm ubi *firmæ* quidem, sed *flexiles*, nec ità *stipatæ atque coactæ*. In his enim liberior fit fluxus, atque refluxus, in aliis verò levi de causâ humores sistuntur, quoniam in *præcordiis* *hostem intestinum* gerunt, qui ferocientis externi promovet impetum.

CAP. VII.

Discere est igitur quid in nos extrinseci vel *malis avibus* involet, vel *testudineo gradu* impingat. Id omne
por-

^a Horat.

Ep. 2. 1. v.

244.

^b Quas spar-

sim infā-

mant, ipsi

Medicinā

rudes, Ap-

pianus v. g.

Punicor. p.

99. & Ve-

get. de Re

Milit. 3. cap.

2. p. 40.

^c Is passim

celebratur.

ab Hesiod.

Pindar.

Plaut. Ho-

rat. Prop.

Ovid. Dio-

nyf. Perie-

gete, Plin.

Lucian.

Servio, & Tzetze utroque, atque Mantuano: sed *μισαν-
θροξίας* illius Unis debeo Hom. Il. Z. v. 202. Tull. Tusc.
3. n. 26. & Eustach. T. 1. p. 494 13. ^d Senec. 2. de Ira,
cap. 10 p. 23. & de Anim. tranq. cap. 15. p. 165. Laërt.
lib. 9. p. 237. Athenagor. Legat pro Christ. p. 35. Lucian.
in Vitar. Auct. p. 192. & Stobæus, de Ira serm. 20. p.
172. ^e Lucian. hic primas tenet p. 32. præ Poët. &
aliis, Aristoph. v. g. Callim. Senec. Aufon. Tzetze,
nec-non Tull. Strab. Plin. Plurarch. Laërt. Pausan. at-
que Libanio. ^f Lucret. 3. vers. 1037. ^g Esaiæ 66.
vers. ult. Marc. 9. vers. 44 & 46. Quæ Tityii deteriore
fato, Odysf. xi. vers. 578. spirantibus ipsis, non jecoris,
sed cordis ipsius sine requie, fibras exedunt. Pindar. A-
pollod.

porrò Diæteticum est, ac
unicè repetendum è sex re-
bus non naturalibus dictis.

Si quis v. g. ^a *Bæotum in cras-*
so aëre natus, statariis uta-

tur ^b *aquis*, piscibus, azy-

mis, leguminibus, caseo ve-

tustiori, saccharo multo, a-

cidis plurimis, & segnitie

demum veternosâ, atque *μ-*
ισανθροξίας ^c *Belleroph.* vel ^d *He-*
racleti, vel ^e *Timonis* adin-

star; Is certè, tali ^f *Ache-*
rusiâ vitâ & tali *teredine*

& *cordis* non modò sibi sti-

pa-

paturus est alvum, sed & pollod. Lucret. Virgil. Tibull. Horar. Ovid. Senec. Lucian Clem. Cointus & Nonnus.
 sanguinem particulis infer-
 cturus ità crassis, ità visci-
 dis, ità ramulosis, ut in *lie-*
nale reticulum impingentes,
texti præsertim *strictioris*,
 ab eo non ægrius irretian-
 tur, quàm *pisciculi maculis*
densioribus. Sic igitur reti-
 bus implexæ, *captivæ* ^b fi-
 unt, atque sic *hostiles*, com-
 meatum enim intercludunt,
 ejus usurâ carere nequit vi-
 scerum ⁱ *Oeconomus*. Hinc ⁱ Hipp. 166.
 prima mali labes. Hinc la-
 crymæ. Hîc prima belli se-
 des. Hîc primus hostilis in-
 sultus. Hîc denique primus
 morbi gradus, in quo con-
 stitutus æger *ὑπόσπλυν* ^k
^k est, ^l *sublienofus*. Sed ubi
 novæ particulæ, *priorum* ^l Hipp. 313.
vitiis scatentes, in easdem
 plagas incidunt, confestim
 etiam ^{330. 41. & 331. 33.}

pollod. Lucret. Virgil. Tibull. Ho-
 rar. Ovid. Senec. Lu-
 cian Clem. Cointus &
 Nonnus.

^b Joh. Ro-
 gers *Anale-*
ctor. p. 31.

ⁱ Hipp. 166.
 21.

^k Cui oppo-
 nit *ὑπὲρ σπλυνος*
 p. 329. 20.
 & 366. 14.
^l Hipp. 313.
 2. 325. 28.
 330. 41. &
 331. 33.

etiam illaqueantur, atque
 congeneres has implicant, &
 quidem non solâ particula-
 rum ^m *Anaxagoræ homæome-*
riâ, sed & crassi sui corpo-
 ris oppositu. Sic enim vias
 obsident, atque itâ particu-
 las omnes intercipiunt, quò
 ipsas, *ceu totidem copias au-*
xiliares, ad suum bellum
 internecinum adjungant.
 Tunc ergò clade majori *lie-*
nem afficiunt, & *lienofos* pri-
 ori gradu movent, illisque
 aditum veluti quendam ad
 pejora jaciunt; nunc enim
 desinunt esse *sublienofi*, &
 ruentes in pejus reapse fiunt
 ἀλλιωκίτε & ἀλλιωδεις; Ἰπ-
 ἀλλωοί τε & ἀλλιωῶντες qui-
 bus quatuor ^o *Latina* respon-
 dent;
 Herald. lib. 2. *Advers.* p. 119. *not-non* Harpocrat. Suid.
 & Varin. in *Ἀναξαγόρας.* u Hipp. 148. 10. 168. 14. 183.
 3. 270. 32. 366. 4. & Arist. 2. 1011. B. & Absyr. cap.
 40. p. 140. & 41. • Plaut. Plin. Aurel. Firm. & Isidor.

dent, *splenici* nempè vel
splenitici, *lienosi* vel *lienici*.
 Quòd si demùm ejusdem di-
 ætæ vitiò novæ sanguini sug-
 gerantur particulæ, *priori-*
bus analogæ, consequens il-
 las glutine suo primævis, at-
 que secundariis adhærescere,
 quas secum conglutinent at-
 que stringant. Temporis au-
 tem tractu quicquid in iis

p *tenuius* est, *avolat*, *crassa-* *p* *Analogicè*
men verò *fæcis* *q* *instar* re- *ad Hipp. bi-*
manet, quod in dies arctiùs *lem p. 75.*
 atque arctiùs ità compingi- *v. 45.*
q *Hipp.*
157. 48.

tur, ut indurescat, & *scir-*
rhus audiat, atque sic ad su-
 premum vitæ discrimen æ-
 grotantes attollat. Nunc e-
 nim traducuntur ægri è *Sple-*
niticorum gradu ad ipsos
αλλωσις, hoc est, ex illo *fa-*
ti sui gradu summo. *Splenes* *r* *Hipp.*
præconiò p.
393. v. 178
si

si nunc toti conflarentur *splene*,
 ceu *toti splenes* essent.
 Eâdem nimirum *Metaphorâ*
 ac ipse morbus è *pernicioso*
 transiit in *perniciem* ipsam,
 ità certè ægrotantes è *Sub-*
splenicis facti sunt *splenici*;
 & è *Splenicis* tandem, lu-
 gendâ *Metamorphosi*, tanti
 quanti sunt, *toti sunt lienes*
 & quidem nullius *fatiferæ*.

J Odyss. K.
 v. 236. &
 395. Ovid.
 Met. 14. v.
 280.
 & Passim in
 Coac. in
 Prorrhæ.
 & in
 Progn.
 u Hipp. p.
 157. 48.

J *Circes* incantamentis, sed
 unius Hippocr: ore *fatidius*
co.

Hic itaque *Terminus* est,
 isque vel ab unâ *sanguinis*
 " *face*, sed *quovis saxo mi-*
nus hinc movendâ. Hic igitur
decumana noxa. Hic æ-
gritudo sacra. Hic *fata su-*
prema. Hic tandem *ultima*
linea rerum, nam *Tragœ-*
dix hic *ultimus Actus* est.

CAP. VIII.

Sed dùm Tragoædus ille,
perunctus^a facibus ora, suam ^a Horat.
de A. P. v.
277.
 agit Tragoædiam; attenden-
 di sunt illius *Actus*, hoc est,
motiones ejus observandæ ve-
niunt, quò providi tot *sica-*
rios declinemus, quos unà ^b Ipsis equis
splenicum
dolorẽ
tribuit Ab-
syrus,
quem gemitus
illorum
arguant.
Veter. cap.
40. p. 141.
 circumducit; tot volo *sym-*
ptomata funesta, quæ noctes
 & dies lienosos, *in apice suo*
constitutos, undique circum-
 stant. In primo itaque illius
 Actu, seu morbi gradu prio-
 ri, notantur.

I. Hypochondrii sinistri
dolor^b acutus^c, & *errati-*
cus, ad minima diætæ vitia
repungens. Sed non omnis
inibi dolor lienalis est, nam
intestinum colon, quod eò
 loci strictum & inflexum est,

D

co-

colicosum fit atque torminale,

ut in ^d *Polycrate*, cui enema-
mata recluserunt intestini vias
obseptas atque dolentes.

2. *Tumor hypochondrii*
lienalis vel ^e *Absyrto* notus
est, & ad infimæ costæ con-
finia pertingens, molliuscu-
lus & laxus; modò autem
elatiôr, modò *depressior*. af-
surgit enim pastu largiore,
motu celeriori, irâ fervidio-
re, & animo mœstiore; sub-
sidet autem ^f *Thessalico* jeju-
nio, & *Socraticâ* ^h quiete, &
Stoicorum adiaφoeia, nec-
non *Pyrrhonis* ⁱ *ἀναψία*. Imò
citiùs adhuc tota commotio
sedatur *Democriteo* ^k risu,
ocyrus insuper & pie, animò
^{le.}

nam apud
Tull. Tusc. 5. n. 34. ambulando famem obsonat, & apud
Laert. 1. 2. p. 41. jugiter saltat. ^h Hæc enim ipsò mo-
mentò, impetum lienis ferocientis veluti frenat, sed pro-
tracta morbo favet, e *Cap.* 19. n. 6. ⁱ *Cic. Lucull.* n. 42.
^k *Hipp.* p. 329. v. 17. & *Epigr. Gr. lib.* 3. p. 418.

DE LIENOSIS. 51

latō, non unum *vultum*,
sed & lienem *benè* *afficien-*
te. Verùm non omnis inibi
tumor *lienalis* est, visusenim
ren^m sinister lib.v1. *scirrhusus*
illulisse Medicos ideâ lienis.

3. Decubitus æger *n dex-*
trum in latus, & somnum
fugans in aurem utramque.

4. Spiritus *anhelus*, vel
ab ipsis *Veterinariis* jam o-
lim notatus & *levi momento*
longè gravior, terrore v. g.
& irâ, vel impetu quovis
animi ad aliquod opus; o-
maso distento, ascensu, cur-
su, equitatione, effedo, sal-
tatione, ludo demùm vel la-
nistæ, vel follis, vel pilæ,
vel disci, vel tudiculæ. Tunc
enim, *1 Camarinâ motâ*, lie-

D 2

na-

l Prov. 15.
v. 13. & 17.
v. 22.
m Rosset.
de Uter. Sect.
3. p. 225.
Sic Ballon.
Conf. lib. 3.
p. 218.
n Cassius,
Probl. 6.
Edit. Paris.
1541. L.
Aurelian. 3.
Chron. 4. p.
412. & Va-
rendæus p.
418.
o Aret.
Diut. 1. cap.
14. p. 81. &
82. Arnold.
de Villanov.
lib. 2. cap.
42. p. 103.
p. Absyrto,
cap. 40. p.
140.
q Sibyll. Or.
3. pag. Gal-
læi 470. Si-
lius Ital. lib.
10. pag.
Dausq. 595.

Zenob. Cent. 5. n. 18. p. 119. Ltician. Pseudol. p. 899.
Serv. in Æn. 3. v. 701. p. 315. Steph. de Urbib. p. 441.
ubi Berkelium doleo secum. Suid. Cens. 10. n. 99. p. 481.
Apostol. Cent. 13. n. 1. p. 157.

nalis humor impendiò rare-
fit, & viscus suum enormi-
ter dilatat, sicut ^r *Alex.*
^r *Bened.* ^r *Bald.* *Timæus*, &
^t *H. Regius* consideratè no-
tant.

5. Flatus non modò sub
fornice coli tumultuantur,
sed & intra lienis claustra fre-
munt, undè hypochondrium
universum *lusorii* ^r *follis* in-
star contenditur, & sonore
strepit, ac ipse lien ^u *mur-*
murat altè. Hinc cecinit
^x *Fr. Portus* esse *præcordia*
læva

Flatibus aëriis cum mur-
mure tensa sonoro:

Vel rursus, (apud ^r *eun-*
dem,)

Mollia ventoso reboant
hypochondria flatu.

Hic ergo genuinus est ^z *Tral-*
liani atque ^a *Jonstoni* fluctua-
tio-

^r *Pag.* 1192.
^f *Lib.* 3. *cap.*
19. *p.* 146.
^t *Prax.* *p.*
282.

^t *Lalaman-*
tius, *lib.* 1.
de dieb. de-
cret. *p.* 15.
^u *Hipp.* *p.*
204. 328
332. ^r *Riol.*
Pat. *p.* 495.
^x *Decad.* 3.
cap. 9. *p.* 98.

^r *Ibid.* *cap.*
10. *p.* 99.

^z *lib.* 8. *cap.*
xi. *p.* 264.
^a *lib.* 10. *p.*
625.

tionum alveus. Hic insuper
remugiens est ^b *Averrois* ^b Colliget 4.
antrum *ventositatis inflativæ*. ^{cap. 56. fol.}
Hic tandem spelæum est ^{85.}
^c *Rhasis*, & ^d *Herculani ru-* ^c lib. 9. ad
gitus. Atque ita immerito ^{R. M. cap.}
prorsus ^e *Nic. Du Chesneau* ^{70. p. 255.}
lienem *rugire* negat. *Leo-* ^d Fol. 151.
ninum scilicet *rugitum* serio ^{H.}
putat Scriptores velle. *f* *Pla-* ^e lib. 3. cap.
terus vero, ut ut ad hunc ^{2. p. 212.}
rugitum *surdus*, *Scepticum* ^f *Prax. Tom.*
se gerit, assensionemque co- ^{2. p. 445.}
hibet. ^g *Arist. T.*

6. *Flatus* illi fiunt *s* *Ve-* ^{2. 816. Gal.}
neris irritamenta, ^h *venas* ^{T. 5. 477.}
enim *inflant*, & ⁱ *iacentes* ^{478. fuse.}
nervos, atque ^k *funeratos* e- ^{Septal. Tom.}
rigunt. *Flatuum* enim isto- ^{2. p. 292. &}
rum indivulsus comes est ^{Tom. 3. p.}
rum acre & aculeatum, quod ^{354. Rod. à}
spiculis suis genitalia fodi- ^{Castro, de}
cat, ceu *genuinum* foret *Ve-* ^{Nat. M. lib.}

D 3

ne- ^{3. cap. 3. p.}
^{109. &}
^{Paul. Zacch.}
^{Q. Medico}
^{leg. p. 139.}
^h *Horat. 1.*
^{Sat. 2.}
ⁱ *Juven. x.*
^{205.}
^k *Petron.*
^{466. Mart.}
^{13. Ep. 34.}
^{Athen. 2.}

neris oestrum. Indè fit ut
mediis in somnis *lienofos*
istæc urtica ^m *tangat*, quæ
ipsis vel citra *bulbos erucas-*
ve ⁿ *salaces*; vel citra *Faler-*
ni ^o *concham*, ^p *Satyriive po-*
tum; vel citra ^q *salivas jun-*
ctas, *animarumve* ^r *mistu-*
ram; vel citra tandem ^s *Διο-*
γένεε ὑμῶναιον, ἥτε *Δομιλιαῶ*
κλινοπάλλω ^t, non ^u *Hercu-*
leam sed ^x *Democriteam* ex-
citât *Epilepsiam*, quâ Vene-
reum ignem, lienali spiritu
sufflatum *modico* ^y *sanguine*
restingunt, dùm *immundo*
^z *visu* *Nocturnam vestem*
ma-

m Juven. 2.

v. 128.

n Martial.

3. Ep. 33.

10. 48. 13.

34.

o Juven. 6

v. 504.

p Dioscor.

3. cap. 144.

p. 232. Gal.

Tom. 2. 103.

q Petron.

Sat. p. 27.

r Lucret.

4. v. 1110.

Agell. lib.

20. cap. 9. p.

1122.

s Petron.

Sat. p. 476.

Agell. 19.

11. pag.

1080.

f Gal. Tom. 3. p. 315. t Suet. 8. 22. p. 814. Eutrop.

Edit. Frob. l. 9. p. 111. Aurél. Viâ. Epit. n. 33. u Hip.

p. 235. 8. Arist. T. 2. 815. B. Zenob. in Ηρακλειν νόσοι.

Apostol. Cent. 9. n. 93. x Gal. 5. p. 398. 9. & Clem.

Alex. Padag. 2. 193. D. Huc refero Plin. 28. 6. p. 684.

v. 34. Gell. 19. 3. 1037. Tertull. de Anim. n. 27. pag.

330. Macrobi. Sat. 2. cap. 8. p. 352. y Theocrit. Idyll.

2. v. 54. p. 560. Plaut. Batch. Aët. 3. Sc. 1. v. 5. Cur-

cul. Aët. 1. Sc. 2. v. 65. & Petron. Sat. p. 506. z La-

sciviæ somnum Helmont. vocat, p. 190. n. 42. Hipp. ακ-

tem, Veneris ideam, p. 27. 45.

maculant, ventremque *supi-* a Arist. T.
num ^a. 2. p. 725.

Modicum porrò *sangui-* Lucrer. 4.
nem hîc protuli, *lienosi* quip- v. 1030.
pe, utut libidine prurientes Horat. Sat.
^b *Salmacida* bibunt à fonte, 1. 5. 85.
& accensendi propè veniunt Septa. T. 2.
non ^c *Lastauris*, sed ^d *Gal-* p. 87. &
lis, non ^e *Satyris*, sed *Eu-* Guastavin.
nuchis, qui dùm nihil possunt p. 341.
^f & ἔν ἔχον, ipsis intento ^g Cic. 1.
nervo flatibus irritis g. Offic. n. 18.
Ovid. Met.
4. v. 285.
Vitruv. 2.
c. 8. p. 67.
Strab. 14. p.
656. Fest.
17. p. 491.
Aufon. Ep.
69. & 101.
p. 45. & 66.
Suet. 112.
Gr. n. 15.

Illius autem *nocturni flu-*
xus declinandi gratiâ *lien-*
orum nullus ^h *Pharisaicis*

D 4 Ve-

Suid. T. 2. p. 13. Eustath. Il. B. p. 196. 18. d Lucrer. 2.
v. 614. Ovid. Fast. 4. v. 243. Lucan. l. 1. v. 568. Flacc.
Argon. 7. v. 636. Juven. v. 116. Martial. *sparsim*, Tatian.
Assyr. Or. adv. Gr. p. 147. Lucian. in Dea Syr. p. 1075.
Minuc. Fel. in Oct. p. 175. Herodian. l. 1. c. 11. p. 35.
Lactant. de F. R. 1. n. 17. p. 91. Arnob. adv. Gent. l. 3.
p. 99. Lamprid. in Heliogab. n. 7. p. 466. Aurel. Vict. in
Epit. n. 39. Fest. lib. 7. p. 164. Hieronym. in Hof. cap. 4.
v. 13. T. 6. p. 19. & August. de Civit. Dei. 6. 7. p. 592.
e Obvii passim; singulatim verò Salaces Soran. Gal. Aët.
Ægin. &c. f Terent. Eunuch. Act. 3. Sc. 3. v. 23.
g Scaliger ad Cardan. fol. verso 351. & Joh. B. Sinibald.
Geneanthr. lib. 2. p. 154. lib. 3. p. 284. & lib. 9. p. 724.
fufe. h Suid. in Duxatōi, T. 2. p. 1029.

spinis incubat, jam quippe
Juven. xi. v. 166. *Venereis acribus i urticis*
 plus fatis punguntur.

7. Appetitus vegetior, i-
k Plut. T.2. 995. E. & Athen. 10. 4 p. 418. A. l Plat. T.2. p. 404. & Epist. 7. Tom. 3. p. 326. Cic. de Fin. n.28. m Horat. Carm. 2. cap. 14. & Macrob. Sat. 2. cap. 9. n Tantam ingluviem Equisones de Lienosis equis anno- tarvit Ab- syrt. cap. 40. *mo voracitas Bæotica k vix*
ullis i dapibus Siculis, vel
Pontificum m cœnis n exfa-
tianda: atque ità in procli-
vi sunt rem suam o ut strin-
gant, & obliment, p edaces
enim præ q Κυροεξία ab esu-
rino r sale; sed illa capiun-
tur escâ sicut hamo s pisces.
Ventridæmonem quippè ge-
runt, qui mentem ipforum
infodit in t ventre, cujus
u servi fiunt.

8. Po-
p. 140. In ipsis autem hominibus lculenta prostant exem-
pla, Ballon. Ephem. 1. p. 61. o Hor. Sat. 1. 2. p Hip.
182. 203. & 454. Avic. l. 1. Fen. 2. Doctr. 2. fol. 107.
Joh. Manard. p. 324. C. Pifo, Sect. 1. p. 37. & Rob.
Flud. p. 199. q Quam ipsis tribuit Michaël. Scotus
lib. de Secr. Nat. cap. 43. p. 302. r Helmont. p. 424.
n. 7. s Platonis est, e Tullii Cat. Majore n. 13. non
autem Archytæ Tarentini, uti fingit Jodocus Vender-
heidius. Com. in Lysis Or. 3. p. 43. t Clem. Alex.
Pedag. 1. pag. 150. C. u Athanas. in Dictis Evangel.
Tom. 2. p. 425. G.

8. Potui præterea * *Scytharum* vel *Thracum* in morem lubentes indulgent, & *sitticulosi* sunt enim, atque ita * *Scythiffare* sustinent, nec verentur ^a *Herculaneos scyphos*, vel ^b *Alexandri calices*, affatim exficcare, sed protinùs ^c *egent* *Æsculapio*, nam ^d *potu læduntur*.

* Herodot. 6. cap. 64. Aristot. T. 2. p. 695. B. ^y Xenoph. 7. de Exped. Cyr. p. 400. & 405. Calim. fragm. 8. p. 191. Hor. Carm. 1. 27. 2. Jul. Pol. 6. 3 p. 276. & Athen. 10. 12. p. 442.

9. Exindè est ut *nauseosi* fiant ^e *sputatores*, semoti longè vel ab [†] *Antoniâ Druſi*, vel à ^f *Persis*, *nasturtio frugi*, nec unquàm exspuentibus. Verùm ubi suam lympham profusiori salivâ profundunt, os ipsis exarescit, quasi ^g *dipsade* morſi forent,

^z Hipp. p. 454. 14. & Avic. fol. 107. * Herodot. 16. 6. 84. ^a Senec. Epist. 83 p. 548. Plut. in Alex. 706. C. Athen 12. 1. 512. & Macrobi. Sat. 5.

D 5 at-

21. 521. ^b Plut. Sympos. 1. q. 6. p. 623. F. ^c Plut. de Ira, p. 454. E. & Sympos. 1. q. 6. p. 624. A. ^d Senert. Tom. 3. p. 483. ^e Gal. Tom. 3. 276 & 278. [†] Plin. 7. 19. p. 147. 30 ^f Herodot. 1. 71. p. 29. Xenoph. Instit. Cyr. 1. p. 6. B. Cic. 2. de Fin. n. 28. & Tusc. 5. n. 34. ^g Nicand. Dioscor. Gal. Aphrodis. Aët. Gesner. & Aldrov. Imò Ovid. Lucan. Ælian. Lucian. Nazianz. Eunap. Isidor. Suid. Alb. Magn. Volaterr. Rhodig. Scalig. in Arist. Dausq. in Sil. Ital. atque Bochart.

atque ità novam exposcunt
h amyssidem, quâ fauces sibi
 proluant. *i latices Lyæo*, at-
 que sic mutuas operas sibi
 tradunt infestas saliva exun-
 dans potusque profusior.

10. Sudore pariter toti
 quandoque diffluunt, *Thra-*
cis illius k Maximi ad instar,
 qui duos, tresve *i sudoris*
 sui Sextarios calicibus exci-
 piebat, quum è diverso
m Petronii Sasinus Asiatici
 quid habuerit, nam ab eo
sudor n absuit, absuit & oris
 mala saliva.

11. *Salivæ* porrò atque
sudoris illius ubi divortia fi-
 unt, universa microcosmi
 lympa in unos corrivatur
 mictuales ductus, & *siphun-*
culis

i Æn. 1. v.
 690. *k* Jul Capitol. p. 603. *l* Vid. Theophr. de sudorib;
 p. 454. *o* Baricell. de hydronosa nat. lib. 2. cap. 6. *m* Sa-
 tyr. p. 157. *n* Catull. 23. v. 16.

culis urinariis largiter erumpit, ° Diabetis in modum.

12. Ex illis porrò lymphæ divortiis *alvus* *p* *arescit*, quicquid enim vel *salivosos* *in ductus*, quos, *evô Gal.* vix ullus ignorabat; vel *se- rias in urinarias* *r* confluit, id universum *alvô* deducitur, per humoris *παλίρροια* *refluxum*, cujus ergò *fecu- tina* remanet *colluvies* *t sic- cissima* imò *styptica & auste- ra*; atque ità fluere nescia. *Segnior* igitur *u alvus*, & quasi *veternosa*, naturæ ne- cessitati vix paret, nisi *x sti- mulis acrioribus* *evigilata.*

o Aret. *diut.*
2. *cap. 2.*
Gal. T. 3. p.
311. *nec-nom*
Trallian.
Aet. *Ægin.*
Oribas.
Nonn. *&c.*
p Hipp. 97.
50. *& 67.*
29. *Arist. T.*
1. 1011. *A.*
& Avic. fol.
107.
q *ὅτι ὃ καὶ*
τὸ σίελον γεν-
νῶντες αἰδέεσθαι
αἰσθντοῖς ἀγ-
γέλοις εἰς τὸ
σώμα προχέου-
σιν αὐτὸ, σχε-
δὸν ἐκείνι εἰδεῖς
ἀγνοῖ. Tom.
1. p. 246. 25.
Id inculcant
Gal. id. T. 1.
p. 579. *Edit.*
Venet. 1564.

CAP.

sunt igitur
perinde seculi hujus inventum, ac alia, quæ hîc, in Co-
rollar. recitantur innumera, quibus aliquando ditescet
Davidis Avercrombii Fur Academicus. Vid. Prælu. mei
Anat. p. 62. Edit. 3. 1680. atque facetiss. & eruditiss. Jan.
Leonic. p. 78. Metam. Æscul. & Apoll. 1673. r Hipp.
p. 395. v. 44. s Arist. T. 1. p. 1011. A. & Aret. lib.
2. cap. 4. cur. acut. t Hipp. p. 454. 15. u Hipp. 182.
43. & 203. 14. & 42. x Hipp. p. 393. 49. & 454. 14.

CAP. IX.

a Hipp. p. 49. 27. 247. *I. Tot porrò phænomena lienosos nobis cedunt sanguine^a serosiori, imò acido-salfo atque tartaræo.*

p 809. *E* & *T* 2. p. 721. *Id autem prout tubis am- plis^b lien ubertim excipit, ità & id ipsum, intra primum Morbi sui gradum, affatim in hepar refundit.*

II. Verùm ubi 2. movetur Actus Tragædiæ nostræ; omnia ruunt in pejus, & symptomata catervatim ingruunt lethum tandem illatura. U-

niversus quippè feri tanti li- mus, & veluti tartarum^d fi- broso detinetur lienis texto, à quo, veluti palude^e Ler- neâ,

cap. de Morb. ab Obsr. Fab. Violetti A. 1635. e Prov. Vatic. Cent. 2. n. 51. p. 289. Strab. l. 8. p. 371. Zenob. Cent. 4. n. 26. p. 107. Diogenian. Cent. 1. n. 10 p. 176. Hesych. p. 594. & Apostol. Cent. xi. n. 22. p. 141.

neâ, malorum *f Ilias* sese diffundit in microcosmi tractus. Primò quidem *maculae* visuntur *caeruleae*, *fuscae*, *nigricantesve*, & per *areas* cutem deturpantes, instar *suffusionum*. Illas porrò acoris sobolem esse profiteor *è paternis* ^b *experimentis*, quibus mihi compertum est, *acidis* sanguinem ⁱ *nigrescere*, & in ^k *globulos* præcipitari, exindeque viscera obstrui, & *cuticulam* ipsam à vertice ad calcem conspici *atrata* ^l.

f Cic. ad Attic. 8. 11. Zenob. Cent. 4. n. 43. Suid. Cent. 7. n. 95. & Eustath. 11. d. p. 338. 3. *g* Hipp. Gal. & Aeginet. par-sim *h* Spar-sim in Discip. Thesib. præsertim in e-ruditis illis, de Liene, p. m. Viri Joh. von Flammerdinge, Præside Rev. Patre, propugnatis, Ann. 1671. n. 19. Vid.

III. Illius autem *acidi* ^m *mu-riatici* virus tam acre est ut

pe- Joh. Cou-sin: Hist. de

Asthmat. Ann. 1673. *i* Rubefieri somniavit Walæus, Instit. Med. cap. 12. p. 21. Vigilantior fuit Daniel Duncan. Hist. Anim. Art: 1. p. 40. *k* De sanguificatione, vid. P. de Berbeder, A. 1666. De sanguineis verò globulis, vid. experim. D. Grew, 1679. de particulis autem acidor. terrenis, angular. & cubicis, D. Galatæum, de acidis ventriculi, pag. 61. Ann. 1676. *l* Vid. Cap. 15. n. 1. *m* Hipp. 312. 32. Sale propterea melancholicos interdicit Untzerus, p. 204.

in Thom.

Jordan. de
Pestis pha-
nom. Tr. 1.

cap. 17. p.

179. & 180.

& Jodoc.

Lomnius,
Obs. lib. 1.

p. 50. &

167. Vid.

singulatim

Sebast. Wir-

dig, l. 2. c.

2. n. 2.

• Claud.

Campens.

Com. 6. in

Aph. 43. p.

157.

p Imò Sca-

biem ipsam

recenset Pe-

trus Pascha-

lis, pag. de

Feb. 148.

9 Monta-

gna 1. Conf.

158. Joh. B.

Montan.

Conf. 17. & x

178. Vid. Fr.

Piens, de

feb. in specie

p. 267.

r Gal. T. 5. p. 458. Vid. Hipp. 113. 39. s Hipp.

194. 34. & Lyfias, Or. 3. p. 47. t Deuteron. 28. 35.

u Pag. 182. 42. & 312. 31. x Hipp. 312. 32. de quib. me-

mor. exempl. J. R. Saltzmann. recitat, Obs. Anat. p. 38.

" *pestilens* illud & ° *pernicia-*
le Scriptores exsecrentur.

Vulgò tamen tantam stra-
gem non edit, sed prout in-
terim *invalescit*, ità & *fero-*
cius grassatur, scorbuticam-
que labem visceribus adspers-
git. Et exindè p̄ *ἐκχυμώσεις*
illæ q̄ *cuticulares*, ὡπώτων,
vel etiam *vibicum* instar, quæ
primùm *blandæ* & *indolentes*
erant, evadunt acres, & *pru-*
rigine tandem s̄ *ulcerosæ*.

IV. Illinc itaque tibiarum
ulcera *parva* quidem vulgò,
sed *rebellantia* sese produnt,
qualia LXX. Interpretes ἰπ-
ποκραῖ vocant & δυσιαια; " *Hip-*
pocr. verò κακελκίας & δυσελ-
κίας, ut in *Antilocho*, &
Aleva. Mala idcirco ulce-
ra

ra dicuntur à ^γ C. Celso, & ^γ Lib. 2.
 δυσλγία ab ^z Aret. & ab ^{cap. 7. & 4.}
^{cap. 9.}
^a Aëtio, quibus suffragatur ^z Diut. 1.
^b Avicennæ praxis. Istæc ^{14 p. 83.}
^a Tetrab. 3.
 enim ulcera *fero* scatent ^c *sal.* ^{serm. 2. p.}
^{636.}
suginoso fodicante atque cor- ^b Lib 3. Fen.
 rodente, cujus muriaticam ^{19. Tr. 1. p.}
 indolem arguunt ^d *cicatrices* ^{790.}
^c Hipp. 3 12.
nigræ, quibus ita leviter ob- ^{33. atque}
 ducuntur, ut *continuo reci-* ^{Theophr.}
divent. Illæ siquidem *par-* ^{de sudorib.}
ticulæ salinæ, suis aculeis ^{p. 455.}
 intimiùs defixis, etsi lateant ^d Hipp. 423.
 ad tempus, *brevi tamen as-* ^{17. Arist. T.}
surgunt, & ulcera produnt ^{2. 721 E.}
altiora atque *altiora*, spon- ^{Cels. l. 2.}
 taneo ^e *fero* quandoque ma- ^{cap. 7. p. 62.}
 nantia, & ab ^f Hipp. & ^g A- ^{n. 25. Nic.}
^{Piso, l. 3. de}
^{M. Cur. cap.}
^{30. p. 327.}
^{Jul. Guasta-}
^{vin. Com. 9.}
^{in Arist.}
^{Probl. p. 309.}
^{& Lud. Sc-}
^{ptal. T. 2.}
^{p. 34.}
^e Hipp. p.
^{178. 30. &}
^{203. 41.}
^f Pag. 182.
^g Diut. 1. 14. p. 83.

42. 203. 41. 204. 2. 423. 17.

^b Hipp. p. 203. 40.

i Vld. Erud. *mò i gingivæ fiunt rofionis,*
 atque ter-
 sum V. Ke *fætorisque confortes, dentes-*
 telaer de *que suos denudant, brevi*
Aphthis, & vacillaturos, prout^k Hipp.
 Gal. T. 2 p. *l Strab. m Plin. n Paul.*
 252. & 479. *o Marcell. p Avic. atque*
k Pag. 182. q Suidas stylo notarunt ada-
 42. 203. 40. *mantino.*
 332. 39. 348.
 39. & 423.
 17.

l Lib. 16. p. V. Altiùs adhuc evectô vi-
 781. *tiô, narium vasa recluduntur,*
 m Lib. 25. *& hæmorrhagiæ moventur*
 3. p. 622. *enormes, quæ sanguinis xpā-*
 n Lib. 3. *iv vitiatam produnt, quam*
 cap. 49. p. *r Hippocr. passim infamat,*
 474. *utpote parvo fermento præ-*
 o Cap. xi. *gnantem.*
 p. 291.
 p Lib. 3.
 Fen. 15. Tr.
 1. cap. 5. p.

791. VI. Jàm verò *acres illæ*
 q Tom. 2. in *particulæ salino fixæ* l Hip-
 Mépuxa & c. *pocrateâ sanguinis* ωειόδω, at-
 r In Coac. *que t Platonica* ωειφορῆ, ità
 in Prog. in *conquassantur atque subi-*
 Prorrhæ. in *guntur invicem, ut nihil re-*
 lib de M. M. *lin-*
 & de Affect. *lin-*
 Int.
 f Pag. 11.

28. 85. 33.
 89. 19. 99. 7. 102. 36. 104 6. 107. 24. 108. 41. 109. 2. &
 48. 304. 30. 305. 41. & 54. t Tom. 3. p. 70. & apud Gal.
 T. 1. 216. 265.

linquant in massa quod non
 inquinent. Indè fit ut "*in-*" Hipp. 520.
fima trunci vasa, vel tur-^{3.}
 gescant impendiò, & "*va-*" Gal. Tom.
ricibus assurgant; qui vulgò^{3. 359. Æ-}
cacæ dicuntur hæmorrhoides;
 vel arrodantur, & fluant, e-
 ruptionis instar, è naribus
summis.

VII. Idem ergò sanguis
 qui recens *balsamicus* & *con-*
socialis partibus erat, in a-^{γ Pag. 69.}
crem ipsarum *hostem* evadit.^{43. 182. 42.}
 Partium igitur cum sanguine
 necessitudo primæva planè
 intercudit, atque ità singulis
 illis *ipsum* veluti *refugienti-*^{203. 42.}
bus, totæ macrescunt, nu-^{2. Tom. 2. p.}
trimenti defectu. Assurga-^{1011. A.}
 mus igitur *γ Hipp. 2 Philos.*^{a Diut. 1.}
a Aret. b Gal. c Avicenn. &^{14. p. 82. 83.}
d Averroï, lienosos tabentes^{b Tom. 1.}
 dum digito monstrant.^{p. 106.}

VIII. Quoniam autem illæ^{c Lib. 1. Fen.}
^{2. Doctr. 2.}
^{fol. 107. 2}
^{lib. 3. Fen.}
^{15. Tr. 2. cap.}
^{1. fol. 789.}
^{d Colliget. 4.}
^{cap. 56. fol.}
^{85.}

E san-

e Terrenæ
sunt enim
 atque com-
 pactæ, Julio
 Palmario, 2.
 de Contag.
 cap. 3. p. 122.
 atque Joh.
 Jonstono,
 Prax. 10. p.
 619.
 f Hipp. p.
 69. 43. &
 203. 42.
 Gal. Tom. 1.
 p. 106. Bal-
 lon. de V. &
 M. Morb. p.
 72. 73. &
 74. Pallor
 in ore sedet;
 macies in
 corpore to-
 to, Met. 2.
 776.
 g Aurel. Vi-
 ctor. Epit.
 n. 66. atque
 Rhodigin. l.
 4. cap. 18.
 Unde ve-
 rò Senn.
 Heurn. &
 alii passim id
 Dionis esse
 velint, me
 fugit.

sanguinis portiunculæ salino
 fixæ *crassiores* præ se ferunt
molem, quàm ut *porulos* nu-
 triendi corporis subire que-
 ant, plurimæ in lienem tex-
 ti laxioris, vel *pondere* pro-
 prio ruunt, vel *adventitiis*
spiculis in illum sese inse-
 runt. Dùm verò hîc *alta*
palus est, è cujus profundis
 haud facilè emergant, con-
 sequens fit, ut plurimæ illæ,
 eò *demersæ*, inibi stagnent,
 nesciæ refluxus.

Stagnatione igitur suâ con-
 crescunt, & ita conglome-
 rantur ut *lienem enormiter*
distendant; f corpore interim
tabescente. Atque adeò fe-
 stivus est g *Trajanus* lienem
 comparans *fisco*. Hoc siqui-
 dem *ditescente* populus de-
pauperatur, uti liene incre-
scente corpus *emarcet*.

IX. Tumentiore itaque
 splene, non solum *spiritus* ille
sublimis urget, quem ^b *Po-* ^b Lib. de li-
lemon Athen. meritò tribuit ^{gnis}, p. 161.
 moerore pressis, sed reliqua ^{i Hipp.} 224.
 symptomata gravius undi- ^{36. 278. 42.}
 que premunt. Imò novi tu- ^{423. 20. 30.}
 mores consurgunt, quibus ^{k Colliget. 7.}
palpebræ, pedesque ^{cap. 13. p.}
tur, è particulis *seri viscosi* ^{156. F.}
genarum pedumque ^{l Gall. ada-}
texto tenaciter implexis. ^{giò perhi-}
 Atque ita ^{bentur, jux-}
 non *meræ* sunt *inflationes*, ^{ta Hipp.}
 ut apud ^k *Averroem*, quasi ^{mentem, p.}
flatuum unicè soboles essent. ^{268. 28. jau-}
 nes comme
 de la cire, è
 Nasone au-
 tem ora hu-
 xò pallidio-
 ra gerunt.
 Metamorph.
 4. 134 & XI.
 417.
 m Aret.
 Diut. 1. cap.
 14. p. 83.
 n Sic Hipp.
 ως η τροφή,
 ὡς τὸ τροφικόν.

X. Partium autem illa-
 rum uti color ^l *fædus multi-*
plex exsurgit, ita & corpo-
 ris universi *floridus* omnis at-
 que *vivax* funditus perit ^m.
 Etenim

Qui viret in foliis venit à
radicibus humor ⁿ.

Hic verò mala radix, mali

o Uti constat stolones. Prava germina,
è cadaverib. pravi furculi: *o decolor* lien
lienicis. atque *luridus*; decolor &
p Hipp. p. vultus atque *Saturninus* ?
204. 2. Sed ne mentem *q Saturninam*
q Vid. Chri. induamus ipsi, *stigmatè no-*
stoph Cla- tandi *r Astrologico*, Citha-
vium, in roedum vocemus, qui nobis
Spharam animum exhilaret. En *Stratonicum*,
Joh. de Sa dicteriis facetum,
cro Bosco, qui *lienosos* dùm intuetur
comm. 2. p. *Caunios*, pallore suffusos,
275. ceu reduces vel è *Trophonii*
r Joh Haf- antro vel è mediis *silentibus*
furti Ver- *umbris*, in ipsos *Homeri-*
dungi, No- cum illud jactavit, *homi-*
va Med. lib. num genus *foliis esse simile.*
2. p. 18. ubi At culpantibus eum *Cauniis*
teterrime quòd civitatem *ut morbidam*
Saturninos sub-
fugillat Sed
φλαπεῖ. Noli
autem ἀντι-
φλαπεῖν e
Gal T. p. 41.
verum Ari.
stot. oppone
T. 2. p. 815.
Cic. Tusc. 1.
n. 33. Plut
T. 1. p. 344.
B. & Fr.
Bonav. lib. 4. p. 240. f *Plin. 11. 37. p. 275. Volaterr. l.*
24. p. 571. t *Aristoph. in Nubib. Act. 1. Sc. 6. p. 155.*
Philostr. Apollon. 8. 8. p. 420. & Apostol. Cent. 7. n. 88.
u Æn. 6. v. 264. x Iliad. Z. v. 147. & φ v. 464.
Mimnerm. P. Gr. p. 736. v. 1. Plut. de sera panis. p. 560.
Q. Smyrn. 9. v. 501.

subfannaret , *absit* , inquit , y Strab. 14.
p. 651. &
Cœlius 4.
18.
morbidam dicere ausim , ubi
vel *ipsi mortui* & *ambulant* .

CAP. X.

Nec tumidus lien *cutis flo-*
rem unicè *decerpit* , sed vi-
sceribus damnum multiplex
infert. Ejus enim *globuli*
non omnes *lienali septo* coër-
centur : Quidam igitur fan-
guinis fluente *huc* & *illuc*
abripiuntur , atque ita *glo-*
mere factò venas inferciunt ,
intra quas nequeunt *liberè*
volvi atque *revolvi* . Acci-
dit itaque ut vegeto licèt
cordis impulsu ab aliis atque
aliis urgeantur à tergo , ini-
bi nihilominus , *hostili suo*
globo , vias obsideant. In-
tereà perennis à corde *pro-*
pulsio in isthæc *allidit* obsta-
cula.

cula. Tunc verò quicquid in sanguine *tenuius* est atque *dilutius* præterfluit, *crassius* autem & *compactius* inibi sistitur, & venas passim

a Gal. T. 5. p. 305. Pulverin. cap.

62. p. 551.

b Cap. 8. n.

5.

in *a* *varices* attollit, uti singulatim de *venis in ano* prænotatum est *b*.

C A P. XI.

Nec isthæc à sanguine in *grumulos* coacto unica vasis infertur noxa, nam *glutinosa* si confluxerint *particulæ*, *globulos* protinùs *inviscant*, & *partibus affigunt*. Indè fit ut ipsæ arteriæ vocentur in detrimenti partem. Nam *portiunculæ*, *visco suo tenaciores*, arteriis internis agglutinantur, & pares se præstant sanguini reprimendo. Illarum enim alveis præpeditis,

tis, *fluente* sunt vel *nullo* vel
laborioso. Sanguinis interim
perennes, ac etiam *ingentes*
 volvuntur sub pectore flu-
 ctus, qui alluvione suâ ad
 remoras illas fortiter allidunt,
 quò gluten illud *arteriis im-*
paetum deglutinent. Ingens
 ergò procella surgit, *ceu ma-*
ris æstuosi intra strictiora
freta, nam hîc quoque stri-
 ctior est fluxuri sanguinis al-
 veus. Is autem quia *spiri-*
tibus turget, recens à cor-
 de, *impetu ruit* in globum
 obstantem. Sed dùm suos
 fluctus, *instar procellosi ma-*
ris ad saxa inibi frangit, cor
 minimè *saxeum*, resilit at-
 que tumultuatur. *Cordis*
 autem istæc *commotio* atque
tumultus Palpitationis nomi-
 ne vel *lippis* atque *tonsoribus*
 jam olim innotuit. *Rudem*

testor Plauti *lenonem*, qui
experientiæ scuticâ vapulans

c Curcul.

Aët. 2. Sc. 1.

v. 6.

d Plaut.

Aulular.

Aët. 4. Sc. 3.

v. 3.

Rude & alterum cor *d* Eu-
clionis attestor, *arte ludicrâ*
continuò emicans in pectus,

e Mercat.

Aët. 1. Sc. 2.

v. 14.

tinâ, ceu *seditione* *e* com-
motâ, *confestim in pectus*
insurgens. Idiotas igitur a-

f Gal. T. 1.

361. & 502.

Lucian. p.

890. *A. A-*

then. l. 8.

cap. 9 p.

349. Suid.

T. 2. p. 315

& Cent. 10

n. 94.

page, qui *f* ceu *asini ad ly-*
ram, sese *ad Hippocrateos*
codices adjungunt, quò *Vi-*
rum in *Arte Medicâ* detri-
tissimum traducant, ceu *cor-*
dis istud *terrificum sympto-*
ma vel *siluisset*, vel *ignorasset*.

Sed isti *Sycophantæ*, si quid
modò ipsis Arcadicis lævâ
in parte mamillæ saliat, ad-
eant quæso, Cl. D. D. Gro-
novium Pr. meum ad aras
usque colendissimum, & ex
 illo

illo Literarum omnigenum
 inexhausto fonte, opimos do-
 ctrinæ succos largiter hau-
 riant, quò sibi mentem ari-
 dam, sterilemque irrorent
 atque sæcudent. Gloriæ
 igitur ducant à *g* Viro tanto
 doceri τ σφυγμόν π *h* παλμόν.
 Deinceps verò discant quid
 sit ó τῶν φλεβῶν *i* πηδηθμός;
 quidve αἱ φλέβες *k* αἱ σφυγ-
 ματώδεις; vel rursum οἱ πόντοι
 παλμώδεις, *l* vel in universo
 corpore, *m* vel ad tempora,
n vel ad collum; *o* vel in toto
 abdomine; *p* vel in hypo-
 chondriis; *q* vel ad umbili-
 cum; *r* nominatim autem
 quid sit τ *s* καρδίας παλμός Διὰ
 τέλει *t* ξυεχής. Quid insu-
 per παλμός πρὸς καρδίαν οἷον *u*

g Quòd si lo-
 corum inter-
 capedo ipsos
 illius necessi-
 tudine inter-
 dicat, con-
 sulant velim
 Eruditiss.
 Sebast. Pif-
 senium, de
 Cord. Palpit.
 lib. 1. cap. 2.
 3. & 4.
h Hipp. p.
 115. v. 3.
i Hipp. p.
 358. 42.
 Venarum
 percussus,
 Plin. 7. § 1.
k Pag. 427.
 10.
l Pag. 432.
 46.
m Pag. 308.
 39. 325. 19.
 434. 4.
n Pag. 358.
 42.
o Pag. 431.
 31. 427. 17.
p Pag. 432.
 47.

E 5 *u*

q Pag. 306. 13. 402. 46. *r* Pag. 320. 5. 432. 45. *s* Vid.
 Joh. B. Monran. Consil. 181. Trincavell. lib. 6. part.
 aff. 12. Claudin. Conf. 128. p. 308. Petrum Vascum Ca-
 stellum, Trad. 9. de Cord. palpit. p. 814. Tulp. lib. 2.
 obs. 19. & Henr. Regium, Prax. p. 283. *t* Pag. 327. 45.

p Pag. 532. ὑπὸ δρόμῳ; ἢ ὑπὸ δέσματι? n;
50.

Quid tandem *Latinis auribus*
n° Pag. 124. isthæc *Divini Genii* " verba
40.

sonent? αἱ φλέβες πρὸς τῇ

7 Ipsum cor καρδίῃ ὡς πηδῶσι, καὶ ἡ καρδίῃ

Antiocho πύλλεται. Cor nimirum con-

depereunt cutitur atque subsilit, ubi

Novercam vasa subsultim ad illud assur-

Senæcæ gunt. Sicut enim rapidi flu-

e Juliani minis fluxu represso tumescunt
Misopag. p. 69.

aquæ, multo cum tumultu,

ita hic sanguinis cohibito mo-

tu tumescunt vasa, atque

commoventur, & illis turgen-

tibus atque concussis, totum

cor exagitatur, & impendit

convellitur. Hipp. ergò fons

genuinus est, atque primæ-

vus scriptionis πρὸς παλμῷ.

Quæ igitur seros apud

ejus *Nepotes* palpitationum

cordis & arteriarum prostant

exempla, *Rev. Parenti* neu-

tiquam vel *Archetypa* sunt,

vel

vel *Prototypa*; sed *Apographa*, & sæpius *Apocrypha*, utpotè mendosa, & à *Naturæ* libro penitus abhorrentia.

Hic igitur Hipp. uti aliàs, dum Medica fundit, ab aliis

ebibenda, Galatonis & Homerum refert, carmina vo-

mentem, ab Aristophaneis

ἡπιφουδίων abligurienda. Sed quia istæc idea nauseosa est,

Hippocr. dicam virum esse tantum, ut Medicorum plu-

res, in *ῥαλέμος* adscribendi, tot pygmæi sint, *ῥθυρσό*

pollicem ejus metientes. Imò Hippoc. Phæbus est alter, fulgore non ideò carens,

quia non videtur à cæcis.

z Ælian. V. H. 13 22. p. 502.

a Salsum est in Poëtas inficetos

Scomma. Act. 1. Sc. 2. p. 215

b Zenob. Gent. 4. n. 39. Gal.

Tom. 3. 453. 58. Hesych. p. 454. Suid.

Gent. 5. n. 8. & 7. n. 97. Apostol.

Gent. 10. n. 39. Erym. M. atque

Varin. in Ἰάλεμος. c Vid. Cy-

CAP.

clopem Timanthis, Plin. 35. 10. p. 833. d Theophili mens est de Sole, Lib. 1. ad Antolycum p. 70.

CAP. XII.

Nusquàm igitur *cor* unicè ad moles suis ostiis injectas subsilit, sed & ejus primarii tubuli, ad obices quoque resiliunt; assultim enim impetuntur à sanguineis globulis cunctis, qui ab offensâ suâ tumultuose & confertim in sese resultant. Tunc quippè necessarium est, ut *sensiles* illi sanguinei canales toti contremiscant, & motu suo incondito viscera concutiant. Undè consequens & alterum ut intestinus ille sanguinis tumultus arctiores suos dilatat alveos, & *maris* iterùm implacidi more, sinus sibi formet, intra quos reciprocet. Dum autem sinus illi cavantur, universum *Arter.*

sy-

Systema micare non desinit, pulsuque suo irrequieto turbas ubique ciere, sed præsertim in ipsâ lienis arteriâ, quæ propterea pulsat enormiter, & petulanti sanguine *hypochondrium* concutit atque convellit. Exindè est, ut lienalis arteriæ validi percussus frequenter occurrant, qui suis ictibus fortiter repetitis fornicent. Fornicatur ergò lienalis arteria reliquarum more, quæ hinc indè fornicis in morem extruuntur, & à *Paulo* & nomine passim infamantur à *Dioscoride*, à *Galeno*, ab *Aëtio*, à *Paulo* & ab *Actuario*.

II. Istæc autem aneurysmata vel jam mihi notissima sunt, nam tales arterias cum in pectore, tum in abdomine pugni mole fornicatas legi apud

a Lib. 4.

cap. 42.

b Tom. 3. p.

356. 4. p. 27.

c 87.

c Terrab. 1.

Serm. 3. cap.

18. p. 122.

d Tetrab. 4.

Serm. 2. cap.

51. p. 716.

ibid rursus

Serm. 3. cap.

9. p. 746.

d lib. 4. cap.

53. p. 527.

lib. 6. cap.

37. p. 563.

e Meth.

Meth. lib.

3. cap. 1. p.

194. Vid. M.

Aurel. Se-

ver. p. 170.

de Absc. &

singulatim

libell. Bar-

thol. &

Hornii.

f Lib. 1. de
Tumor. p. n.
cap. 17. p.
284.

g lib. 6. cap.
ult. p. 229.

h Exercit.
3. de Circ.

sang. p. 254.

i lib. 12.

cap. 5. p.

202.

k Obs. chir.

48. p. 113.

l Arant.

Obs. 35. p.

99. Vid. hñc.

Cap. 1. n. 8.

m Curcull.

Aët. 2. Sc. 1.

vers. 5.

n Casinar.

Aët. 2. Sc. 6.

v. 62.

o Mercat.

Aët. 1. Sc. 2.

v. 14.

p In Non.

Rhass. c. 100.

fol. 151.

q In Hipp.

Pragn. 1. p.

158.

r Confil. 46

62. & 74.

p. 106. 143.

& 179.

pud f Fallop. g Paræum, h
Harvæum, i Riverium & k
Marchettis. Singulatim ve-
rò Par. Rev. lienales mihi
cessit benè multas *Dædaleas*
omninò, & *ambagiosas*, cel-
lulisque passim *excavatas*.
Tales porrò fuisse profitetur
lienales illas, quæ suis an-
fractibus l longè latèque pro-
tensis, atque tædiosè pulsantibus m *Plautinum* Cappa-
docem *Zonâ quasi cinxerunt*.
Tales iterùm asserit melan-
cholicis inesse, qui corde lie-
noso n canuntur, quòd scili-
cèt lien ipsis saliat, & de
labore pectus tundat, ac se-
ditionem veluti faciat, occu-
pando o *præcordia*.

III. Tales denique fuerunt
pulsationes illæ quas memo-
rant, & quas ignorant p *Ar-*
culanus, q *Erastus*, r *Cla-*
dinnus

dinus atque *J Bontius*, sed *obs Indic:*
 quas debuissent ab *t Hipp.* ^{8 p. 37}
 didicisse. *Par.* autem *Rev.* ^{328. 402. &}
 mirâ voluptate meum ani- ^{432.}
 mum permulsi, ubi me do-
 cuit se *intra lienales* illas, nec
 non *intra pulmonales*, &
 quandoque *intra coronarias*
cordis [quas mihi dedit *expas-* ^{n Obs. p.}
as & *duratas omnino*, atque ^{137. 161.}
ita horrendæ quondam palpi- ^{178. & 183.}
tationes fontes] *mucilaginem* ^{x Lib. 1.}
quandam, ostrearum instar, ^{cap 5.}
& lividis cirris. Id quidem ^{y Lib. 1. c.}
Benivenius, ^{29. p. 208.} *Vesal.* ^{z Obs. 6. &} *Hol-*
ier. ^{52 p. 6. &} *Rumler.* ^{32.} *a Ballon.* ^{a Tom. 3. p.} *Hil-*
dan. & ipsa seculi *supercilia* ^{310. 314.}
Severin. ^{315. & 325.} *d Velschius* & a- ^{b Cent. 2.}
 lii, viderunt tam in *aorta*, ^{obs. 89. &}
 quàm in *corde*, sed chimæ- ^{Cent. 4. obs.}
 ræ formâ, *vermis* nimirum, ^{50.}
puris, calli, carnis, carun- ^{c Cap. 2. p.}
culæ, vel adipis. At ipso- ^{277.}
 rum intererat, ab *e Hipp.* do- ^{d Obs. 34.}
^{p. 22.}
^{e Pag. 124.}
^{39. & 125.}
^{21. & 47.}
^{ceri}

ceri tales concretiones esse
à *pituitâ frigidâ* sanguinem
refrigerante atque *sistente*.

Merum igitur *gluten pi-
tuitosum* est, sicut *Hippocra-
ti* experimenta paterna lucu-
lentam fecere fidem: Istæc
enim *mucosa* sæpius *exsicca-
vit*, *decoxitque* aquâ, vinô,
acetô; vel etiam *exussit*
prunis vel flammâ, & aliud
nihil deprehendit quàm *ge-
latinam sanguinis* esse similem
illius, quæ *sanguini ducto*
tenax accrescit, & instar ex-
pansi totum vasculum obten-
dit, in *pituitosis*, in *cache-
cticis*, in *scorbuticis*, in
spleniticis, atque singula-
tim in *rheumaticis affectio-
nibus*.

CAP. XIII.

Dùm autem tot illis arteriarum percussibus corpus ita comploditur, ut *vel è longinquo f sonus audiatur*, f Tulp. lib. 2. obs. 28. g Aret. Diut. 1. 14. 82. Vid. Synt. Mayerniani cap. 12. p. 304. h Odyss. K. v. 19. & 47. cuncta certè ingravescent, properatque morbus ad *catastrophen*. Præprimis *g flatus* insolescent, & ex *utro velut^b Æolio* laxati, quoquo versum furibundi diffunduntur, dirasque tempestates ubique commovent. Singulatim autem ventriculum i Piscium niodore, Aret. Diut. 1 cap. 5 p 56. Vid. Th. Sydenham de Pass. hypoch. p. 113. distendunt, & excruciant, k Juven. Sat. 7. v. 11. nî *ructibus*, utut *i fætidis*, l Plin. 7. cap. 19. p. 147. 31. explodantur. *Lienosos* diceres *k cavos folles* esse, *olida spirantes*, sed toto divisos Orbe à *l Pomponio* Consulari Poëtâ, quem perhibent *ructasse* nunquàm. Nec *flatus*

m Quidni
sic agatur
cum hostib.
illis? quum
Thebarum
muri hosti-
les ita di-
ruantur;

Tzetz. Chil.

1. n. 13. &

Tyrrheni

servi, Plut.

7. 2. p. 260.

B. (heriles

hostes) Se-

necæ, Epist.

47. p. 460.

Tertull.

adv. Marc.

5. n. 6. Æl.

Donato, in

Andr. p.

589. fuse.

Festo, de si-

gnif. verb.

15. p. 429.

atque Ma-

crob. Sat. 1.

cap. 11. p.

235. Imò

Spiritui ipsi

Sacro, Mich.

7. v. 6. &

Matth. 10. v. 36. ita plestantur.

Odii porro

tanti rationem Homer. dat, Odyss. xvii. v. 322. atque

Plato 6. de Legib. p. 777. A. n. Sueton. in Claud. n.

32. p. 494. o Aristoph. in Plut. p. 19. A. F. & Suid.

in A'v'et. p. Hipp. p. 178. 31. & 306. 50. q Arist.

16. in Plut. p. 74. L.

tuum sævities effrænis tenui-
bus parcit intestinis. Illa si-
quidem vel crudeliùs dila-
niat, quàm ipsum colon, quod
uti obtusius, ita & capacius,
nec luctantes ventos ita co-
arctans. Sed accidit oppi-
dò faustè ut dùm cruciamen-
tis suis omne frangunt animi
robur, ipsi, tanquàm sævi
hostes, ad tibiæ^m cantum,
portâ decumanâ trudentur.
Lienosorum enim fibræ intes-
tinæ Edictiⁿ Claudiani sunt
amantes, & ° Argyrii simiæ,
audacter quippè, ne pericli-
tentur, nervis undique con-
tentis p hostilem spiritum o-
mnem vel publicitùs elidunt,
etsi nusquam λεγαιων⁹ oleat.

Et

7. v. 6. & Matth. 10. v. 36. ita plestantur. Odii porro
tanti rationem Homer. dat, Odyss. xvii. v. 322. atque
Plato 6. de Legib. p. 777. A. n. Sueton. in Claud. n.
32. p. 494. o Aristoph. in Plut. p. 19. A. F. & Suid.
in A'v'et. p. Hipp. p. 178. 31. & 306. 50. q Arist.
16. in Plut. p. 74. L.

Et eâ in re splenici pruden- r Gal. Tom. 3. p. 278. 8. f Pag. 156. 48.
 ter sibi consulunt, aliàs tan- t Tertiull. adv. Pra- xeam, n. 19. p. 650. D. u Hipp. p. 340. 36. & 357. 32. Imò passim apud Lxx. Levit. 19. 31. 20. 6. & 7. Deuteron. 18. v. 11. 1 Sam. 28. v. 8. & 9. 2 Chron. 33. v. 6. Es. 8. v. 19. 19. 3. 44. 25. Cic. de div n. 19. & 36. 2. n. 57. Strab.
 tâ intus rabie furunt venti,
 ut *Diocle* r narratore, Me-
 dici non veriti sint, per-
 strepentis lienis murmura sæ-
 va, tempestatésque sonoras
ἢ Φυσῶδες ἢ πῶδῃα morbum
flatulentum vocitasse, instar
ἢ Hippocratei πῶδῃα & ἐπὺ-
πῶδῃα & morbi ructuosi.

II. Alii verò flatus istos
Dæmonas esse finxerunt ab-
 domine clusos, quibus *Lie-*
nosi non modò fiant *ventri-*
loqui, *ἢ ἔχρασεῖν ὅθων* æmuli,

F 2 *altò*

lib. 9. p. 419. Joseph. A. J. 6. 15. p. 204. G. J. Martyr, ad Orthod. p. 422. C. & 440. D. Clem. Alex. Admon. ad Gent. p. 9. C. Pædagog. 2. p. 148. D. Hieronym. in Catal. p. 297. de Eustathio, Photius in Epist. 151. p. 206. Apostol. Cent. 7. n. 48. & Cent. 9. n. 35. J. C. Scaliger ad Card. fol. verso 332. J. Wierus de Magis, cap. 14. p. 140. P. Zacch. Q. Medico-legal. p. 195. & Servat. Gallæus, de Sibyllin. Orac. p. 2. & 362. Vide sis Exegesi Gal. & Hesych. Suid. & Varin. in ἔχρασεῖν ὅθων. Vi- dentur & Sophoclis σῆρομαῖνται, nec non Eurycles Arist. in Vespis, p. 502. atque Platon. in Sophista, T. 1. p. 252. C. Talem Rhodigii Cælius audivit, lib. 8. cap. 10. p. 417.

x Hipp. de altô suô lienis x ronchô , sed
Lycino Gr. p. 332. 39. & ventre turgescant collati-
y Plaut. vó y seu aqualiculô z propen-
Curcul. Aët. sô sesquipede , ad intensissi-
2. Sc. I. v. 16. mum luctantis flatus , & exi-
z Perf. Sat. lire nitentis a elaterem. Fla-
I. v. 57. tus autem illi sicut in ven-
a Gal. Tom. I. 309. 31. triculo & in intestinis foetura
b Gal. T. 3. sunt pituitæ salsæ b & acidæ ;
p. 276. 36. ita in liene soboles sunt seri
& 338. 25. muriatici , quod splenem non
modò fermentat , sed & san-
c Hipp. p. 168. 18. gguinis massam , in quam , de-
203. 40. trimentum sibi illatum , cum
204. 2. foenore refundit c. Inflan-
tur ideò venæ & impendiò
nigrescunt , atque varicibus
hinc indè protuberant , nec
ad tactum ita resiliunt , uti
dùm sanguis integer ævi
& purus putus inerat , ac
intimè perfusus portiunculis
balsamicis volatilibus , & ple-
nè nutritiis. Nunc enim a-
cri-

cribus scatet salinisque fixis,
d & rosione, fermentoque d Spiritu & Sulphure
promptis quæque pravam in- prorsus orbis
dolem suam noxâ e produnt. Joh. Jones, cap. 3. de Feb. int. p. 116.
Hîc siquidem Hæmorrhoides
Cap. 9. N. 6. noxiores sunt, e Vide passim
sive crepent, & fluant; sive H. Reusner
consistant & stagnent. & S. Euga-
hæmorrhagiæ nocentiores, len, de Scor-
reliquum enim naturæ the- buto.
saurum profundunt, residuis
spiritibus oppidò paucis, at-
que sic lienosi tabent elumbes,
assurgentibus interim pedum
f œdematis. Imò rediviva f Hipp. p. 178. 32.
fiunt oris atque tibiærum ul-
cera, quibus vires magis ad-
huc atteruntur, spiritibus
cassæ. Nequeunt igitur lie-
nosi firmo insistere talo, sed
impares sunt ad incessum,
præsertim ad acclivia, uti * Hipp. p. 366. v. 14.
** Polemarchi filius. Sed istæc*
scorbutici lienis enervata cru-

g Imò vel
 simplici
 quartana
 pigrities in-
 est ad mo-
 tum, ut ap-
 prime notat
 Lud. le
 Vasseur, p.
 57. de tri-
 umv. hum.
 h Sesquipe-
 dale Vitru-
 vii diæterium
 est in Medi-
 cinâ rudes,
 lib. 1. p. 27.
 i Ammian.
 Marcell. lib
 28. cap. 1. p.
 509. Vid.
 Val. Max.
 lib. 8. cap.
 12. n. ult. in
 Ext. & Plin.
 lib. 35. cap.
 10. p. 834.
 Quippiam
 affine profert
 Epictet. cap.
 61. p. 43.

ra^g imperitè scriptitant ἀνα-
 τεολόγητοι ^h, supra plantam
 (ut dicitur) ⁱ evagati crurum
 esse ^k paralysin, cum interim
 toto cœlo discrepent vel à
 paralysi vulgari, vel ab illâ
 crurum & brachiorum impo-
 tentiâ, quæ vel febribus in-
 termittentibus, vel colicæ
 Pictonum consecraria fit,
 qualem Rupellæ, Parisiis,
 atque hîc Rev. Parens anno-
 tavit, monitus à ^l Fernelio,
^m Citesio, ⁿ Salmasio, atque
 Riolano ^o.

C A P. XIV.

In istis itaque lienosorum
 sanguineis effluviis, suggill.
 &

k Strab. lib. 16. p. 781. & Plin. 25. 3. p. 622. Imò ipse
 defin. M. Auctor, T. 4. p. 398. & Cæl. Rhodig. lib. 6.
 cap. 8. p. 279. G. Vid. Reusner. de Scorbut. p. 123. l Pa-
 thol. lib. 4. cap. 10. & lib. 5. cap. 3. m Opusc. in 4. p.
 171. n De Annis Climacter. p. 731. o Anthropogr. p. 656.
 Vid. Joh. Bettum, de sanguine, p. 183. n. 4.

& *ulcusculis*, concipienda p Hipp. 203.
40. & 204. 2.
q Ruff. Eph.
p. 44. &
Nemes. de
Nat. h. p.
 venit *acidæ colluviei luxu-*
ries, quæ *vasa corrodat*, *san-*
guinemque & *denigret*, ac in
globulos cogat. Quid enim
 aliud loquuntur hactenus
 prolata? & quid rursus *ipse*
sanguis è *spleniticorum ve-*
nis eductus? Is enim totus
luridus est, & *crassus*, *gru-*
mulisque compactus. Disse-
 ctus deinceps ipse lien, qui
 totus *πρωϊδης* est, hoc est,
 qui totus *diffluit consimili ta-*
bo, picis & navalis ad instar,
 uti lien *Fernelii*. Imò lie-
 nes benè multos *Rev. Pa-*
rens præ manibus habuit, *u-*
niversè fluxos, hoc est *ab a-*
cido ita *corrosos*, ut tunicâ
revulsâ toti fluerent, & toti
funderent suam amurcam,

F 4

fi-

retæus alvo *refusam narrat*, *colliquescente sic liene*,
φύσις εύλύττα, *natura solubili*, *Diut. i. 14. p. 82. & Petr.*
Sal.

Sal. Divers
de Aff. Part.
cap. 15. p.
285. Tales
rursum lie-
nis particu-
las, explosas
podice, Car.
Piso sedulus
notat, Sect.
1. p. 40.

u B. Victo-
rius, Sect. 1.
cap. 14. p.
287. Sebast.
Cortilio,
lib. 1. cap. 5.
p. 357. Hel-
mont. p.
126. n. 30.
Fierabras,
Meth. Chi-
urg. p. 331.
Barber. A-
nat. Pract.
p. 138. O.
Clar. We-
del. Mach.
Vit. cap. 10.
p. 301.

fibris scilicet ipsorum totali-
ter arrosis, & ad levio-
rem attactum dissilientibus, haud
secus ac *pulpa mali vieti at-
que putris*, [solutâ compa-
ge] *contrectari non sustinet.*
Ipsa denique *curandi metho-
dus* luculenter arguit *sanguini-
s acorem dominatum occu-
passe*, nam quæcunque *aci-
dum infringunt*, tyrannidem
illam opprimunt.

II. Sed quò evagor? &
quorsum è cadaveribus argu-
menta mutuor, ut *lien-
is acidi* deprehendam. Ipsi lie-
nosi, spirantes adhuc *men-
tisque suæ compotes*, omninò
producendi veniunt coram
Veritatis Tribunali, quo te-
stentur, *ore uno*, & *pectore
recto*, quanto *noxa* sit illius
acidi, quo cruciantur, illud
enim v. g. integrò bien-
niò,

niô, *Fernelium* * exenteravit. * Plancius, in ejus vita, p. 15.
 Tanta certe est ut sæpe sæ- y Hipp. 153. 29. 157. 50. 158. 3. 192. 21. 209. 31. 210. 45. 217. 40. 236. 37. 375. 27. Gal. Tom. 3. 358. & 359. Avicenn. lib. 3. Fen. 15. Tract. 2. cap. 1. fol. 789. & Hercul. fol. 150. O. & Quam
 pius *ventriculum subvertat*, merito calci-
 & vomitu sese prodat *stypti-* nativam vo-
co prorsus & *austero*. Fau- cat R. Lul-
 ces enim non solum *stringit* lius, Testam. norviff. p. 59. De hac fufe
 atque *coarctat*, vitrioli mo- Libavius,
 re, sed *abradit*, atque *cor-* Syntagm.
rodit, aquæ *Stygiae* ritu, Arcan. 8. cap. 30. Da-
 & exinde est, ut illæ vom- vidson.
 itiones, in terram profusæ, Chym. cap. 36 p. 223.
aceti ad instar ebulliant,
 & nidore suo abominando
 vel ipsa fugent animalia,
mures putà, *feles* & *canes*,
 qui sanorum *vomitibus aliàs*
abliguriunt.

III. Imò enormis acor il-
 le in tantum exaltatur, ut
ossium durissima *pontico sa-*
 pore

F 5

& Arnaud. *Chym. cap. 3. p. 73.* a Hipp. & Gal. ibid.
b Gal. Tom. 4. p. 189. c Acetositatem Meletius vocat,
Lib. de Nat. hom. p. 100. & J. M. de Gradib. *cap. 9 p.*
270. Ponticitatem verò Avic. *lib. 1. Fen. 1. cap. 4.* &
 Aponensis, *Differ. 30. p. 48. B. 2. Id autem hauserunt*
 ex

ex Hipp. Li.
bell. de hom.
struct. pag.
ult. Vid.
Fracastor.
de sympath.
& antipath.
cap. 14 pag.
58. & M.
Dusseau, de
saporib. part.
1. p. 116.

d Cælius,
lib. 4. cap. 1.
& 6. cap. 8.
p. 166. &
280.

e Tom. 1. p.
21. & T. 3.
263 & 278.

f Jerem.
cap. 31. v.
29. & 30.

Ezech. 18. 2.
g Tom. 2. p.
683. & 718.

h Pag. 116.
8. 143. 48.
153. 29. 158.

2. 192. 23.
i De locis
aff. 3. p. 278.

k Lib. 2. cap. 150. l Steph. de Urbib. p. 127. m Hipp.
p. 158. 2. m Aret. 1. Diut. 14 p. 83. & lib 1. de Cur.
Diut. cap. 14. pag. 250. Illis enim hydropicis semper cesse-
re Magistri. Phillyrides Chiron, Amythaeniusque Me-
lampus. Georg. 3. v. 549.

pore pungat, hæmodiam e-
nim infert, quam ^d Vir eru-
ditus ineruditè ^e Galeno tri-
buit: illa siquidem ^f Sacro-
rum Codicum est. Quinimò
ante LXX. Interpr. ^g Aristo-
telis est, & ipsius ^h Hipp.
Post LXX. autem, sed ipso-
rum ævô, ⁱ Dioclis est Ca-
rystii. Tribus verò deinceps
seculis exactis, sed ante Gal.
adhuc ^k Dioscorid. est ^l A-
nazarbei.

IV. Illius insuper acoris
edacitas est tanta, ut medio
in ventriculo vasa recludat,
vomitumque fuscitet sangui-
nei coaguli nigri, odore ^m ca-
daveroso, quem vulgò sub-
sequitur hydrops ⁿ remedii
ne-

nescius, uti mihi constat è
Praxi Paternâ, in quâ me
 roboravit ^o *Dodonæus* cap. de ^o *Pemptad.*
Absinthio, atque ^p *Valver-* ¹ *lib. 2. c. 2.*
da, cum suo *Cardinale* de ^p *Anat. lib.*
Cibo; nec non ^q *Riolanus*, ^{lib. 6. cap. 5.}
 cum suo Senatore; & ipse ^{p. 267. &}
 demum ^r *Ephem. Germ.* cum ^{Spigel. lib.}
 sua Matrona. In illorum e- ^{8. cap. 14. p.}
 nim cadaveribus, *unum* è ^{241.}
brevibus vasis insigniter hia- ^q *Anthro-*
 bat, è quo tale coagulum ^{pogr. 2. 17.}
 mortiferè eructatum est, oc- ^r *A. 1678.*
 cupato *hydrope*. Dictis de- ^{Obs. 20. 69.}
 mum grave pondus accessit
 ex ^s *Hipp. lienoso*, qui talis ^{Pag. 339.}
 sanguine affatim rejecto, po- ^{5. Vid. Tulp.}
 stridie periit. ^{lib. 2. obs.}
31. & 32.

V. Immò talem sanguinem
 lethaliter alvo dejectum *Rev.*
Par. in foemina vidit, cujus
lienale carcinoma subjectum ^t *Inftar*
colon arroserrat, & *tabum* ^{atramenti}
torminale lethiferumque in ^{Polypi pi-}
scis, Hipp.
p. 157. 50.
in-

^a Tom. 3. p.
302. n. 14.

intestina fuderat , quale in
abdomen effusum " *Ballonius*
notat.

C A P. XV.

^a Hipp. p.
308. 17.
^b Id. p. 315.
87.
^c Id. p. 354.
33.

^d Sicut ac-
cidit tñ dñm.
Obs. 107. P.
Renealmi,
p. 77.

^e Hipp. p.
178. 30.

^f Aliàs ta-
men grava-
tè, ubi se-
rum mitius
& uberius
est, sicut in
Periclè, at-
que Lycino,
Hipp. p. 325.
28. & 332.
39.

Quid demum Achilleis ar-
gumentis illis *pervigilium* si
adnumeremus , ^a *Herophon-*
tis , v. g. ^b *Scopi* , & ^c *Char-*
tadæ , ab ichore scilicet *acri*
cerebri meningas ^d *fodicante*.

Eodem igitur *aculeo* , quo
fiunt ^e *insomnes* , fiunt ce-
phalalgici & quidem ^f *pun-*
ctim ; præcipue autem ad
tempora , ubi assultim micant
arteriæ. Etenim *acor* ille
feri ultro citroque fluctuans
intra vasa , plurimus certe in
cerebri gyros influit , unde
piam illorum blandamque
matrem *dentatâ feritate* suâ
mordet. Quinimò dùm lo-
co-

corum inibi *difficultates* atque *Dædala* arctius illud coërcent, & vim ejus promovent insitam, meningem & alteram admordet. Nec enim facile *diffatur*, nec exinde facile *diffluit*. Novo igitur veluti & *meteorismo* Gal. *Tent.* concepto, ^h *fermentatur* & ^{5. p. 460.} *ebullit*, suisque assurgentibus ^h *Eruditiss.* undis meningas *expandit*, ^{legito Mart.} spiculisque *vellicat*, ^{Schoock. de} singulatim verò tempora *verberat*, ^{Ferm. &} atque *confodit*, utpote, præ ^{Tachenii} sinuum amplitudine, ^{Hipp. Chy-} *fluctibus* illis & *aculeis* magis ob- ^{mic. Vid.} ^{Cap. 17. n. 3.} via.

Istæc meherclè *doloris* est insimul & *insomniæ* fontica causa. Qui *mephitin* igitur è liene concipiunt in caput efferri *directò*, ut inibi *dolorificè* atque *vigilanter* volvatur atque revolvatur, *chi-*

i Cap. de
Vertig. p.
185.

mæram concipiunt *bombi-*
nantem in vacuo, sicuti me
docuerunt *Rev. Par.* atque
Schneiderus i.

C A P. XVI.

Nunc itaque sum in pro-
clivi, ut in illius acidi *facinus*
teterrimum me convertam.
Id enim, *ceu* ^a *sepia foret*,
sanguinem ^b *nigrore* suffundit,
& nigram illam infert ^c *A-*
verrois Morpheam, hoc est
icterum nigritiâ horridum,
quô ^d *cuticula* vel nive can-
didior colorem induit *Aqui-*
lum & *Æthiopicum*, unâ
cum
^e Hipp. 203. 40. & 204. 2. Avicenn. lib. 3. Fen. 15. Tract.
1. cap. 3. p. 788. Vid. Thes. Fr. Courcellium, de V. S. p.
102. atque Paul. Zacch. p. 688. c Colliget 3. cap. 26.
fol. 45. Tom. 9. & ibid. 4 cap. 12. fol. 64. d Cuticulam
dixi, Curis enim *Æthiopum* albet, uti Riolan. Anthr.
2. 4. mihi testis est oculatiss. nec-non Sereniss. Cimbriæ
Ducis A^{lex}and^{ri} Pechlinus, in eruditiss. & mellitiss. suo
de Nigritie *Æthiopum* Tractatu, quem inscripsit Par.
Rev.

DE LIENOSIS. 95

cum oculis vulgo *e plumbeis*, e Fr. Joël. Tom v. p. 65. f Plaut.
sed quandoque *herbeis f.*

Non simpliciter ergò *e lie-* Curcul. Aët. 2. Sc. 1. v. 16.
nosi decolores visuntur ut g Hipp. 182. 41. 203. 12. & 40. 204. 26. 312. 31. & Gal. T. 3. 308. & 5. 462. atque Solenander, Sect. 5. Consf. 21.
h Anaxenor, sed sua nigri-
tudine truculenti, ut *Antilo-*
chus & i Alevas. Ex eodem
deinceps *lien*is velut *aheno*
tinctorio eliciendæ veniunt
nigritantes maculae & k aph-
thæ, imò *cicatrices*, Cap. 9.
n. 4. nec non *Urinæ atratæ*,
quæ *l Galeno*, *m Avicenn.*
n Actuar. *o Averroi & p C.*
Pisoni colliquati splenis *fide-*
les sunt *internunciæ*, quasi
nempe illarum *effluxu* totum
illud *infectorium* effundere-
tur *ahenum*, & reverâ istud
Galenicum efflatum ab ore

ve- 3. cap. 2. fol. 142. &

lib. 3. Fen. 15. Tract. 1. cap. 4. f. 790. & 791. n Lib. 1. de Urin. judic. cap. 20. p. 65. o Colliget. 4. cap. 22. fol. verso 70. p Sect. i. p. 40. Vid. Joh. Hucher. Prognos. cap. xi. p. 83. & Méd. hist. Fr. Rubei Ex. 3. pag. 27. Sic lacul. exemplum extat urinae nigrae, B. Verzalch. Obs. 96. p. 247.

veridico *Hipp.* emanavit. Is enim è suis phænomenis placitum istud ratum atque fixum habuit. Nobis quippe

q Pag. 308. q *Herophontem*, & τ r δῆνα
15. ponit in medio; s *Nicodemum* insuper atque t *Metonem*, nec non u *Heropythum*
r Pag. 326. 41. & x *Epicratis uxorem*, qui
s Pag. 326. 24. singuli nigris urinis tartareum suum caldarium salubriter exhauferunt. Sic y *Erasistratus* foeminam vidit,
t Pag. 309. 32. u Pag. 326. 9. menstruis defectam, quæ salutariter nigras urinas exclusit; sic Amico z *Valetii*,
x Pag. 308. 46. y Gal. 3. 362. 54. z *Exercit.* 40. in *Holler.* *Vid. Chr. à Vega, Præf. de Urin. p. 530 & M. Martin p. 321.* Vere & Autumno, tumet lien, sed urinis nigris detumescit.

C A P. XVII.

Istis positis facilè est imaginari I. Sanguinis grumulos;

los, suâ intra *lien*is caver-
nulas coitione densa, ^a *fæ-*
cem illam & ^b *amurcam* con-
stituire, quâ splenicos sca-
tere profitemur.

II. *Fæcis* illius *satietate*,
lienem distendi, nec aliunde
arcessendas esse obstructiones
ejus vel *recentes*, & *leves*;
vel *vetustas*, atque *rebel-*
lantes.

III. *Fæcem* ^c illam & *a-*
murcam, *sero dilutiorem ad-*
huc, sedimenti more vel in
dolio vini, vel in *oleario va-*
se, fluxilem adhuc esse. *Lie-*
nis itaque *tumores* suscitât
primi generis ^d *molles*, &
flaccidos, atque ^e *fugaces*, qui
scilicet modò *tumultuentur*,

G modò

nusquam est lienis tumidi proprium Porphyrii 2. modo:
Malè ergo Herculan. fol. 151. E. Pedemont. p. 51. Per-
dulcis, l. 13. cap. 17. p. 769. Martian. in Hipp. p. 329.
D. atque Joh. Didierius, P. de Feb. 183. e Hipp. 182.
44. 203. 14. 308. 20. & David Laigneau p. 770.

^a Hipp. p.
157. 49.
^b Gal. T. 3.
p. 307. 308.
332. & 361.
Quid verò
sit genuina
amurca di-
scere est è
Caton. de
Re R. p. 36.
Varron. p.
130. Colum-
mell. p. 453.
& Const.
Cæf. p. 178.
^c Gal. Tom.
4. p. 189. 27.
Avic. lib. 3.
Fen. 15.
Tract. 1. cap.
5. p. 791. v.
60. & D. A.
ab Altomari
p. 557.
^d Eos à pi-
tuita deducit
Joh. Andr.
Schmitzius,
Præf. p.
283. Duri-
ties ergo

modò *sileant* ; juxta diætæ vitia , & veteris suæ spurcietiei misturam variam atque

f Vid. Cap. 15. Nobis enim Suffenus est Gideon Harveii cum suis fermenti novi vel *parcioris* , & *mitioris* ; vel *uberioris* & *acutioris* accessum , idque vel *αυγερωδὴς* , vel *ἀαυγέρως*. Si verò febris aliundè succensa fuerit , *sopitum* lienis ignem *sub cinere doloso* suscitatur , quo suscitato *splen ardet* & ut *ignis* , & tollitur in altum , atque turbulentissimas ubique molestiarum tempestates excitat. Sed *lienalis* ille tumor tunc certè *febris incendiarius* non est , verùm *febrile symptoma* , uti Plutarchi ^h Hieronymus peritè notat. Consequens ergò ut symptomaticus ille tumor ad febris vel *intentionem* vel *remissionem* cùm *assurgat* , tùm

tum *subsedeat*, sicut id ipsum
quotidianus rerum eventus
luculenter adstruit, & sicuti
rursus ex Hipp. *Herophonte* ^{i Pag. 308.}
liquet, cui lien *alternis* vel ^{17. 20.}
tumebat, vel *minuebatur*. Sic ^{k Pag. 316.}

in ^k *Hippostrati* uxore, quam
febris ^l *querquera* jactabat, ^{l Vid. Fest.}
lien equidem *fastigiatus* eva- ^{de Verb. si-}
ferat, sed is *totus* ad febrem ^{gnif. p. 422.}
sudore, menstruisque restin- ^{m Vid. Fr.}
ctam, *depressus est*. Pariter cer- ^{Feyneum,}
tè *saex* eadem, cum *uberior*, ^{lib. 4 p. 505.}
tum *compactior*, tumores
excitat secundi generis, qui-
bus *lien* ^m *turgidior* quidem
consistat & permanet, sed ^{n Franc.}
mollitie quâdam adhucdum ^{Portus, De-}
residuâ, atque sic ^{cad. 3. cap.}

Distendens tumor est in ^{98.}
molli ^o *saepè liene.* ^{Nondum}

Et exinde lien *mole au-* ^{enim Scir-}
etior, nec-dum *compactus* at- ^{rhus est, sed}
que *duratus* ^o *omnino*, in ^{tumor Scir-}
^{rhofus, St.}
^{vatic. Cent.}
^{1. Obs 16.}
^{p. 19.}

tantam amplitudinem excre-
scit, *ut hepar volumine suo*

p Fernel.
Physiol. cap.
7.

quandoque *p superet*. Im-
mò hepatis limites occupet
inique, & *universum abdo-*
men oppleat, uti fert erudita

q Edit. Ge-
nev. 1644.

pagina 222. q *Enchiridii A-*
nonymi Medico-practici, &

r 1 Chron.
14. p. 81.

sicut id ipsum mihi, post

s Tetrab. 3.

r *Aretæum*, l *Aëtium*, at-

Serm. 2. cap.

que t *Trallianum* videre con-

7. & 16. p

tigit, prælucente nobis p.

622. & 645.

m. Viro D. D. *Nuck*, cujus

t Lib. 8.

præcocem obitum animitus

cap 120

lugeo. Quoniam autem u *te-*

u Vid. Cap.

nues *fibrillæ* sunt, quibus

l. n. 6.

diaphragmati lien adnectitur,

facile accidit ut *illis ruptis*,

totum viscus veluti *luxetur*.

Dum enim turget impendio,

x Hipp.

mole ruit suâ: x Sic lien lib.

204. 31. 315.

quinque visus est à y *Cabrolio*

42. 345 10.

in abdomen devolutus. Sic

& Gal. T.

ab z *Hildano* lien deprehen-

9. p. 470.

sus

y Obs. 6.

z Gent. 2.

Obs. 45.

fus est peramplus, *in ilibus*
ipsis, ubi graviditatem men-
 titus erat. Sic grandio-
 rem alterum, & ad pubem usque
 delapsum idem narrat ^a *Hil-* ^a *Epist. 55.*
danus. Decliviorē adhuc ^{999.}
 & lib. *quatuor pondo* in ipsa
 pelvi ^b *Cl. Ruysch* detexit. ^b *Obs. 62.*
 Sic lienem ipsemet ego, *his-*
ce oculis, ex illa pelvi re-
 vulsum *vidi*, qui per areas
 quasdam ^c *tunica* fuit *cornea*, ^c *Vid. Bar-*
 quam inter *καμήλια* mea re- ^{thol. Cent.}
 posui. Ita ^d *Riolan.* sple- ^{1. Obs. 8. at-}
 nem recitat, in eodem hy- ^{que Tulp.}
 pogastrio, *Medicos*, molæ ^{lib. 2. Obs.}
specie, *integro biennio delu-* ^{28.}
sisse. Sic exinde lienem alte- ^d *Anthro-*
 rum eduxit ^e *lib. decem*, qui ^{pog. 2. 23.}
gravitate & mole suis, nec- ^e *Id. ib. p.*
 non ad uterum *adhæsu* mor- ^{131.}
 tem intulerat.

Sed quid *Riolanici* splenis
pondus & molem enormia de-

f Obs. 98.
p. 287.

g Anat. 15.
p. 26.

miror , dum *f* *Joh. Hellwigius* lienem ponderat lib. XII.
g *Columbus* vero lienem non
unum , sed *lienes* nobis in
medio ponit , adeò grandes
ut *viginti librarum pondus*
unusquisque ex illis longe ex-
cesserit.

h Lib. 3.
Obs. 9. pag.
425. A. Spi-
gel. lib. 8.
cap. 5. p. 217.
& David
Laigneau ,
Oper. in 4.
p. 433.

Horridius verò & alterum
monstrum è *Gregorii Garneri*
bilancibus *h* *Joh. Schenkius*
nobis reponit , *splenem* scilicet
librarum viginti trium. Sed
istæc *Columbi* atque *Garneri*
exempla *Rev. Patri* subleſtæ
sunt fidei , reputat enim prius
occlusum iri abdominis vasa ,
& viscera ; atque adeo *vitâ*
prius *extinctum iri* , quàm
moles lienalis tam stupenda
conſurgat. Sic *lienem* mihi
ob oculos poſuit , [*à ſe ex*
hypogaſtrio deductum , & fi-
deli manu D. Doctoris Hu-
brecht

*brecht Anatomici Dexterri-
mi delineatum]* qui limitibus
suis peramplis, & gravitate
enormi mortem invexit; vel
antequam *pondus* attigisset
octo librarum. Istud porro
Rev. Par. exemplum, quod
ipsi *sine exemplo* est, inter
portenta refert, tantum ab-
est, ut credat *lienem* unquam
ponderasse *libras viginti tres*,
nedum *libras triginta duas*,
sicut *Fiora venti* suis Siculis
illudit. Sed decet Agyrtas,
avidum genus auricularum,
ita splendide mentiri, quò
popularem auram lucripetæ
captent.

*i Apud Bar-
thol. tyronib.
crudelitate
damnosa,
Cent. 4.
Hist. 51.*

IV. Jam verò *tumores ter-
tii atque postremi generis* ut
concipiamus, præ mente re-
volvendi sunt globuli *Cap. 9.
n. 2.* qui *seriatim* quidem
atque *madentes*, in lienis

k Ab Hil-
dan. *deline-*
atas crasse
Cent. 2. Obs.
45. p. 118.
tenuiter au-
tem ab Ano-
nymo Cosmo-
polita A.
1686. p.
409. & 410.

k *cellulas* devoluti sunt, sed qui inibi *conglobatim* quiescentes ita stipentur atque co-
gantur, ut *serum* suum vel omne, vel plurimum è suis porulis *elidant*. Imo particu-
læ feri tenuiores sponte avo-
lant, *crassamine* intus relicto, salino-tartareo, *volatili* parte sua ferme *casto*. In eum itaque modum *globuli* primùm formantur *exiles*, sed compa-
cti atque coacti, qui coitione sui densa *globos* deinceps efficiunt ubique *hostiles*, è quorum rursus concursu multi-
plici, *velut è copiis junctis*, internecinum bellum visceribus infertur. Illi quippe *globuli*, atque *globi* duritie sunt schirrhusa, id est, *callosa*, & *indolenti*. Sic ¹ *Aretæo* universus ipse lien *parvus, durus, renitens, & indolens*

l Diut. 14.
p. 83.

dolens est, nam ejus regio si doleat, id partibus adnexis tribuere est.

Nequeunt igitur illi globuli particulis illis, *ut ut glomeratim in ipsos irruentibus*, ita fortiter collidi, ut præ molestia secedant atque dissipentur. Juncti ergò & adunati consistunt intra lienem, illumque *numero suo in numero* ita replent & ex-

pandunt, ut figuram ejus vitient, tumoribus *tertii generis præduris* scilicet & indomitis. Sic^m Hipp. lienem vidit aliàs *durum & rotundum* uti ⁿ Rhodius, & ^o Stalpaert, aliàs *crassum & latum*, uti ^p Riol. & ^q Piccolhom. aliàs denique *longum & tenuem*, qualis fuit qui Plautinum lenonem *zonâ veluti cinxit*, & qualis rur-

m Pag. 345.

13. Gal. T.

5. p. 471. &

Avic. lib. 3.

Fen. 15. cap.

4. fol. 790.

n Mantiss.

18. ad Cent.

6. Barthol.

o Tom 1.

Obs. 37.

p Pag. 131.

& apud

Sennert.

Tom. 3. p.

486.

q Leff. 21.

p. 133.

r Q. Seren. sum exstitit, qui canitur,
 cap. 22. fol. r *tumido circumligans ilia*
 135.
 J 354. 34. *vincolo.* Nominatim porrò
 t Pag. 315. apud Hipp. J Chartadæ glo-
 42. Sic p. *bosus erat & sublimis;* Scopu
 345. 10. & *autem expassus, atque de-*
 204. 31. at- *clivis;* Bioni verò atque
 que Gal. *Philisco gibber & y præ-*
 Tom. 5. p. *durus, unde uterque* *μεγα-*
 470. Tale *λόων ἄγχοι* audit, instar *z A-*
 profert ex- *pollonii, & eorum quos liene*
 emplum me- *memorant, a M. Donat. &*
 morabile
 Hofmann.
Apolog. pro
Gal. lib. 3.
p. 209.
z Pag. 313. *b Ephem. Germanicæ, enor-*
 43.
z Pag. 307. *miter longo, lato, & profun-*
 43. Vid. *do.* Jam. autem si globuli
 Fabr. Bar- *durati minutiores globos for-*
 toler. lib. 4. *ment, quos, ceu totidem ho-*
 p 177. *stes, fibræ lienales arctius &*
 y Hipp. p. *undique cingant, accidit ut*
 327. 4. *hæ fibræ, taliter contractæ,*
 z Hist. Mi- *lienem quoque contrahant*
 rab. 6. p. *universum, atque sic molem*
 616. *ejus, seu volumen minuant,*
 a A. Obs. 2. *arctatis scilicet atque stipa-*
 p 15. *tis.*
 b Fr. Port. *Doc. 3. cap.*
 9. p. 98.

tis cellulis ipsius. Tumque tumor minor est, gravius sed pondus in illo.

Consequens ergò, ut lien *schirrhosus* ^c licet atque ^{c Hipp. p. 204. 31.}
^d *corneus* tota mole sit minor, ^{d Tale fuit cornu lie-}
utpote contractior, & istud ^{nale, quod Vesal. lib. 5. cap. 9. p. 394. adipem concretum, idiote in-}
occupavimus Cap. 5. n. 1. cum ^{star, recitat. Et talis fuit cartilago}
ex Observat. Paternis, tum ^{lien, Obs. 97. Joh. Hellwigii, p. 285.}
^e *fac. Bontio*, lienem no- ^{e Observ. 7. p. 37.}
bis delineante instar minimæ ^{f Lib. 10. cap. 10. de Cur. Membr. p. 553.}
pilæ coactum: nec-non è ^{g Cent. 1. Obs. 21. p. 15.}
^f *Vido Vidio*, qui lienem de-
textit, ovi columbini mole, &
^g *Salmutho*, cui lien obti-
git ^h *pollicis duntaxat* ⁱ *ma-*
gnitudine, uti ex *Riolani*
Thuano, cujus lien *unciam*
non pependit. Imò contra-
ctior alter, fabæ nimirum in-
star, visus est à ^k *Peyero*;
 & illo *minimo tandem Cl.*

Can- ^{fert à Gualtero. Joh. Theod. Schenck.}

Exercit. Anat. p. 433. i Anthropol. 2. cap. 16. p. 110.
^k *Hist. Anat. p. 120.*

^l Cap. 6. de ^l Conringius minorem vidit,
Sang. p. 38. unguis scilicet latitudine.

Tales porrò [quibus lien ad enormem illam gracilitatem deductus est, Rev. Par. hætenus invisam,] è lienorum censu excludimus, utpote quibus lien, *præ mole tam exili*, minimè gravet, uti Cap. 5. n. 1. A nobis itaque reducuntur ad ἀσπλῶς Cap. 1. n. 2. Sunt igitur liene nullo, nusquam ergo lienosis adscribendi.

C A P. XVIII.

^a Pers. Sat. I. Id porrò Phænomeni Satyricis oculis subjectum, novo ^a Poëtam afflaret enthousiasmo ad *corneas* visceris ^b *fibras*, vel ipsò veridici Apollinis plectrò *decies modulandas*. Hic enim lienem

^a Pers. Sat.

1. v. 47.

^b Tunc cer-
re ad aras

Phœbi ne-
quaquam
ferendas.

Isidor. Orig.
XI. cap. 1.

p. 152.

vi-

videret , vel *totum cornu* ,
 vel *corneum* , saltem *per*
quasdam areas , quæ sæpè
 sæpiùs *Rev. Par.* novacu-
 las retuderunt. Nec mi-
 rum , talem enim *concre-*
tionem vel ipsæ *Ephem.* ^{c A. 1672.}
Germ. osseam agnoscunt. *Oc-* ^{Obs. 158. p.}
calescit ergò lien vel *uni-* ^{289.}
verse vel *partim* ; & dùm
 isto *callo* ^d *fibras* suas ar- ^{d Talem}
 ctius stringit , atque sti- ^{callum Dic-}
 pat , haud insolens est , ut ^{merb. vidit,}
particulæ quædam *salino-* ^{nec agnovit;}
fixæ atque *tartareæ* in cal- ^{lib. 1. cap.}
 lorum angustiiis implicentur,
 atque ità *lieni calculos inge-*
nerent , sicuti passim *visce-*
ribus aliis , ac ipsis *digi-*
torum internodiis ingeneran-
tur. Lapidescit ergo lien , ^{c Alex.}
 & qui nuper *mollitudine* fuit ^{Aphodr.}
 vel *Stæbes* , vel *f lanuginis* , ^{Problem. 72.}
 veriori nunc metamorphosi ^{lib 2.}
 quàm ^{f Hipp. p.}
 248. 12.

g *Iliad* α.
v. 617. Cal-
lim. *hymn.*
in *Apoll.* v.
24. Apollo-
dor. 3. p.
146. Hygin.
Fab. 9. Ovid.
passim. Pau-
san. p. 37. &
457. Lu-
cian. p. 6. D.
Hieronym.
in *Epitaph.*
Nepot. &c.
h Ovid.
Met. 4. v.
660.

i Pindar.

Pyth. 12. p.
386. Apoll.
Rhod. Arg.
4. Schol. in
v. 1515.
Strab. lib.
10. p. 487.
Nonn. Dio-

quàm vel g *Niobe*, vel h *At-*
las vel i *Polydectes*, saxum
est. Verax igitur k *Hipp.*
& l *Aret.* cum suo splene
καθαλίθω, lapidis instar.
Veraces adhuc m *Serapion*,
n *Jac. Sylvius*, o *C. Steph.*
p *A. Vesal.* q *Vid. Vidijs*,
r *Jac. Holl.* s *Petr. Forest.*
& *F. Hild.* t cum suis lien-
bus faxeis.

II. Ubi ergo lien ita cor-

neus evasit, atque saxeus,
citra u *Ciconum* aquas, con-
sequens est ut fibris rigidis
illis, atque etiam suorum
cal-

nys. 47. v. 552. p. 1235. k Pag. 204. 4. l Diut. 1. cap.
11. p. 82. m Tract 4 c. 10. fol. 37. n Lib. 5. p. 125.
o Lib. 3. p. 356. p Lib. 5. p. 394. q Lib. 10. cap. 10.
de Curat. M. p. 553. r P. 379. s T. 2. p. 331. t Cent.
2. Obs. 44. p. 118. u Ovid. Met. 15. v. 313. Senec. Nat.
Q. 3. 20. p. 713. Plin. lib. 2. cap. 103. Videsis Vitruv. lib.
8. cap. 3. Aret. Diut. 1. cap. 14. p. 83. Gal. passim Tom.
5. Avic. lib. 1. Fen. 2. Doctr. 2. cap. 2. fol. 107. Gal. de
Prat. lib. 2. cap. 4. atque Sebiz. de Alim. lib. 4. p. 1076.
Sed pro omnibus Hipp. p. 75. 80. 168. 200. 454. & 455.
una cum Lud. Septal. & Joh. Martin. Com. de A. Loc.
& Aquil.

DE LIENOSIS. III

calculorum scabritie, lymphæ suæ cursum reprimat,
 & *hydatidas* excitet, quæ tandem mediæ *crepent*, &
 abdomen *oppleant*. Imò; *citra hydatidas*, tenera istæc
 lymphæ vasa, à tali splene duriter pressa, collisæque, re-
 cluduntur, stillantibus pari-
 ter aquis in peritonæi cavum, quod ita replent & expan-
 dunt, ut lien nequeat am-
 plius attrectari: totus enim
 aquarum altitudine (*velut in lacunæ fundo, vel gurgite in imo*) demersus latet. Rur-
 sum autem consequens est, ut aquarum istâ mole pede-
 tentim & *hydrops* assurgat, qui peritonæi complexu ma-
 le coercitus, in subjectas partes irruat, quas *hydro-*
cele & *oedematis* inundet. Salientis ergo feri totius in
 ab-

x Hipp. p.
 199. 39. A-
 ret. 2. Diut.
 1. pag. 95.
 Gal. Tom. 1.
 p. 477. & 3.
 p. 296. Aët.
 Tetr. 4.
 Serm. 4. cap.
 79 Fernel.
 Patbol 6.
 cap. 8. p.
 231.

y Hipp. p.
 178. 24.
 z Id pag.
 150. 46. &
 268. 28.

abdomine *fons vivus* atque
perennis lien ^a est, qui sca-
 tebris suis surgentibus in dies,
^b *hepate indemni*, lienosos
 tandem ad tertium sui discri-
 minis gradum attollat.

III. Hic porrò, *coroni-*
dis vice, notare est hyda-
 tidum tunicas, tam cras-
 sas interdum atque firmas
 esse, ut suam lympham om-
 nem tuto cludant. ^c *Coiterus*
 enim talem *hydatida*, uni-
 cant quidem, sed utriusque
 pugni capacem, & lymphâ
 turgidulam, de lienis forni-
 cibus illaceram revulsit. At-
 que sic rursus tali phæno-
 meno ^d *Ephem. Germ.* no-
 stras mentes oblectant, & e-
 rudiunt.

^a Hipp. p.
 11. 166.
 168. 178.
 183. & 248.
 Vid. M.
 Cordæum,
 comin. 5. in
 Hipp. de M.
 M. p. 651.
 & Th. Suin-
 ger. de Loc.
 in hom. p.
 360. C. Pi-
 son p. 32.
 45. & 46.
 G. à Reies
 2. 72. p.
 566.
^b *Lymphati*
sunt ergo B.
Perdulcis,
lib. 13. cap.
17. p. 769.
atque Gode-
fridus Stee-
ghius, lib. 3.
cap. 21. p.
281. dum
ascitem o-
mnem in u-
num hepar
regerunt.
^c In Obs.
 Anat. Anni
 1565.
^d Anni 1673. Obs. 30. p. 32.

CAP.

CAP. XIX.

Jam ergò prognōsi tuta,
 nec uspiam fallaci, lienosos ^a Catull. 3:
 præsenti-^{11.}mus, quo *elatori* ^b Plaut.
sunt gradu, eo propiores ^{Pseudol. Act.}
 esse, & si sua commoverint ^{1. Sc. 1. v.}
^a sacra, *præcipites* ut in il-^{107. Æn. 4.}
 lud *ruant barathrum*, unde ^{v. 301. Vid.}
negant redire ^b *quenquam.* ^{Hor. C. 1.}
 Rem vero minutatim si ex-^{18. 12. &}
 cutiamus, neminem habemus ^{Serv. p. 333.}
 reliquum, *præter Hipp.* in ^c *Vid. Ari-*
 quo spem præsagii nostri ^{stoph. Schol.}
 collocemus. Is siquidem cer-^{in Plut. Act.}
 tiora fixioraque, *è proprio* ^{1. Sc. 1. p. 2.}
^e *Tripode*, vaticinabitur, ^d *Homer.*
 quàm ullæ ^d *Phæbades.* Ju-^{Hymn. in}
 re igitur potiori quàm ^e *He-* ^{Apoll. v.}
rophil. & ^f *Æsculapius Me-* ^{372. Cic. 12}
dicinæ Vates, & Augurii ^{de Div. n.}
 H *Præ-* ^{19. & 36.}
 lux in ^{Publ.}
 Minuc. Fe-
 lix, in Oæ. p. 241. Barclaius, Argen. T. 2. pag. 179.
 e Plin. xi. 37. p. 283. f Macrobi. 1. Sat. 20. p. 296.

Præses vocitandus veniet.

g Pindar.

Pyth. 3. Od.

3. & 11. p.

102. & 370.

Aristoph. in

Plut. Aët. 1.

Sc. 1. p. 2.

h Plat. *T.* 3.

p. 244. Arist.

T. 1. p. 1158.

C. Cic. 1. de

Divin. n. 36.

Diodor. 4.

p. 269. Dio-

nyf. *Halic.*

l. 4. p. 259.

Strab. 14.

& 17. p.

645. & 814.

Just. Mart.

Hort. ad Gr.

p. 18. & 35.

quæ me in

admiratio-

nem tradu-

cit. Clem.

Alex. Strom.

1. p. 333. Lactant. 1. de F. R. p. 35.

Serv. in *Æn.* 3. v.

441. p. 301. Isidor. *Orig.* 8. 8. p. 107. & 112.

Suid. in

Σκωλλæ. Eustath. *Il.* β. p. 266. 12. Pol. Virgil. *L.* 4. cap. ult.

p. 326. Barclai *Arg.* 2. p. 49. Molinei *Vates*, cap. 12.

p. 112. Salmaf. in *Solin.* p. 53. & Servat. Gall. de *Si-*

byll. Orac. p. 144. i *Æn.* 6. v. 99. k Lucret. 5. v.

112. l Non solum fabulatores passim, sed ipsi Gramm.

Diomedes, lib 3. p. 493. atque Terentianus, de *Me-*

tris, p. 2418. singulatim Strabo, lib. 9. p. 419.

g. *Loxias* erit, in effatis obli-
quus; nec uspiam^b *Sibyllæ*
ritu horrendas canet ambages,
sedⁱ

Sanctius, & multò certa
ratione magis quàm

Pythia, quæ tripode è Phœ-
bi lauroque profatur;

Multa tibi expediet do-
ctis solatia^k *dictis.*

Virum igitur, auribus arre-
ctis, auscultemus^l *Pythio*
*fidio*rem, & *Cumæâ* candi-
*dio*rem, ringente licet vel
juratori Medicorum hoste
^m *Mich.*

*m Mich. Montano. sed ut n Lib. 2.
à tanto Præceptore doceamur, ad pedes ejus nos ad-
volvi decet. Id est, ab hoc
lienoforum gradu supremo re-
petamus infimum Cap. 10. &
sublienosos fumus ab Hipp.
audituri hæmorrhagiis, è na-
re finistrâ, sudore largo, &
urinis crassis feliciter judica-
ri, uti contigit Aristæi
affini, & Pericli Ab-
deritæ, atque p Antigeni
Perinthia q.*

Sic in ipsis lienosis hæmor-
rhagia è directo salubris fuit
s Bioni, t Scopo, & u Lyci-
no, nec non τῷ δᾶμν, in De-
alcis x horto.

Lienes idcirco αἰμορροῖς π
αἰμορροαγνῆς, y sanguifluos
vocat Hipp. sed omine sem-
H 2 per 3.

y Pag. 328.
33. & 329. 17.

cap. 37.
n Hipp. p.
313. 2.
o Id. p. 325.
28.
p Id. pag.
315. 50.
q Vid. P.
Melam, lib.
2. cap. 2. n.
7. Prolom.
Geogr. 3.
cap. 11.
Tab. Europ.
9. pag.
89. & Bel-
lon. lib. 1.
cap. 8 p.
69. & lib. 2.
cap. 2. pag.
79.
r Avic. lib.
3. Fen. 15.
cap. 4. p.
790.
s Hipp.
313. 43.
t Id. p. 315.
36.
u Id. 332.
38.
x Id. p. 319.
28. & 320.
y Pag. 328.
33. & 329. 17.

2 Id. p. 412.

10. & 433.

28. Vid. B.

Victorium

Faventi-

num, Com.

in Progn. p.

67.

a Hipp. p.

348. 11. ubi

Græca series

maculosa,

suo nitori

restituenda

venit.

b Sic ulcera;

præsertim

a sinistris,

annotat Joh.

Vigierius,

Chir. 3. 3.

p. 203.

c Hipp. p.

313. 3.

d Id. p. 313

5. de quo

Cardan.

T. x. p. 365

e Hipp. p.

308. 21.

f Id. 350.

21.

g Id. p. 366.

44.

h Id. p. 356.

16.

i P. 313. 36.

per sinistro, ubi sanguis à
 2 *dextris* erumpit.

Si verò spontè non fluxe-
 rit, ^a *narem sinistram* fodicat
 fluxûs ergò. Hîc enim ubi-
 que laudat *fibrarum rectitu-*
dinem, salubresque profert
 b *tumores à sinistris*, paroti-
 dem v. g. in Aristæi ^c *affine*;
 œdema verò ad ^d *testiculum*
 & ^e *dæmon*; & bubonem demum
 in ^f *Herophontis inguine*. Sic
 è contrariò *ignis agrestis in*
interno crure dextro ^g *Ctesi-*
phontem absumsit. Abscessus
 autem sinister ^h *Anaxenorem*
 si extinxerit, ideò est quia
 retrocessit. Si verò ⁱ *Bio-*
nem, ideò est, quoniam
lienalis ejus hydrops jam olim
 occupaverat præcordia. Im-
 mò, apud Hipp. tanta vis
 est *fibrarum è directo*, ut
Lyciæ ^j *splenicæ basilicam*
 pro-

proferat arteriam *sinistram*
 dextrâ *vehementius* longe
^k *pulsantem*. Et reverà mi- ^k *Id ipsum*
 ratus sum *Rev. Par.* gloriari ^{Hipp. vel}
 se *ex illo uno* alterutrius ar- ^{juratiſſimus}
 teriæ *basilicæ validiori suc-* ^{hostis, Hel-}
cussu, protinus agnoscere an ^{montius,}
vera pleuritis dextra, sini- ^{palàm agno-}
strave sit? Et illam sua dia- ^{scit, pag.}
 gnōsi fida, suis æmulis, *artis* ^{228. 59.}
sphygmicæ rudibus, atque
^{λογιάττοις}, *os obturasse*. Sic ^l *Verbò,*
 certè *lienosis* tanti sunt arte- ^{non re Medi-}
 riarum è *directo* concussus, ^{cis Gal. Tom.}
 ut totum *hypochondrium* ^{2. p. 345. 58.}
sinistrum in ipsis concutiatur, ^{& T. 4. p.}
 ad umbilicum usque è *Cap.* ^{126. 38.}
 10. Et ex istis pulsibus incon- ^m *Pag. 402.*
 ditis *delirium* ubique præsa- ^{46. & 432.}
 git ⁿ *Hipp.* Ipsam verò *mor-* ^{45.}
tem, vel è *geminâ* ⁿ *præsen-* ⁿ *Hipp. p.*
tit spiritus intro revocatione; ^{313. 37. &}
 vel ex ejusdem *stertore*, at- ^{Avic. l. 3.}
 que *sibilo*. Eandem rursus, ^{Fen. 15. Tr.}
^{1. cap. 5. p.}
^{790. atque}
^{Herculan.}
^{fol. 151. G.}

o Nigrum *vel è longinquo*, in nigris
 meientes, o odoratur urinis p Philisci,
 intra fa- q Sileni, r Erasini s Pythio-
 nuam Ditis collocat A- nis & t Apollonii, u π &
 tuarius, p. δειν & u, in x Thaso decum-
 65. Vid. bentis. Si verò *lienosi* ne-
 Prosper Al quaquàm judicentur, r hæ-
 pin. de Pras. morrhagia, ut Aristæi affinis;
 Vita & morte, l. 7. vel z sudore, uti Pericles; vel
 cap. 15. p. a urinâ, ut Heropythus;
 751. & Med. vel b sudore & urina, sicut
 Hist. Fr. Ru- Herophan; vel sudore &
 bei, Exercit. 3. p. 27. c mensibus, sicut uxor Hip-
 p Hipp. posttrati; vel urinis & d hæ-
 307. 35. morrhagia, sicuti Bion. si in-
 q Pag. 308. quam per nullas ex istis viis
 12. judicentur, reliquum est ut
 r Pag. 309 derivetur humor vel per hæ-
 43. morrhoidas, quarum usus
 s P. 325. 5 elucet ex c Alcippo; vel per
 t Pag. 327. abs-
 20.
 u Pag. 324.
 43.
 x Strab. 2.
 124. C.
 y P. 313. 2.
 z P. 325. 32.
 a P. 326. 9.
 b P. 308. 17. & 24. c P. 316. 4. d P. 313. 42. & Joh. Zec-
 chii Cons. 123. c Hipp. p. 334. 35. & è p. 398. 14. Gal.
 T. 5. p. 303. & 304. Mesuæo, l. 2. de M. cap. fol. v. 207.
 J. M. de Gradib. p. 56. & 360. Hollerio & Duret. in
 Coac. p. 671. & 370. Wecker. p. 202. & 526. Solenand-
 dro

abscessum, sicut obtigit τῶ dro p. 373. Joubert. T. 1. 321. Val-
 dēu, qui ab Alcibiade ^d ve-
 nerat; vel per catarrhum,
 ut *Epid.* vi. Si verò nihil
 ex istis acciderit, superest
 ut dysenteria vel *f* *leviori* at-
 que *brevi* sanentur; vel
g *graviori* atque diuturna
 pereant, intestinis ab humo-
 rum *h* *mordacitate* inducto
i *cancra*. Quod si cancer
 non occupet, est in procin-
 ctu vel *k* *lienteria*, quæ lie-
 nosos abripiat; vel *l* *ascites*,

H 4

qui

Cent. I. Obs.
 73. Severo, p. 166. Fr. Bayle, *de Apoplex.* pag. 71. 113.
 126. *d* Hipp. pag. 313. 5. *e* Pag. 345. 14. & Avicenn.
 l. 3. Fen. 15. Tr. 1. cap. 4. p. 790. v. 50. B. Gordon Part.
 6. cap. 7. fol. 296. & Riolan. *pater*, *de M. Lienis*, p.
 494. *f* Hipp. 131. 4. 399. 1. & 438. 25. Cels. l. 2. 8.
 p. 70. v. 1. Aponens. *diff.* 101. p. 294. M. de Gradib.
 fol. 309. *Luculentum denique salubris illis prostat exempl.*
 Heurnii T. 2. p. 466. *g* Hipp. 398. 44. Cels. l. 2. cap.
 8. p. 74. 24. Joh. Vigier. *Comur. in App.* 43. S. 6. p. 383.
h Hipp. p. 394. 18. & 20. Avicenn. lib. 3. Fen. 15. Tr. 1.
 cap. 2. fol. 782. Mesuæus *Canon. univ.* 9. p. 22. Rudius,
 lib. 2. cap. 24. p. 75. Liddelius; *Pathol.* 2. cap. 12. p. 136.
i Sic dysent. ab atra bile subito lethalem enunciat Joh.
 de la Monière, in *Obs. flux. dysent.* A. 1626. *k* Hipp.
 p. 129. v. 50. *l* Hipp. 129. 50. 398. 44. & 438. 25.
 Avic. l. 3. Fen. 15. Tr. 1. cap. 4. fol. 790.

qui ipsos suffocet. Verè igitur *lienes necant*, uti Comicus *m luget*. Ita Bion,

m Curcul.

Act. 2. *Sc.* 1

v. 21. & a-

pud Varron.

6. *de Ling.*

Lat. p. 75.

n. 35.

n Hipp. p.

313. 43.

o Hipp. p.

356. 15.

p Hipp. p.

356. 19.

q Hipp. p.

49 27. 247.

43. 345. 11.

Arist. T. 1.

p. 809. &

T 2. p. 721.

Gal. T. 3. p.

245.

r Hipp. 178.

24. 183. 26.

203. 50. &

454. 13.

s Hipp. p.

366. 17.

[*quem lienosum simpliciter hæmorrhagia n liberaverat*],

è 2. suo gradu depulsus est in tertium; & è 3. in ipsam

mortem ab aquis. Sic rur-

sus lienosum Ctesiphontem crurum, scroti, & abdomi-

nis *præfocans serosa colluvies oppressit*. Istis enim, *ita*

malè fortunatis sanguis q sere- *scit* ac inferiora *serò turgent*,

dùm superna *r gracilesunt*.

Interim arctior in horas *dys-* *pnoea* præ faucibus angit, do-

nec spiritum omnem elidat, sicut evenit *filio Polemarchi*.

Hippocratem enim *Rulandi*, *Renealmi* atque *Poterii* de-

fecerunt *antliæ*, quibus istas aquas funditus exhauriret. A-

pud istos enim, *Centuriis* men-

mendaciorum pingues,

Curta laboratas antlia t tol- t Martial.
lit aquas. 9. 19.

Quum itaque homini fatale
sit igne vel aqua perire, è
duobus fatis lienosi deterius
expleant. Nihil enim Genti-
bus u vetustissimis horridius
fuit, quàm aquis, & velut
altero * Deucalionis Catacly-
smo submergi. Quoniam,
dubio procul, vel tunc tem-
poris sententiam senserunt
y Empedoclis atque z Zenonis
Stoici, quibus anima ignea
a Thaletis extinguitur ele-
mento. Et revera dirum istud
fatum b Synesius describit
ὁλεθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς
animæ ipsius interitum esse.

u Homer.
Odyss. E. v.
305. & 312.
atque He-
siod. Epyg. 2.
n v 686.
x Hom. Il.
N. v. 451.
& in Schol.
A. n 10.
Pindar.
Olymp. 9. p.
234. Plato.
in T. & in
Critia, p 22.
& 112. A-
pollodor. 1.
p. 20. & c.
y Plut. T.
2. 910. A.
z Tusc. 1.
n. 9.
a Aristot.
T. 2. 842.
Cic. 1. de N.
Deor. n 1.
& Acad. 2.
4. v. 37.
Plut. T. 2.
875. D.

H 5 CAP.

Laërt. p. 7.

B. Justin. Mart. ad Gr. p. 4. D. Censorin. de die Nat.
p. 209 & Nicol. Dortomann. de Therm. cap. 1. pag. 1.
b Epist. 4. p. 164. C.

CAP. XX.

I. Indicationes quod attinet, *ventriculo* imprimis *Oeconomiae animalis* ^a *promo*, studere est, ut nihil de se *promat*, quod ^b *tono* firmo atque fermento laudabili non confecerit. Sic enim id universe *levigatum ad unguem* *lævore* suo nullum intestinum exasperabit, sed ipsorum fistulam molliter præterlabetur, quo suos in tubulos plenè digeratur.

II. *Seri luxuries*, vel *primùm assurgens*, est *alvò* depressenda, nec-non renibus & cute eliminanda.

III. Sanguis interim perfundendus est particulis oleosis ^c *balsamicis* volatilibus & activis, quæ tartareas & fixas at-

^a Hipp. p. 84. 20. & 166. 21.

^b Partium enim tonus ubique servandus est e Gal. T. I. p. 281. 2. 285. & 4. p. 81.

^c De hoc vid. *balsamo* vid. Petr. Joh. Faber, Chir. Spagy. cap. 2. p. 14.

attenuent, & exaltent; quæque obstruentia vel *explo-*
dant, vel ^d *perrumpant*; ^{d Gal. T. 4.}
 pungentia verò vel *infrin-*
gant, vel *implicent*. ^{179.}

In illa siquidem *sanguinei*
fluvii renovatione *potissimus*
 vertitur Medicinæ ^e *cardo*. ^{e Paracelsi}
 Hic ergo fiat quod in *fluvio* ^{T. 3. p. 43.}
turbido, cujus *impuras* undas
puræ propellunt, juxtà le-
 pidissimam ^f *M. Anton.* ac ^{f Lib. 2. de}
^g *Origenis*, de corpore no- ^{seipso ad se}
 stro *jugiter fluxo* Metapho- ^{ipsum, p. 41.}
ram. ^{g Lib. 5.}
^{Biblioth. S.}

IV. *Lienalis* insuper ^h *texti* ^{nens. c.}
 singularis est habenda ratio, ^{148. p. 378.}
 ne stagnanti limo magis ac ^{h Oribas. l.}
 magis pateat, sed è contrà, ^{9. cap. 24. p.}
tonò suò firmò influxum eli- ^{143. Aët.}
 dat, influxurum arceat. ^{Tetr. 3.}
^{Serm. 2. cap.}
^{10. p. 636.}
^{& Trall. l.}

V. Symptoma demum,
si quod ingruat sævius, illi,
pro re natâ, subvenire est,
 con- ^{8. cap. 12.}
^{p. 268. &}
^{Sanctorius}
^{Sanctor. lib.}
^{15. p. 574.}

i Videfis
erudit.

Melch. Ju-
ni Conj.

Med. T. 2. à
p. 408. ad
438.

k Renatus
Bretounay-
æu, Poem.
de Melanch.
p. 125. &

Jac. de Mar-
que, in Li-
bello de diet.

l Legito se-
dulas Sime-
onem Se-
rthium, de
Alim. ad
Cæs. Micha-
ëlem Duc. p.
80.

m Album
licet præfe-
rat Garcias
Lopius cap.
16. Var.

Leet. fol. 52.

n Hipp. p.

51. 27.

o Hipp. p.

367. 16.

p 1 Tim. 5.
v. 23. Hipp.
p. 189. 23.

atque Plat. T. 2 p. 672. D.
q Iliad. 6. v. 261. & Hor.
Carm. 3. 21. v. 18.

consilio in arenâ sumto, à
Viris qui in Artis operi-
bus consenuerunt, & quo-
rum *canities* remediis *fi-*
dem & auctoritatem con-
ciliet. Me igitur istæc mi-
nutatim excutere dedecet,
utpote qui recens *Medicinæ*
tyrocinia deposuerim; qui-
que *juvenilibus* duntaxat an-
nis efflorescam. Abunde sit
itaque mihi in illos scopos
collineasse, i. *dieteticis*, quæ
vel ipsi Medicinâ rudes^k ex-
tollunt, *χύμοις, & πέλτοις πικρὰς*
πολυτρόφοις, l *vino* nusquam
proscripto, præsertim *rubro*
m *tenui*, quod n *masculum*
est, & *optimum sanguinem*
sufficit in locum *serosioris*
educti. Id enim, uti o *serum*
luxurians evocat; & p *ven-*
triculo studet; ac vires q in-
stau-

staurat; ita lienosos erigit, r Hor. Ep. 1. 5. v. 17.
 r abjectos; tetricos / erugat, & Plut. T. 2. p. 715.
 t commovet ignavos; & ti-
 midos u incendit, J Judic. Q. 13. & 16.

† At ne quis modici tran-
 siliat munera Liberi. 25. Ps. 104. v. 15. Prov. 31. v. 6.

Vinum enim parcum & tenue
 bibendum est; * & ab ebrie-
 tate v cavendum; z animam
 quippe lædit. Sic in Sibyll.
 a Oraculis, Eccl. 10. v. 19. Plato, Tom. 2. p. 649. A. & Hor. Carm. 4. 12. 20. t Diphilus apud Athen. l. 2. p. 35. n Hor.

Μὴ γὰρ Φρένας βλάπτειν οἶνον: μὴ
 γὰρ πίνειν ἀμετρά. Carm. 3. 21. 18. & Ovid. de A. A. 1. v. 237. & 239. Huc refero v. 65. Psalm. 78. † Hor.

In sues enim b vinolentia
 deprimit inescatos. Carm. 1. 18. v. 7. juxta Eccles. xi.

VI. Istud itaque lienosis
 palmarium esse putem, vitā
 c uti meliore; d cibus parcis,
 sed multo labore, quò remis v. 34. & Tobiaë 4. v. 16. x Hipp. p. 367. 17. & Avic. l. 3. Fen. 15. Tr. 2. cap. 12. p. 795. & Joh. Langius, Sym- pos. p. 22. y Hipp. p. 204. 13. z Theon Sophista, in ebrietatis imagine, p. 216. a Servat. Gall. p. 226. b Ar- genid. T. 2. p. 90. c Diogen. Cent. 1. n. 20. d Hipp. p. 347. & p. 8. 45. Plut. T. 2. 129. F. Stobæus, Serm. 99. p. 542. Gariopont. de Feb. cap. 30. p. 193. & Robt. Flud. Med. Cathol. p. 199. & 228.

VE- Eccles. xi.

e Hipp. p.

204. 13.

f Hipp. 345.

33. *Alias**ejus noxas**repete à Joh.*

Ant. Sara-

ceno p. 182.

de Peste.

g Tuscul.

5. n. 34.

h Plut. Tom.

2. p. 677. C.

*Alia verò**corporis moti**beneficia à*

Lowero ac-

*cipe, cap. 2.**de Corde, p.*

130. & ab

Hipp. p. 81.

47. 98. 14.

101. 21. &

102. 4.

i Epictet.

cap. 63. p.

45. & Ga-

spar Bachot,

lib. 4. cap.

10. de erro-

rib. popul. p.

446. Sic e

diverso, in

Tabula Ce-

betis, mu-

lier succi

plena & robusto corpore

ἐν ὑγείᾳ καλεῖται, p. 33.

à Kempis, de Imit. Chr. lib. 1. c. 22. p. 47.

velisque *e* *Bacchum*, & *Ve-*
nerem defugiant effusos. *Ve-*
nere siquidem enormiter in-
 tumuit *f* *Damnagoras*. Igi-
 tur

Compedibus Venerem, vin-
clis constringe Lyæum,
Ne te muneribus lædat u-
terque suis.

Spartanorum g itaque condi-
 mentis fame & siti; omnia
 sua obsonent lienosi, atque
 ex *h* *Leonidæ* præcepto,
prandium condiant itinere
antelucano; coenam autem
prandio parco: est enim *i* *he-*
betis ingenii edere diu, &
potare diu: Nam ipsum *k* *e-*
dere & bibere, miserum est
homini devoto. Nusquam i-
 gitur *lienosis* onere cibi pri-
 diani marceat *stomachus*, præ
 gu-

Th.
 plena & robusto corpore ἐν ὑγείᾳ καλεῖται, p. 33. *k* *Th.*
 à Kempis, de Imit. Chr. lib. 1. c. 22. p. 47.

gulâ ^l *Caligulae*, talis enim ^l Suet. 4.
 stomachi ^m *sarcina* *damnosa* ⁿ 58.
 est, immo ⁿ *venefica*; sed ^m l'etrar-
 animum *letum* in ^o *postridie* ^{cha de lauto}
sibi praeparent ^d *Platonica* ^{victu, lib. 1.}
cæna. Sic ^q *Eudemus* V. S. ^{Dialog. 18.}
 cibo & potu parcis, exer- ^{p. 15. Vid. &}
 citio, & *vino rubro tenui*, ^{lib. 2. Dia-}
 lienis morbum depulit. ^{log. 108. p.}

Sic ^r *Laomedon* cursibus & ⁿ Philo de
 labore *lienem* suum ita sub- ^{Mundi Opi-}
 egit, ut in perniciosissimum ^{ficio p. 37.}
s dolichodromum evaserit. Sic ^{Vid. Horat.}
 denique ^t *Straton*, in Olym- ^{2. Sat. 2. v.}
 picis, *splenem* tumidum ita ^{76. & Eru-}
 maceravit, ut *Olympioni-* ^{ditiss. Adr.}
ces, vice plus unâ, fuerit ^{Alemann.}
 renunciatus. Indè fit ut ab ^{in Hipp. de}
 ipsis ^u *Comico*, & ^x *Veteri-* ^{flatib. Text.}
nario decantetur *ambulatio* ^{21. 22. &}
lieni optima; & id ipsum ^{23. atque}
^{Joseph.}
^{Quercer.}
^{Dietetic.}
^{fol. 119.}
^{o Eccles.}
^{31. v. 20.}
^{p Plut. Tom.}
^{2. 127. A.}
^{q Hipp. p.}
^{367. 17.}
^{r Plut. T.}
^{1. 848 D.}

^s Vid. Mercur. de Arte Gymn. lib. 2. p. 76. ^t *Ælianus*
 V. H. 4. 15. p. 424. ^u Plaut. Curc. Act. 2. Sc. 1. v. 29.
 z Absyrto, p. 140. & 41.

y Pag. 182. *millies* inculcetur ab *r Hippo-*
 48. 203. 32. *pocrate*. Sed ambulationem
 & 43. 204. vehementem, *cane pejus* &
 26. & 32. *anguæ*, lienosus declinet,
 z *Præctices* *statim à pastu*, uti prudenter
lib. 7. cap. *atque peritè monent* z *Haly*
 40. fol. 2. *Abbas*, & *a Alex. Benedict.*
 sô 150. *atque b Lucas Tozzus.*
a Lib. 17. cap. 5. p. 634.
b De Morb. caus. p. 166.
Sic Hippo-
crat. p. 26. 4.

C A P. XXI.

a Hipp. 153. Pharmacia deinceps *lienosis*
 36. 204. 6. *pharmaca suppeditet*, non
 393. 47. 454. *minorativa*, sed *a mochlica*,
 14. Vid. Jul. *hoc est mole parva*, sed ef-
 Palmar. de *fectu magna*, quibus serosa
 Morb. con- *colluvies acrius concitata*,
 tag. l. 2. c. *fæcem omnem ficcio-rem lar-*
 3 p. 122. *gius proluat*, & *Augiæ veluti*
 Heurn. *Pythagoræ b cloacas plenius repurget.*
 Meth 2. cap. *Si*
 10. p. 180. *in Spleni-*
ubi festivum
Pythagoræ b
dictærium est
in Spleni-
cos; & Sebast Pissin. de Cordis Palpit. l. 2. c. 5. p. 187.
b Senec. de mortè Claud Cæs. p. 165. Vid. Homer. Schol.
Il. B. n. 136. & A. n. 671. & 697. Theocrit. Idyll. 25. p.
594. Hygin. Fab. 30. Senec. Herc. Fur. v. 248. Lucian.
p. 474. Pansan. lib. 5. p. 288. Q. Smyrn. 6. v. 232. &
Tzetz. Chil. 1. 38. v. 497. & Chil. 2. n. 36. v. 278.

Si verò quidpiam adhuc glutinosi, tartareique visceribus tenacius hæserit, id omne molliatur, tergeatur, & expurgetur frequentibus ^c *clysmis*, ^c Hipp. 203. 44. ^d Hipp. 153. 36. (quibus ^d balani intercalentur) atque ^e *diureticis*, ^e Hipp. 182. 50. & 183. 9. & Gal. T. *hydroticisque*, reclamante licet ^f *Amato* ^f *Lusitano*, qui ^g *Galenum* suas in partes pertrahit. ^f *Sed Gal.* aliter ^h *alibi*. ^f *Dis-* sentit igitur à se ipso; & isthæc *Galen*i pugnantia, nec ⁱ *Amat. Lusit.* nec ^k *Bric. Bauder.* attenderunt, sicut apprimè præstitit ^l *J. H. Pulverinus*. Eâ igitur in re, ipsis *ισμαρgeois* rudior est ⁱ *Amatus*; *diureticis* enim atque *hydroticis* passim utuntur *mulomedici*, apud ^m *Asyrtum*. Quin etiam hoc seculo, Nobiliss. ⁿ *Markam*, ⁿ *Oper. in* 4. cap. 64. I at- ^p 106.

o Cap. 135. *atque* ^{p. 459.} *Solleysel.* Lacti autem
^{p. Pag. 128.} *asinino*, & ejus sero, gloria
^{10. & 153.} prima venit apud ^{p. 55.} *Hipp.* at-
^{q. Cap. 9.} que ^{Simpl. Med.} *Mesuaeum*; urinae verò
^{p. 33.} humanae, apud ^{r. Lib. 2. Tr.} *Avic.* *A-*
^{2. cap. 725.} *ponensem*, & ^{p. 392.} *Pedemont.*
^{f. Differ. 158.} *atque* ^{p. 213. H.} *Zacutum*; & quidem
^{t. Fol. verso} meritò, scatet enim ^{51.} *urina*
^{u. Tom. 1.} *particulis tenuissimis & a-*
^{p. 378.} *gillimis*, quæ *viverræ* instar
^{x. Vide hic.} vel *invia* permeant, & *lie-*
^{Epimetra} *nalis tartari nexum* vel ar-
^{Chym.} *ctiorem feliciter disnectunt.*
 Nulla quippe machina po-
 tior est, ad *sales fixos evehen-*
dos, atque *difflandos*, quàm
 sal *Urinæ*, *volatili* prægna-
pernicissimo. Quid enim *vi-*
vidiori energiâ in *salem* agat,
 quàm ^{y. Nath.} *Salinum*, spiculis in-
^{Hodges, p.} structum analogis corpori
^{53. de peste.} solvendo *salino* fixo.

Hic igitur verè *Sal salem*
^{2. Tom. 1. p.} *curat*, sicuti ^{447.} *Paracelsus*,
 scien-

scienter profert. Nos itaque immeritò prorsus ^a *W. Cent. 5. Obs. 100. p. 225.* *Gabelchoverus* allatrat, dum ^b *Lib. 2. c. 3. p. 129.* *urinam potulentam* diris devovet. ^c *Pag. 215. 11. 254. 36. & 274. 44.*

II. *Urinæ* porrò, non *Medicos* duntaxat, sed & *Mechanicos* usus, vel ab ^d *Lib. 2. cap. 99.* *ipsis Artium* atque *Medicinarum cunabulis*, innotuisse liquet ex ^e *Lib. 8. cap. 23.* *Herodoti* historia ^f *Tom. 2. p. 136. & Tom. 4. p. 254.* lepida; nec-non ex ^g *Lib. 11. c. 10. p. 484.* *Hipp.* ^h *In Lotii etymo.* *Dioscor.* ⁱ *Lib. 7. & 12. de Re Metall. p. 186. & 457.* *Suet.* *f Gal.* *g A. thenæo*, ^b *Isidoro*, & ⁱ *G. Agricola.* Nusquam igitur de *urina* primævi Scriptores habendi sunt vel *Untzer.* vel *Helmont.* vel *Croll.* vel *Barletus*, vel *Faber*, vel *Glaferus*, vel *Lemery.* Minus adhuc recentiss. quique perfrictæ frontis, & decocti pudoris *ciniflones*, qui *Majorum inventa* sibi sumere

h D. Beck. nequaquam erubescunt.
 herus *Micr.* III. Nusquam interim ex-
 p. 35. & 46. cludantur ^k *anodyna* atque
 & *Matth.* *hypnotica*, quo feri dentati
Tilling. in feritas infringatur, & blan-
salutis an- dus ille sopor, *Deorum ho-*
chorâ sacrâ, *minumque* ^l *mentes ex æquo*
cap. 20. p. *deliniens*, ^m *mulciber obre-*
 474. *pat*, ac ipsos flatus, *fervide*
l Iliad. 14. *licet depræliantes*, *imperio*
v. 233. & *premat*, adjutrice sibi ⁿ *A-*
Orph. hym- *nemotide Minervâ*, jure tunc
nor. p. 179. *eodem à lienosis*, ac è ^o *Ly-*
m A'μερό- *curgo*, & à ^p *Pericle* salutis
σιος, μέλι- *suæ cognomento decoranda.*
χίος τε, Mel-
leus & sua-
vis, sive
placidus at-
que tran-
quillus. Il.
B. v. 19. &
Hesiod.

Esay. v. 763.

n De Mi-
nervis 5.

videfis Tull.

3. de Nat.

Deor. n. 23.

Clem. Alex.

Admon. ad

Gent. p. 17.

& *Jul. Firmic. Matern. de erroribus profan. Relig. p. 20.*

& 21. *De hac verò singulatim*, *Pausan. l. 4. p. 284. Alex.*

ab Alex. lib. 3. cap. 22. p. 810. & Rhodig. l. 20. cap. 19.

p. 1122. o Harpocrat. pag. 336. & Suid. atque Magn.

Etymol. in ὕψια Α'θινά. p Plut. T. 1. pag. 160. C. Kid.

Hymn. Orph. in ὕψια, p. 164.

C A P. XXII.

Chirurgia demum tota sit

naturæ benè agentis *imita-*
trix,

trix, & auxiliatrix; perpe-
ram verò se gerentis specu-
latrix quidem sed emenda-
trix. Segnes igitur, vel è
 nare sinistrâ, vel ex ano san-
 guinis eruptiones concitet at-
 que promoveat; Idque vel
naribus fodicatis; vel affri-
cto podice, vel hirudinibus
 margini ejus admotis, vel
 scalpello, vel forfice de-
 mum, uti Parisiis obtinet,
 peritaque fert ^a *Ant. Chal-*
metæi Chirurgia. Sic è con-
 trario sanguinis impetus ef-
 frænes, suis è ^b *directo cu-*
curbitulis atque *stypticis* Chi-
 rurgus *infrænet* atque com-
 primat. Aliàs verò, *in ple-*
thoricis, otiante naturâ,
^c *sinistram tundat cubiti ve-*
nam, sic enim fluxum è nare
 sinistrâ, *lienosis salutarem*,
 felix imitaturus est, idque

^a Pag. 292.
^c 293 Edit.
 1644. Vide
 Lacunæ E-
 pitom. p. 152.
 è Gal. 5. in
 Epid. 6. &
 Rhodii A-
 nalesta. p.
 56.
^b Gal. T. 2. p.
 24. & 278.
^c Hipp. 182.
 50. & 204.
 10. Gal. Isaa-
 cius, Bris-
 sot. Joh.
 Manard. Fa-
 rentin.
 Mercur.
 Valles. Ja-
 cot. Duret.
 Horst. Ru-
 landus, Mo-
 ræus, Hau-
 tin. &c. Vid.
 singulatim
 Nicol. Mo-
 nardum de
 V. S. fol. 6:
 & Perio-
 chen Gale-
 nicam Cra-
 tonis p. 267.

citra *basilicæ præ medianâ*,
 vel *cephalicâ*, electionem
 anxiam. Naturæ siquidem
 emissariô largô, καὶ ἰξιν, u-
 bivis paratô, serosa collu-
 vies ex æquo profluit, uti
 sagaciter, ex *Hipp. Gal. at-*
que Trall. ^d *Antonius Maria*
Venustus observat. Sed hîc
^e *Trincavellius* transversus
 agitur, dùm fibrarum *recti-*
tudinem illam ceu *fabulam*
 deridet. Rectius certe, *¶*
^f *ad naturæ normam*, ^f *Hol-*
lerius singula dirigit, expe-
^g *rientiæ ductu*. Immò ^g *Hel-*
mont. ut ut *Hipp.* osor, phæ-
 nomenis illam consonam esse
 profitetur ore rotundo. Ab-
 unde igitur est, venam inci-
 disse in cubiti *sinistro flexu*.
 Quorsum ergo *Græcos*, *A-*
rabas & Barbaros venulis
 vel *digitorum*, vel *aurium*,
 se-

d Consil.
 Medicor. p.
 94.

e Lib. 2. c.
 12. p. 250.

f Comm. in
 Coac. p. 646.

g Pag. 228.
 n. 59.

secandis , religio vetus ad-
dixit ^b? Apage nænias ani-
les , ne talibus offuciis fucus
ullus nobis fiat.

^b Aurel. p.
414. Gal. T.
1. p. 144. &
4. p. 24. O-
ribas. p. 308.
Aët. p. 639.
Trallian. p.
266. Paul. p.
474. & 567.
Serapion. p.

Eheu , quanta superstitio
Gentium ? Quid si redivivi
Chrysippus , *Medius* , *Ari-
stogenes* , & *Erasistratus* , qui
nullas unquam venas resol-
vère , sed omnem prorsus
phlebotomiam ab arte Me-
dicâ proscripserunt. i Quid
si ferro somnô suô solveretur
Citiensis ^k *Apollonius* , qui
V. S. à *splenicis* nominatim

72. Nonus
p. 214. Avi-
cenn. pag.
212. &
792. Rha-
sis p. 255.
Albucasis p.
179. Aëtuar.
p. 194. Joh.
de Mediola-
no , Schol.

I 4

fuf-
sue Salernit.
p. 103. Me-

fuæus fol. 207. Haly Abbas de Feb. p. 170. Savonarola
p. 185. Herculan. fol. 151. A. Philonius de Feb. fol. 176.
M. de Gradib. p. 56. Zerbis fol. 156. Fr. de Pedemont.
p. 51. Montuus p. 143. Valles. contr. p. 328. Capivacc.
p. 753. Ch. à Vega p. 378. Ruland. p. 11. Valverda p.
274. Bouffuet. p. 193. Gourmelen p. 124. Mercat. p.
336. Massar. p. 400. Leonus p. 953. Rudius p. 77. Per-
dulcis p. 771. Pulverin. p. 627. Sylvatic. contr. p. 209.
Joh. Colle p. 302. Fr. Joël, p. 58. B. Bauderon, p. 667.
Feynei, p. 515. Zacut. T. 1. p. 92. Hautin. p. 255. Oli-
var. de Perres, p. 835. & W. Gabelchover. p. 236. at-
que Riedlin p. 454. i Gal. T. 4. p. 17. 29. k Aurelian.
3. Chron. 4. p. 414.

sustulit? Quantis quæso si-
bilis istæc *erudita* *quinque*
pectora Nepotes suos con-
scinderent?

II. *Chirurgia* deinceps ,
ubi serosa colluvies exundat ,

l Ascite ni-
mirum ,
Herculan.

in Avicenn.
de Febr. p.
222.

m Hipp.
183. 39. Gal.
T. 4. 388.

n Plaut.
Capt. Act. 3.
Sc. 4. v. 84.

o Iliad. K.
v. 173. Lu-
cian. p. 680.

D.
p Hipp. p.
204. 5.

q Auson.
Epigr. 75. v.
2.

r Thucyd.
lib. 2. p. 126
s Hipp. e-

ius propemo-
dum aqualis
p. 19. v. 40.

& mole suâ ventrem infimum
l attollit , totam molem illam

aquarum suâ m paracentesi
deprimat , sed nusquam o-

missio præfagio supremi dis-
criminis quod impendet ,

ubi scilicet æger ita stat inter
n saxum sacrumque , & res

ipsa in cuspide ferri sita ° est.
Nam è compunctis quotus-

quisque est , qui mortis p la-
queos eluctetur? Si quis enim

evaserit , evadit fati ope ,
q non Medici. Hic igitur

ratio r moras adferat , & in-
scitiæ fiduciam auferat. Æ-

gros siquidem acu punctos
vel intricat syncope ; vel

illa-

illaqueat dyspnœa, asthma, & orthopnœa, ac ipsa tandem apnœa, quæ totius ærurnæ clausula fit extrema, quâ corpus morti traditur in *escam*.

f Cyrill.
Hieroſol.
Catech. xii.
p. 111. B.
† Hipp. 98.
IQ. 200. 44
202 46. 203.
34 204. 24.
Plin xi. 37.

III. Sed istæc profecto, quæ sunt operæ multæ, & sagacitatis exquisitæ, omit-tenda forent, si modo vel ægrorum mollities, vel Chri-stianorum pietas nos nusquam absterret à Gentilitio more lienem vel *urendi*, vel *ver-berandi*, vel *eximendi*.

Aurel. 3.
Chr. 4. Se-
ren cap. 22.
Abyrt. Ve-
ter. 1. 40. p.
140. & 141.
Aët. p. 643.
Trall 8. 13.
cui lien ustus
barbariem
olet. Ægin.
6. 48. Albu-
casis 1. 31.
Avicenn. 3.

Abſit itaque ut *ægro inſonti*,

I 5 tot-

dibus p. 286. Alex. Bened 18. 18. Paracels. T. 1 p. 353. Cardan. T. 3. p. 172. Mercur. Præl. p. 634. Capiv. p. 753. Aquap. Op. Chir. 51. Rosset. de P. Cas. p. 323. Maſſar. lib. 3. 17. Saxon. 3. Panth. M. cap. 36. Ballon. Eph. 2. p. 251. ubi lien τῷ δαίμονι σαύcio salubriter exemptus est, ut in Ephem. Germ. 1673. Obs. 165. p. 109. & Anno 1684. Obs. 195. p. 379. Bauhin. p. 143. Severin C. 43. Zacch. p. 688. Camerar. p. 372. Rioli. 2. 23. Bartholinus, passim in Cent. Highmor. p. 65. Velschius Obs. 57. Diemerb. p. 87. Lindan. p. 67. Rhod. p. 443. nec non ὁ Πάπυ Sam. Bochart. Geogr. Sacr. p. 180.

totque jam symptomatis do-

u Hippocr.

198. 10. 200.

44. 202. 46.

203. 34 &

204. 24.

z Cic. Offic.

2. n. 7.

y Lazarus

est Meysson-

nierus, lib.

4. cap. 5. p.

287. cuius

talis aeger,

Patiens me-

rito vocatur,

Nam plus

quam mor-

bustorquet

eum Medi-

cus, Joh.

Owenus

lib. 1. Epigr.

44.

z Quid sit

disce à Po-

lybio, Cic.

Liv. Jul.

Cæf. Cælio,

atque Rosi-

no.

a Cels. Pro-

em lib. 1.

p. 7. Ter-

rull. de Anim. cap. 10. p. 312. & cap. 25. p. 328. Gal. de-

inim id rectè profert, T. 1. p. 145. v. 2. & 3. *b* Vid.

Cels. ibid. p. 11. & Valefc. de Taranta, l. 5. c. 9. pag.

448. *c* Plaut. Aulular. Act. 4. Sc. 3. v. 3.

lorificis obvio, *inuramus*

Stigma, & quidem *escharis*

octo vel *decem* ut apud Gen-

tes obtinuit. *Threiciis* *z* i-

taque *notis* Medicus iste *Le-*

profus compungendus est,

qui, *vel hoc seculo*, talia

Stigmata *lienosis* suis inscri-

bere sustinet. Absit pariter,

ut spirantibus ægris vel *con-*

tundamus exta, veluti *z* *fu-*

stuario dignis; vel *incida-*

mus præcordia, & *Herophili*

more, vel *a Erasistrati*, fa-

lutis humanæ, præsidem Ar-

tem, non solum pestem ali-

cui, sed hanc pestilentissimam

inferamus *b*.

IV. Comicorum igitur e-

sto *c arte ludicrà* mimorum

at-

atque ludionum, sed non *d* Æn. 8. v. 442.
arte ^d *magistrâ* ^e *Pæonis* at- ^e Iliad. E. v. 401. &
que ^f *Chironis*; & *Machao-* 899. Odyss. Δ. vers 232.
nis atque ^h *Podalirii* τ̃ ἀλλ̃ηνα ^{Δ.} Æschyl. suppl. v. 1071.
ἐκβαλεῖν, *lienem ejicere*, seu
exfectum adjicere, ἀποβαλεῖν
γὰρ fert Scholiastes ⁱ.

V. Longe optatius cum
 ægrotantium teneritudine, &
 nostrâ miseratione compara-
 tum foret, si modò *Pyrrhus*
 excitaretur à mortuis, *lien*
is ^k *atterendi gratiâ*, pedis sui
 dextri vel blandiori conta-
 ctu. Id enim *apud nos* tan-
 tæ est fidei, ac ^l *læterum* ab
 Hungariæ Regibus discuti;
Dæmonas vel ab *Hispaniar.*
^m *Monarchis*, vel à ⁿ *Tobia*,
 vel

ⁱ In *Aristoph. Cereal. Prolog.* v. 3. p. 764. ^k *Plin.* 7. 2. p. 138. 43. *Plut. T.* 2. p. 384. *Alex. ab Alex. lib.* 3. p. 699. & 4. p. 1202. *Camerar. H. subcis. Cent.* 3. cap. 42. p. 143. *G. à Reies, Q.* 24. n. 4. p. 155. & n. 31. p. 163. ^l *Laur. de Str. l. i. c. 4.* p. 8. & 9. ^m *G. à Reies, Q.* 24. n. 5. p. 155. & *Q.* 28. n. 23. p. 203. ⁿ *Tobia* 6. v. 7. & *Zonar. Annal.* 1. p. 102.

• Joseph.
Antiq. Jud.

8. 2. p. 257.
G.

p Perinde

scilicet ac

Gallie cantu

exterriti ce-

dunt. Pru

dent. Cathe-

mer. v. 49.

• 40. p. 4.

q Sueton.

8. n. 7. Ta-

cit. Hist. 4. n.

81. * Ælius

Spartian. in

Adr. n. 25.

r Sulpic.

Sever. in B.

M. vitâ cap.

1. p. 463.

s Phlegon.

de reb. mi-

rab. cap. 3.

p. 36.

t Hegesipp.

lib. 3. cap. 2.

p. 29.

u Philostr.

Apoll. 4. 16.

p. 206. • Euseb. in Hierocl. p. 460.

24. atque Photius Bibl. n. XLIV. p. 30.

• H. Cornel.

Agrippa, occult. Phil lib. 1. cap. 70. p. 91.

• lib. 3. cap.

42 p 306. x Aët. Tetrab. 3. Serm. 2. cap. 11.

y Lib.

2. de Re Med. p. 180. z De Med. p. 120.

a Immò Sple-

nes istos in pretio fuisse liquet è Plin. 28. 14. p. 701.

• Athen. 3. 17. p. 96. atque Ren. Moræo, p. 784. de Va-

let. conserv.

vel ab ° Eleazaro p fugari:

cæcos, claudos, & mancos

à q Vespasiano & ab * Adria-

no sanari, Leprosos osculo

mundari r B. Martini: ip-

sos denique functos vita vel

carmina fundere, moxque

tenebris reddi; vel per t Si-

monem Magum, Apollonium-

ve Tyaneum plene u revivifi-

cere.

VI. Lienosorum insuper

eo nomine dolenda sunt fata

quòd Archigenis* & Andro-

machi splenia sint virtute

causa; Quòd y Plinii Secundi

z Empiricique Marcelli sple-

nes è spirantibus bestiis edu-

cti; & confestim a admoti,

te-

p. 206. • Euseb. in Hierocl. p. 460. Vopisc. in Aurel n.

24. atque Photius Bibl. n. XLIV. p. 30. • H. Cornel.

Agrippa, occult. Phil lib. 1. cap. 70. p. 91. • lib. 3. cap.

42 p 306. x Aët. Tetrab. 3. Serm. 2. cap. 11. y Lib.

2. de Re Med. p. 180. z De Med. p. 120. a Immò Sple-

nes istos in pretio fuisse liquet è Plin. 28. 14. p. 701. •

Athen. 3. 17. p. 96. atque Ren. Moræo, p. 784. de Va-

let. conserv.

tempore sint irriti : quod

^b Joh. Beguini *sal Planeti-*

cus ; uti nec alter ille ^c H. à

Mynsicht , nihil minus sit

quàm *splenicus* : quòd *exhi-*

larans ^d *antidotus* Saporis

primi , ad *Mesuaum* usque

devoluta , nihil *Jovialis* præ

se ferat : quod *album* Fr. Ruei

^e *corallium* , Jovi quidem

Phoeboque sacrum sit , *lie-*

nos autem pura puta frau-

datio. Quòd ^f *Brendelii au-*

rum potabile , merum sit *opi-*

nabile : quod unctiões *An-*

geli ^g *Sala* ; & *Turquetti An-*

gelica ^h *grana* nihil *Angelici*

spi-

^b *Chym.lib.*

2. p. 347.

^c *Seff. 11.*

p. 189.

^d *Ipsum an-*

tidotum ac-

cipere est à

Gabr. Dro-

yno & Ph.

Guiberto,

qui illud

Seculi 12.

Mesuaeo

subduxerunt.

lib. 2. de cap.

egrit. cap.

25. fol. Ver-

so 207. Ter-

nos verò

Sapores , è

medio circi-

ter seculo 3o

ad 4. exiens,

discere est è

Jul. Capitol.

Euseb. Eu-

nap. Hieronymo, Marcellino, Claudiano, Zosimo, So-
zomeno, Theodoreto, S. Apollinari, Agathià, Herm.
Contracto, Cedreno, Glyca, Zonara, atque Nicepho-
ro Calisti, è quibus hausserunt Cuspinian. Turfelin. Cal-
vis. Cluver. Perav. Guthberl. Matthias, Labbaeus, Go-
dæus & J. le Sueur. ^e *Lib. 2. de Gemm. cap. 19. p. 57.*
& *A. B. de Boot, lib. 2. de Gemm. cap. 154. pag. 396.*
Imò ambobus istis splendidius mentitur Alb Magn. p. 147.
de Virtutib. Lapidum. ^f *Chym. disc. 2 p. 153.* ^g *Ter-*
navii Bezoardicor. p. 506. ^h *Syntagm. cap. 11. p. 299.*

i Vid. Au-
 rel. Gal.
 Aët. Ægi-
 net. Brun-
 felf. Gorr.
 Foës, Re-
 nod. atque
 Castellum
 Brunonis.
 k Noni sci-
 licet de Morb.
 curat. cap.
 188. p. 215.
 l Op. r. p.
 400. & 414.
 m Cap 103.
 p. 135. ubi
 Joh. Rhod.
 emendator
 emendandus
 est ipse p.
 326.
 n Lib. 2. ad
 Timoth. p.
 305.
 o Nam con-
 tumaces per-
 stant & in-
 clomiti, lapi-
 dis instar,
 Aret. Diut.
 i. c. 11. p. 82.
 p Lib. 5.
 cap. 18. n. 4.
 p. 251.

spirent : quod i *Phænigmi*
Α'εχιάρες k Constantini Por-
 phyrog. & l *antidota Myrep-*
si, effectibus inania sint : quod
 Scribonii denique m Largi,
 Theodorique n Prisciani *ma-*
lagmata filices ocys mol-
 litura sint, quam *scirrhus*
 lienis eliquatura. p Celsus
 ergo deridendum sese propi-
 nat, dum *malagmatis* sui su-
 percilio elatus, præcipit ut
sex tantum horis adhibeatur,
ne diuturniori morâ *lienem*
universe consumat.

VII. Agyrtarum igitur e-
 sto futilibus istis, *nec effundi*
dignis, inescare homines. Nos
 enim candidos animâ dedecet
lienosos spe vanâ lactare: Hinc
 itaque commenta procul de
Asplenio deque chalybis a-
 quâ.

Gerris quippe gerrarum
 ad-

adnumeramus, quæ ^q *Vitru-* ^q Lib. 1.
^{cap. 4. p. 27.}
vius ^r *Dioscor.* ^l *Plin.* ^t *Gal.* ^r Lib. 3.
^{cap. 151.}
^f Lib. 27. c.
^{s. p. 664.}
^t Tom. 2. p.
77.
^u *De Virt.*
^{herbar. p.}
217.
^x *Tetrab. 3.*
^{serm. 2. cap.}
11. p. 642.

L. Apuleius ^x *Aët.* &
^y *Egineta* à Cretibus, lin-
^{gua} ^x *mendaci*, super *asple-*
^{nio} mutuati sunt, & quos
demiror notulas non ditasse
^{Cl.} ^a *Mangeti* ad Schrode-
rum.

Inane rursus atque vanum
est quadrupedes profiteri a-
pud *fabros* ^b *ferrarios* esse
^c *avi-* ^{sten. fol.}

vers. 264. Matthiol. p. 519. Dalecamp. T. 2. p. 113. Ne-
rian. fol. *vers.* 16. Dodon. p. 468. Lobel. *Adv.* p. 360.
Bauhin. T. 3. p. 750. atque Renod. Edit. in 4. p. 256.
Nec-non coronidis ergo G. Sall. du Bartas, Hebdomados
mirificæ, diem tertium. ^z Tit. cap. 1. v. 12. ex Epi-
menide, uti me docuit Epiphan. *adv. hæres.* l. 1. Tom. 3.
p. 362. Sic apud Callimach. *hymn. in Jovem.* v. 8. & in
Epigr. Gr. lib. 3. p. 369. *Kp̄res aet. f̄d̄s̄ay.* Vide Grot. in
Epist. Paul. Tom 3. p. 999. ^a Pag 480. ^b Cels. lib. 4.
cap. 9. p. 215. à quo tanquam ab impuro fonte sordida de-
fluxit, ad varios affectus, aqua ferraria, ad Plin. scilicet
lib. 28. cap. 16. p. 107. ad Aurel. 3. Chron. cap. 4. p. 416.
ad Aët. *Tetrab. 3. Serm. 2. cap. 11.* p. 641. ad Trall. lib.
8. cap. 13. p. 272. ad Avicenn. lib. 1. *Fen. 2. Doct. 2. cap.*
16. p. 108. ad M. de Gradibus, cap 10. p. 284. ad H.
Montuum lib. 3. cap. 32. p. 146. ad Joh. P. Pernumixæ,
Therap. 6. fol. 102. ad D. A. ab Altomari, p. 565. ad
Claudin. in *App. ad ingr.* p. 399. ad B. Cesium, lib. 5.
de Miner. p. 621. & ad Olivar. de Serres p. 835.

c Plin. l. 11. *c* *avicularum* instar, *liene* vel
cap. 3. p. 282. *exili*, vel *nullo*, quum aquam
 21. Cælius, lib. 4. c. 18. illam ne primoribus labris
 p. 208. Jul. attingant, utpote vel ab ip-
 Cæf. Scali- sis longè semotam, vel ob-
 ger, *Hist.* viam quidem, sed quæ vel
Anim. 2. p. fuscidine & spurcitie suâ,
 247 C Pifo, brutas illas animantes fuga-
Seft. 1. p. 43. tura sit; vel acido & austero
Vide hîc lu- nidore Martis abactura, hoc
culentiss. te- est vitriolicis suis effluviis;
stes alios *nares odoras* *d laceffentibus*
quaternos, ab omni linctu plane deter-
Cap. 1. n. 2. *ritura.*
d Vide hîc
Cap. n. 2.
 Theophr. p. 441. *atque*
 Lucret. lib. 4. v. 88. &

674. *nec non*
 lib. 6. v.

778. & 792.

e *Occult.*

Phil lib. 1.

c. 51. p. 60.

f Per varios
 usus artem

experientia

fecit, ex-

emplo

monstrante

viam. Ma-

nil. 1. *Astro*

nom. v. 61.

VIII. Nugis itaque valere
 jussis, quales insuper narrat
e *H. C. Agrippa*, cordati
 cordatos colamus, & quæ
seris f ab annis, compere-
 runt lienosis esse proficua,
 prudentes & pii revocemus
 ad praxin, quò, *dirigente*
nos dexterâ Dei, felix ubi-
 que rerum exitus obtingat.

F I N I S.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΜΕΤΡΑ

Viriliter impugnanda.

Jactis meis , *Neotericorum ductu* ,
 Medicinæ fundamentis , metho-
 dum ipsorum singulares vulgandi
 Tractatus ubique locorum gloriabar.
 Sed *Rev. Par.* Majores nostros , *eâ*
in re , longè superiores mihi cessit
 in *Physicis* , *Patholog.* *Semeiot.* *Diæ-*
tetic. *Pharmaceut.* atque *Chirurg.*
 Res itaque , *ceu novas* , jactabam ,
 cor v. g. saliens prius esse punctum ,
 quàm musculosum , auritum , pyra-
 midale , cavernosum , valvulis clu-
 sum , vasis irriguum privatis , publi-
 cisque , septo disclusum , & sangui-
 nis demum officinam , atque ita he-
 par nusquam esse *ἡμαλῆον* , *humoris*
gratiosi fontem. Ab illo insuper sa-
 liente puncto geminos protendi ca-
 K na-

nales , nomine celebratos foraminis ovalis atque rotundi , illosque post partum illico cludi. Arterias quoque binas , sed venam unicam , embryonis umbilicum pertundere , & placentam sibi pinsere. Meconium interim in intestinis congeri ; pulmones verò atque diaphragma otiari ; sed arterias singulas , atque ita umbilicales moveri: Nobis autem natis ambientem in pulmones impelli , imò unà cum assumtis in ventriculum ingeri. Chylum pariter à ventriculo in intestina trudi , & ab ipsis in Vasa.

Vasa istæc lacteas esse venas , quæ chylum contrudunt in confluentem suum , inque thoracicum ductum , valvulis insignem. Sanguinem exinde confici in corde , & in tubos diffundi , ternis , quaternisve tunicis conflatos. Nervos autem filis tenuissimis nexos esse , nec non mutuis plexibus irretiri , arteriis irrigari , trochleâ quandoque duci , atque reduci ,

ci, gangliô muniri, in itinere durari,
& multifida congerie, intra vertebrae,
præfertim intra sacram, stipari.

Cerebri ventriculos anteriores, cisternas esse lymphæ, à spiritibus secretæ; & exindè, juxta septi perlucidi parietes, subque cerebri testudine, in choanam, inque pituitariam glandulam perpetim stillare. Ventriculo autem tertio, *fornicis vice*, nates esse, atque testes, cum suo processu fibroso. Illi verò fornici conarion incubare, neque adeò ventriculum tertium à quarto secludere; sed id à membranulâ fieri niveâ atque pulposâ, cui vermiformis apophysis volutatione sese affricat. Nervos opticos non esse cavos, sed articularum nusquam exortes, ab internâ carotide per retinam ramulosâ, in ambitu vitreæ tunicæ, ad araneam usque.

Duram matrem, & ejus sinus, arteriis pariter irrigari, perviis in

calvam ; Aurium cerumen , tympanum , & labyrinthum , lacrymarum quoque collicias , nec non salivæ ductus , unà cum glandulis lacrymalibus , paroticis , atque maxillaribus. Pulmoni lobos competere quinque. Pericardium autem diaphragmatis nerveo circulo semper adnecti , nec unquam cordis includere conum. Oesophagum verò diaphragmatis circulum illum pertundere nunquam , nec intestinum colon tenuibus intestinis inferius esse , sed illa hemicyclo suo complecti.

Vesiculas feminales , masculas quidem esse favis apum similes ; fæmineas verò hydatidum instar. Tubas uteri sinuosas esse , ac utrinque , ab ipso diaboli morfu , in uterum pervias.

Dentes denique rebar , in foetuum alveolis recens detectos esse , sicut in adultis ossa sesamoidea , ad singulos digitorum flexus , tendinum ope
in-

indivulforum, atque pertuforum.

Istæc, è *sexcentis paucula*, vel novissimis Scriptoribus, vel ipsi *Rev. Par.* lubens tribuerem, nî mihi altum inclamasset, parce, *fili*, vel *Neotericos*, vel *me* inventorem laudare: In te siquidem *Veterum queruli Manes* infurgerent, & monumentis illorum mihi patefactis, *Veritatem ipsam*, tanquàm in speculum licuit intueri. *Doctior* exinde, sed non *inflatior*, humilis petivi nunquid pariter tot alia, quæ recens puteo eruta accepi, *seculo priora* forent; V. g. de sanguine in arteriis ferofiori; vivaciori tamen; in Venis autem crassiori, atque segniori? de vasis capillaribus? de illorum commissuris? de sanguinis in eas influxu? de bile aquosiori, vel oleosiori? de sanguine ferescente? de sudore naturaliter nullo? de muco ventriculi & intestinorum? de acrimoniâ acidâ vel muriaticâ? de frigore

acri & urente? de nive causticâ? de effervescentiâ & fermento calcis, musti, acidorum, fimi, pastæ & bilis atræ? de venâ cavâ aortæ succuba? de pulmonum plexibus atque tomento? de corde irarum sulphureo atque fervido fonte? de eâdem irâ, *ferind' licet*, solibus excocta atque miti? de stomacho visceribus, *ceu prunis*, circumdato? de chylôsi per modum elixationis atque fermenti? de pori bilarii insertione gemina? de ureterum in vesicam ingressu, tunicas inter? de urethra varia pro sexu? de sphincteribus vesicæ, recti, & œsophagi? de musculis, venis, arteriis, & nervis, sectione transversâ brevioribus utrinque? de nervis oculorum motoriis, in vultum & dentes supernos diffusis? de opticis unitis? de axibus visoriis? de visione erroneâ? vel in ebriis, vel oculorum altero depressiori? de *pupillâ mobili*? & luminis accessu vel re-

recessu *strictiori* ? *latiori* ? de noxâ
 ipsius à nive ? & à luce post tene-
 bras ? vel è contrâ ? de oculis per
 noctem radios ? de iisdem igneis
 infimul & aqueis ? de viâ ab ipsis in
 nares ? & à naribus in os ? de em-
 bryone per aquam explorando ? de
 fæminarum Ovis ? de irritis illis ,
 Venere nulla ? de fœtu in ovo ? è
 femine paterno ? de pororum ejus
 symmetriâ salutiferâ , vel ametriâ
 morbificâ ? de poris illis salubriter
spiritu ? morbosè *sero* turgidulis ?
 de vacuo igitur in ipsis nullo ? ficut
 nec uspiam sub Sole ? de corpore
 sub Lunâ simplici nullo ? de aëre
 subtilissimo , & elastico ? ac omnia
 pervadente ? atque replente ? de ato-
 mis *Leucippi* fictitiis ? de pororum
 varietate stupendâ ? de particulis a-
 nalogis ? lævibus ? rotundis ? acutis ?
 rigidis ? asperis ? mucronatis ? angu-
 losis ? triquetris ? quadratis ? penta-
 gonis ? &c. de mistorum jugibus ef-

fluviis? de partium attractione nullâ? de ipsarum facultatibus chimæricis? de fide sensibus vel adimenda? vel adhibenda? de brutorum animâ vel nullâ? vel duplici? de mirificâ tandem spirantium omnium compage αὐτομάτως mobili, *virtute motûs*, ipsi ab artifice primitus impressi? ἀνελεσθία τί πινι, καὶ ἀλαδοχῇ κινήσεως ὑπὸ τῇ πρώτης ἀρχῆς &c. Omnem porrò de pectore meo præconceptam mentem revulsurus, *Par. Rev.* plurima me docuit, è *Veterum Placitis*, de animi callo, & sectarum *scabie*, atque *servitute*, quâ sectis addicti, *leprosa sunt mancipia*, alii alios inficientes, & Civitatem prodituri lubentius, quàm ullum *Elleborum* admissuri, quò *dematur* ipsis *mentis gratissimus error*.

Istæc autem articulatim ubi hisce oculis percepi Veteribus innotuisse, depulsus fui à priori mente fallaci, & *in sanio-rem* nec non *Antiquis æ-*
quior-

quiores traductus fui, mirabundusque exclamavi, *Papæ*! An igitur Majores nostri tanti fuere viri? Immo, regessit *Parens*, quia meditatione *rationem* excolebant; sensus vero subigebant *experientiâ*, & cruribus istis incedebant ad *Physicem* indagandam, florentibus Scholis *Cnidia*, *Coa*, *Rhodia* & *Alexandrina*.

Singulatim autem, & æmulo studio, Anatomen promoverunt *Democritus*, *Euryphon*, *Melissus*, *Hippocrates*, *Thessalus*, *Draco*, *Polybus*, *Apollonius*, *Dexippus*, *Plistonicus*, *Aristoteles*, *Herophilus*, *Erasistratus*, *Quintus*, *Sabinus*, *Satyrus*, *Eudemus*, *Martianus*, *Lycus*, *Marinus*, *Asclepiades*, *Ruffus*, *Soranus*, *Pelops*, atque *Numerianus*.

Illorum autem ductu *Galenus* Anatomen Romæ, in *Pacis Templo*, fidelis docuit, coram *Severo Cos. Paulo Pratore*, *Flavio Boëtho Con-*

fulari, atque *Barbaro*, Cæsaris Avunculo; nec-non Medicis omnigenis & æmulis, *Empiricis*, *Methodicis* & *Rationalibus*; Philosophis item *Platonicis*, *Peripateticis*, *Stoicis*, *Academicis*, *Epicureis* atque *Scepticis*.

Homines autem præter *Sexcentos*, quos vel *unus Herophilus* incidit, viris istis primævis, brutæ animantes, *munificentia Principum*, ad manus erant omnigenæ. Sic elephantum *Galenus* dissectum vidit, & os ex ejus corde sibi reposuit, sicuti *Parens* è cervis, damis & tauris, à se *exempta*, conservat.

Exindè porrò Medici tanti Anatomem consecuti sunt quam hodie *Comparatam* vocitant; & quæ nos fugit innumeros. Quinimò *Pneumaticen* alteram Anatomem administrarunt flatu in meningas impulsio, in bronchia, in uteri tubas, nec-non, *seculo novissimo*, in venas. Illâ autem in-

industriâ , (vel ante Fabricium de *venarum ostiolis* scriptorem) *valvulas* detexere *venarum* , spiritu nimirum permeante à *graciliori* venæ parte in *crassiorem* , sed non econtrâ , *valvulae* repulsi.

Speciatim rursus , nervos recurrentes incidebant, arterias verò caroticas, axillares , pulmonales , crurales , & umbilicales ligabant nodis strictis , laxisque.

Brutis plagas & vulnera infligebant, symptomatum observandorum ergo. *Nervorum* autem & *arteriarum punctiones* longè *graviores* esse notabant *sectione transversâ*. Exinde *ῥίπῃ puncto* mortem longè citiorem inferebant , quàm ipso *corde revulso* , victimas enim viderunt , *corde nullo* , aufugisse.

Spiritûs quoque attendendi gratiâ modò *vesicam* vel ori , vel naribus vel pectori leviter pertuso adaptabant ; modò autem , sterno reducto , *pul-*
mo-

mones inflabant, quo spiritum naturalem æmularentur.

Nec secantibus duntaxat instrumentis usi sunt, uti nos, sed stylis insuper planis, capitatis, buxeis, æreis, argenteis, ferreis, atque stanneis. Acubus item, hamisque per-tusis, vossellis, tubulis atque spongiis.

Animalia quoque pascere noverant, & tribus horis à pastu chylusæus opus attendere.

Animalibus præterea sitibundis, & *affatim bibentibus*, asperam arteriam, *inter bibendum*, confestim incidebant, quò explorarent nùm potûs quippiam in pulmones influeret?

Recluso etiam pectore vasa cordis *quaterna majora* arctè stringebant, experiundi gratiâ, quid noxæ pateretur animal, cessante cordis influxu, & irradiatione.

Artem quoque callebant viscera
car-

carne denudandi, vasorum noscendorum & siccandorum ergò.

Sceletos denique compingere sciebant, quos moris erat, in *Alexandrina Schola*, initiatos Medicinæ docere. Quid plura? Eò sagacitatis provecti sunt, ut *Ova viginti*, vel *plura*, uni vel alteri gallinæ substraverint incubanda, quo unius quotidie aperti analogiâ, *hominis in Ovo formati* primordia atque progressus addiscerent.

Sic *equas, canes, asinas, vaccas; capras & oves*, Venere recens usas, *exenterabant*, quo deprehenderent quid seminis ad foetum effingendum remansisset.

Obe, obe, jam satis est *Veterum fastidiosus!* Totus interim obstupesco, dum irretortis oculis talia contemplor: & nî *lectione decies repetita* mentem meam obfirmassem, *fascinos* mihi crederem *ocellos*, confcios certe superbæ scriptionis, quâ
se-

seculum *splendide mendax*, istæc inventa genuinis viris detrahere non pudet.

Sed evanido stupore meo, & animis jam collectis, ad *Pathologica* deflexi, rogitans nûm etiã, ante seculum, innotuissent variolæ, scorbutus, pestis ἀπόρρητος, Venerea lues, arthritidis vaga atque defultoria, nec non dolor vel *periodicus* capitis, oculorum, intestinorum, &c. vel *erraticus* dentium, clavorum, articulorum, atque cicatricum, ad instantem vel boream, vel nivem, vel grandinem?

Pariter quæsi de hydrocephalo interno, externoque; de epilepsia ab aura fontica vel pedis extremi; de paralyfi post insultus epilepticos, vel colicam atrocem, colica cessante? de lacrymali fistula, de gutta serena; de cæcitate repentina, *sed fugaci*; de surditate, pariter subita, *sed brevi*? de temporibus fauciatis
&

& convulsis in opposita parte? de hæmodia, de aphthis, de calculo sub lingua, de meliceride ad ejus frænulum? de pectoris hydrope, atque pericardii? de crudis pulmonum tuberculis & hydatibus? de cruditate acida & nidorosa? de diabete, de renum ulcere serpente vel in lumbos, vel in alvum? de lumbricis latis, de ascaridibus? de hyperfarcosi in urethra? de uteri fluore albo? deque ipsius hydrope atque calculo? de carcinomate & carbunculo? de partibus demum sphacelatis & spontè deciduis? Immò de ossibus adultorum cereis atque flexilibus? Et cùm istorum ne *umbram* quidem Majores attigisse mihi stultè fingerem, *corpus ipsum* apud eos reperi.

In *Semeiotica* vix dignatus sum inquirere. Jam pridem enim mihi compertum est, quàm seduli fuerint *primævi Medici* in attendendis æg-
rum

rum decubitu , spiritu , pulsu , voce , somno , vigilia , oculis demum & mente. Quàm acres insuper fuerint in morbis explorandis è *partium situ* , ex *actione læsa* , è *doloris specie* , è *symptomatis propriis* , & ex *ipsis excretis*.

Sic eosdem in *Dieteticis* ad minutias usque sedulos noveram. Singulatim verò *Hipp.* didiceram *sedulitate tanta* , quanta *temporum intercapedine* , Medicos hodiernos prævertere suis observationibus de aëre , locis & aquis ; de temporibus anni , & mutationibus eorum vel statis , vel erraticis ; de solstitiis & æquinoxiiis ; de noviluniis & pleniluniis ; de Caniculæ & Virgiliarum ortu & occasu. Speciatim de sonoris , & silentibus Etesiis , Aquilone & Austro. At quotusquisque , *Parens infit* , nostrorum Medicorum est , non dicam è *gregariis* , sed è *primipilis* ; è *diobolaribus* , sed è *principibus* ; è *Ja-*
le-

lemi familia , sed ex ipso vel *redivo* *Æsculapii* *germine* , qui ad istæc animum advortat ? Ipsos itaque dedecet sese super Græcos efferre. *Secum habitent* , & noscant quàm sint *supellectili curta*.

Pharmaciam quod attinet , antiquissimam illam esse vel in Scholis didici , *Homerica* quippe carmina *Thonem* , Medicum insimul & Regem , altè cantant , cui præ manibus sint *φάρμακα πολλὰ μὲν ἰσθ' λα' μεμιγμένα* , *πολλὰ δ' ἢ λυγρὰ*.

Sic Medicos universè *πολυφάρμακας* canit *Homerus* , non una *varietate simplicium* *affluentes* , sed & *mistorum arte* *fæcundos* , singulatim verò *Pæonem* celebrat , Medicum Deorum , *Chironem* & *Æsculapium* ; *Machæonem* atque *Podalirium*. Immò *Patroclum* & *Achillem*.

Sic aliàs quædam subauscultavi de *Strapide* , de *Agenoride* , de *Melampo* , de *Japyge* ; quin imò de *Iside* ,

sive, de *Dione*, de *Latona*, de *Diana*, de *Medea*, de *Agamedea*, de *Polydamna*, de *Helena* tandem & *Circe* scientibus potestates herbarum, atque misturas.

Chirurgiam pariter apprimè subodorabar longè primævam fuisse, sed mihi latebat an olim adhibita fuissent pyrotica, hirudines, & cucurbitæ? Venæ sectio & arteriotomia? Embryulca & odontagræ? Trepanum & paracentesis? Cystotomia & celotomia? Ακρωτηριασμός demùm & ὀρθρεμβολισμός.

At super singulis istis mirificam ac industriam Græcorum methodum exosculatus sum, illaque meos oculos exfatiavi. Et jam certè dubiis vacuus, sed *Veterum incensus amore*, pedem efferebam ab institutione paterna, cùm ecce subiit animum *scrupulus unus & alter*, quos præsumseram mihi nunquàm exemptum iri. Subridens itaque *Patri*, ab ipso, vel

*jocose petivi, an igitur, qui videris
 Etatis Priscæ cultor tantus, mihi
 cederes, vel saltem ante Generatio-
 nem unam & alteram, sanguinis Trans-
 fusionem, Circuitumve? Is renidens,
 conticuit quidem, sed aperto confe-
 stim Libavio, virum mihi ob oculos
 vegetum posuit, è cujus arteria fis-
 sa, tubulis intermediis, sanguis in
 egrotantis effæti traductus est arte-
 rias, pariter reclusas.*

*Sanguinei verò circuitûs invento-
 rem præconio multo Hippocratem
 extollit. I. quia corpus humanum
 circulo passim comparat.*

*II. Quia jugem sanguinis motum
 identidem inculcat, ab internis ad
 externa, & ediverfo; hoc est, à
 centro ad circumferentiam, & econ-
 tra.*

*III. Quia motum illum τὸ ἐξ ὁδοῦ,
 circuitionem nominatim vocitat.*

*IV. Quia motus illius genuinum
 principium assignat, cordis nempe*

scatebras, è quibus sanguis quoquo-
versum impetu salit.

V. Quia *singulas* deducit *arterias*
ab uno *corde*, quod ipsi arteriarum
matrix est, & radicatio unica.

VI. Quia illarum *amplitudinem* ad
cordis basin, maximam esse patefa-
cit, unà cum *venæ cavæ trunco*,
quem inibi *capacissimum* monstrat.

VII. Quia *valvularum* cordis *ar-
tificium* & *usum*, sagaci mente de-
tegit, suis *flatus* & *aquæ* in illas in-
jectionibus.

VIII. Quia circuitionis illius *prof-
pera* & *adversa*, ex æquo reteggit.
Hippocrateus enim natus ille flu-
xus atque refluxus, non modò *nu-
trimentum* & *vitam* corpori largitur,
& *animo consulit*, mentem sanam
conservans in corpore sano, sed edi-
verso, circuitûs illius *remora* quæ-
vis, obstructæ parti continuo *noxia*
fit. • Sanguinis enim illius *portio*
quædam sistitur omnino: quædam ve-
rò

rò *segnius movetur* : & quædam demùm *celerius effluit*. Ubique autem quò *stagnantior*, eò *nocentior*. Singulatim verò profert *Hipp.* sanguinis motu hîc vel illic præpedito, primùm *arteriam attolli*, vi circuitus in obicem impingentis: secundò *partem stupere*, *pulmonem anhelare*, *cor palpitare*, *vocem deficere*, *hominem convelli*, & *extingui*. *Sanguinis* verò *motu lentiori* sensus hebescere; *rapidiori* demùm & *incondito* mentem ipsam in *delirium* traduci.

IX. Quia sanguineæ circuitioni alveos excavat, illi quippe *arterias indicit*, quibus ceu *rivis* atque *fluviiis* membrorum compages irrigetur.

X. Quia luculentas *vasorum commissuras* atque *communiones* ubique statuit, per quas reciprocus ille motus feliciter perennet, haud secùs ac, *inquit*, intra vasa, *tubulis infernis*, *super eodem plano*, *inter se commissa*

reciprocatur liquor: Uno etenim illorum impleto, implentur & alia, depleto deplentur.

XI. Quia mirificam circulationem illam lepidissima comparatione collustrat. Illi quippe *fluviorum insomnia* limpidè, placideque fluentium, *naturalem* denotant sanguinis periodum; largiùs autem excurrentium, circuitum loquuntur *adauctum*; parciùs verò labentium, periodum testantur *minutam*. Sic rursus, *in somnis*, astra ferri extra suos orbes, *pura* quidem atque *rutilantia*, sanitatem monstrant, qua circuitûs beneficio, & nutritionis gratia, purum & sincerum alimentum è vasis excidit, & allabitur ad partes: *opaca* verò & *nigra sidera* morbum ex adverso portant, utpote sanguinis impuri motum attestantia.

XII. Quia pituitam singulatim in venas ingerit, quâ *frigidior*, *crassiorque* sanguis protinus segnior fit,
at-

atque ità , ad illius recursum , tam-
diu *resilire cor* atque *concuti* , donec
calidioris , *tenuiorisque* sanguinis
fluento , *algidus* ille , *crassusque* ces-
sator in reliquam massam abripiatur.

XIII. Quia opposito phænomeno
rem ipsam apertius declarat , perio-
dum scilicet illam per febres *celerio-
rem* atque *vegetiorem* prorsus esse ;
præ sanguinis nimirum *tenuitate* at-
que *volubilitate* maximis. Et ex-
indè , sagaciter elicit sanguinem vel
ex se , vel *ab assumtis* , febriliter ex-
altatum , ità moveri atque diffundi ,
ut remedio sit morbis à pituitâ. Sic
insuper sanguinem illum *statarium* ,
peritè notat , *stagnatione sua diutur-
niori* , adeò concreescere & adhære-
scere ut nequeat ab alterius impetu
vel *extrudi* , vel *perfringi* ; atque i-
tâ , *circuitu* represso , mortem repen-
tinam inferre. Immò rursum alibi
pronunciat *arescente sanguine homi-
nem emori* , hoc est , ut id ipsum a-

liter inculcat, *siccatis naturæ humanæ fontibus & fluviiis, vitam inferentibus, hominem perire.*

Istis tandem grave superpondium *Parens* adjecit, quò firmiùs stabili-
ret genuinam illam *Hipp.* fuisse men-
tem? nec fucum ullum mihi factum
esse. Digitò nempe *Hippocratis* æ-
mulum mihi monstravit, qui *sanguini*
nei motus ambitum rescissurus, Hip-
pocratis quidem de corde, *sanguinis*
fonte, metaphoram recipit, sed in-
vido & maligno in *Hipp.* animo:
regerit enim, *nomine viri ex invidi-*
dentia suppresso, fieri non posse, ut
quippiam *refluat in cor*, utpote san-
guinis *fontem*, quia scilicèt flumina
repugnat suam in originem relabi,
Εκ τῆ καρδίας ἐποχάεταί αἷμα ἐς τὰς φλέ-
βας, ἐς ἣν τῇ καρδίαν οὐκ ἄλλοθεν· αὕτη
γάρ ἐστιν ἀρχὴ καὶ πηγὴ τοῦ αἵματος, ἢ ὑπο-
δοχὴ πρώτη.

Ponderis autem istæc ratio tanti
fuit, ut *Hippocrateam* sanguinis pe-
rio-

riodum, *super exactas Generationes LXII.* sufflaminaverit. Sed tandem, *benigniore Phæbo Medicinam collustrante*, Cremonensis Columbus illuxit, qui toti Literatorum Orbi, *Veterem* illum microcosmi Euripum erecto designavit indice, idque *lustris* haud ità *multis*, post novos macrocosmi tractus, ab altero Genuensi Columbo Hispanis detectos. Sic nimirum in fatis erat ut Columbus uterque *Scientias* insimul & *Hispanias* suis inventis locupletarent.

Cremonensis porrò demonstrationem Cæsalpinus & Arantius A. 1569. & 1587. multa luce perfuderunt. Sublimi quippe mentis impetu meditati sunt, I. è cordis quatuor majoribus vasis, *duo* sanguinem in cor *invehere*; alia verò, pariter *duo*, sanguinem è cordis *evehere*.

II. Attenderunt seduli *vasorum capacitatem*, & exindè conjecerunt tantum sanguinis *una expelli systole*;

L 5 quan-

quantum *priori diastole exceptum est.*

III. Fines rationis egredi sanguinis *uberitatem* illam, ab uno pulmone raro & levi *totam* absumi.

IV. *Valvulas* notarunt ita *obversas* ut vasa intromittentia nihil *educant*; educentia verò nihil *intromittant*.

V. *Anastomōses* professi sunt *arteriam* inter pulmonālem atque *venam* cognominem.

VI. *Pulsantem* senserunt pulmonis *arteriam*; illius autem *venam* *altè quietam*.

VII. *Ratiocinia* denique sua experimento fulciverunt *venæ tumentis inter ligamen & extrema*; & ex istis *phænomenis cunctis*, velut è *Tripode sacro*, pronunciarunt sanguinem pulmonis exceptum *arteria*, in *venam* illius, per *anastomōses* ingeri, quò *influat in cor sinistrum & in Aortam*. Atque sic tuti fidique concluderunt *perpetuum quemdam motum esse*

esse ex vena cava, per cor & pulmones in Aortam, & sanguinis trajectionem illam è dextro cordis ventriculo per pulmones in sinistrum ejusdem ventriculum proprio & luculentissimo CIRCULATIONIS nomine designarunt.

Ubi itaque tot *scrupuli* mihi sunt exempti, *indolentem* certè & *alacrem*, è Museo paterno pedem extuli, quò me traducerem à *libris*, meas ad *prunas* atque *fornaces*, mysteriorum naturæ scrutandorum ergo. Et quia *Sales omnigeni*, hîc ita sonore decantantur, totus illorum desiderio flagrabam. Illis itaque non solum *volatilibus* eliciendis, sed & *essentialibus* atque *fixis* totus incubui.

Primùm itaque *raphanum rusticum* elegi, *volatili* prægnantem. Illius in frustâ concisi ℥xxiv. indidi cucurbitæ, gradatimque, per horas decem, *igne arenæ*, spiritus eduxi ℥xv. quibus olei 3j. innatavit, dùm aliud

aliud insuper oleum *Sed præparcum*, parietibus cucurbitæ, & alembici, atque recipientis adhæsit, quod ponderare nequivi.

Capitis mortui nigerrimi fuerunt ℥iv. Perierunt igitur è toto ℥v. Caput istud in alkool redegì, & per lixivium, quod inter exhalandum odorem fudit vel ammoniacum vel urin. elicui salis fixi grisei ℥iβ. Quum itaque ne gry quidem *salis volatilis*, sub forma salina prodiisset, Reverendusque Parens me doceret, se nulla folia aromatica, nullosve flores, ut ut odoros, nec in *Occitania*, neque *Parisiis*, reperisse unquam, è quibus *sal. vol.* prodiisset ullus, formâ *salis*, ad *Indicam Theam* provocavi, cujus ℥xij, igne arenæ, & è cucurbita, à sexta mat. in tertiam pomer. stillavi. Prodierunt *aquæ & sulphuris liquidioris* ℥iv. *Sulphuris crassi*, & ceruminis aurium æmuli ℥j. *Capitis mortui* fuerunt ℥vj. Periit igitur de toto ℥j. Re-

Resumsi Theæ, *sed pulveratæ* ʒxij.
 & à 5. mat. in 3. igne lento; à tertia
 in decimam violentiss. è cucurbita,
per arenam, prodierunt 1. aqua albi-
 da; 2. flavus vapor; 3. spir. vol. ru-
 bei ʒivß. sulphur. 3x. Capit. mort.
 fuerunt ʒivß. Perierunt ʒxiv.

Tertiò demùm indidi *retortæ* pul-
 veris Theæ præstantiss. ʒxij. Exie-
 runt spir. ʒivß. sulphur. è recipien-
 te ʒiß. sulphur. è collo retortæ craf-
 sissimi ʒiß. Caput mortuum fuit ʒv.
 præcise. Perierunt ʒviß.

E ternis destillationibus istis reli-
 quum Caput mortuum fuit ʒxvß, è
 quibus restitit *salis fixi grisei* ʒiß.

Sed cùm isthic ne mica quidem
salis volatilis comparuisset, *hordei*
integri ℥ij. retortæ commisi, & e-
 manarunt spiritus ʒxj. sulphur. ʒxiiij.
 Ex avena verò, *pariter stillata*, spir.
 emissæ sunt ʒxij. sulphur. 3j. super
uncias duas.

Sed huc usque ne *atomus* quidem
salis

salis nulla præ oculis meis *volitavit*, atque ita *tritici* ℥xxx. è retorta stillavi, & spir. prolicui, *purpurei planè*, ℥xvj. Olei foetidiff. & glutinossiff. nescio quantum: Ità enim tenaciter vasis adhæsit, ut id arte nulla ponderare quiverim. Caput mortuum fuit ℥ix, *recens ab igne*, sed pulveratum pependit ℥ixß. pondus enim, *uti solet*, accessit ab aëris matore. Sed hîc rursus *salinas atomos* deprehendi *volitasse nullas*.

Lubuit itaque *Turcici Coffè*, in pollen redacti, ℥xij. cucurbitæ inde re, è quibus à 6. mat. in 12. nihil propulsum est, nisi Vapor, primùm albus, secundùm flavus atque sulphureus. Horâ tandem xij. *sal plurimus* apparuit in alembico, *sed citò liquescens*. Horâ prima vapor sulphureus uberrimus, qui tertia desiit. Vasis reclusis ponderavi spir. ℥iv. sulph. ℥iijß. cap. mort. ℥iij. Perierunt è toto ℥iijß.

Pul-

Pulveris Coffé *uncias* iterùm *duodecim* igni vehementiori, hora 6. mat. subjeci, *intra cucurbit*: eod. igne arenæ. Hora 9. *sal* iterùm in alembico visus est, sed *solutus continuò*. Spir. fuerunt $\text{ziv}\beta$. sulphur. zij . Capit. mort. ziii . Perierunt plenè $\text{ziii}\beta$.

Tertiò demùm *pulverati Coffé* zxi . per retortam urfi, & spir. expuli $\text{ziv}\beta$. sulphur. zij . Cap. mort. ziii . Perierunt iterùm $\text{ziii}\beta$.

E tribus illis destillationibus, fuisse mihi capitis mortui zix , è quibus nonnisi $\text{zi}\beta$. *salis fixi* educta est.

Sales essentielles quod attinet, ipse non paravi, quoniam plurimos illos *Rev. Par.* mihi suppeditavit, *Pari-sis* à se paratos è parietar. ex ulmar. è card. bened. ex absinth. ex acetosa, &c. quos singulos miris laudibus effert.

Sic innumeros adhuc residuos habet *sales fixos* è tamarisco, è vite, è ruta, è filice, è rubo, è verbena,
ex

ex hyperico, ex herba kali, ex ebulo, è fabar. filiquis, &c. & universe me docuit se longè uberiores illum prolicuisse è plantis calidis, quàm è frigidis; idque singulatim ubi æstas retorrida fuit, & minimè pluvia. Vulgò autem ex *unciis*, cinerum *viginti*, remanent salis fixi ℥iiij. vel iv. rariùs v. vel vj.

Sales insuper animalium *volatiles* & *fixos* complures mihi cessit *Rev. Par.* primùm vulgares è viperis, ex ebore, è cornu cervi. Secundùm è bile bubula, quæ destillata ad ℥xxiv. per alembic. ipsi cessit phlegm. insulsi, & inodori ℥xx. Olei & sal. vol. ℥j. sal. fixi ℥j.

Processu aliquoties iterato, discrimen reperit aliquod prout bilis fuit vel æstiva, vel hyemalis, vel recens, vel vetusta.

Sic ex ℥xx. *nigri cineris* oleti, cduxit *salis grisei* tenacisque ℥℞. & ex *iisdem cineribus* iterùm ad *albedinem* cal-

calcinatis, drachmam salis integram excepit, *albi quidem*, sed tenacis adhuc, nec pelliculam, nisi serò ducentis. Sunt igitur zv . salis fixi, è cinerum zxx .

Hic porrò nullæ formantur crystalli. At urinæ humanæ *sal fixus* egregias format crystallos, *salis saturni penitus æmulas*, & quidem magnâ copiâ, nam è cinerum zxviij . *Crystalla* concrescunt ad zvj ; alterius verò salis fixi, *sed citra crystallos*, ziv .

Doctrinæ illius explorandæ gratiâ sumsi Urinæ humanæ *libras quinquaginta*, quas igne arenæ, è cucurbita stillavi, & *sal. vol.* mihi fuerunt plenè *duodecim uncie*, spir. æj . Cap. mort. zxviij . quas intra retortam igne 41 . gradus ità compuli, ut rursus fuderint *salis vol.* ziiiß . cum sulphure pauco, quod ponderare nequivi. Ex eodem denique *mortuo capite* lixiviato, & filtrato, manserunt

M

runt

runt falis fixi ℥v . *Libris* itaque decem *urinæ*, inest falis fixi *uncia integra*.

Imò ipsi *salivæ* fal fixus inest, ex illius enim ℥xx . *Rev. Par.* drachmas duas abstraxit, quas sibi conservat.

Sic è *calculis humanis*, ad ℥xx . retortæ inditis, expulsæ sunt *spiritus urinosi*, & *sal. vol.* ℥vj . sulphuris foetidiss. ℥β . *sal. fixi* ℥iij . Et istud *Rev. Par.* experimentum Regiæ & Illustriss. Societati Londinensi ità arrisit, ut illud suis *Actis* inferere dignata sit, pag. 167. Edit. in 4. A. 1674.

F I N I S.

D.

D. LAURENTII BELLINI

CONSIDERATIO NOVA DE NATURA ET
MODO RESPIRATIONIS.

S E R E N I S S I M O

F E R D I N A N D O II.

MAGNO HETRURIAE DUCI

LAURENTIUS BELLINI FELIC.

CONTIGIT mihi tandem dies,
Serenissime Ferdinande, quâ
in concione refertissimâ dice-
re potui, & , quod unicum exop-
taveram, ita dicere, ut ea ipsa res,
quam agebam, aliquod grati animi
specimen exhibere mihi permiserit,
quem immensum debeo maximis at-
que innumeris promeritis erga me
Tuis : Quid enim Officiorum est,
quo vel ex eo tempore me non de-
vinxeris, cum primùm clientibus
tuis adscriptus studiis melioribus in-
formari cœpi? aut quid ego pro iis

referam angustæ rei ac facultatis homulus, unus è multis, præter candorem animi ingenuè in coetu hominum profitentis, *Tuum* esse, quicquid est, quod sum, atque adeò deberi *Tibi* me totum? Præmiis sæpius, sæpius honoribus cumulatam me voluisti, quorum alterutrum, ut ex seipso, quolibet largitore, quamlibet secundo rerum statu, amplissimi beneficii loco sit, etiam promerenti; quid erit utrumque, mihi vix quicquam merito, atque à *Te Principe* datum, ac semper, aut in Fortunæ periculis, aut in machinamentis invidiæ? Horum ego memor, expectabam, si quando publicè verba facturum, de beneficiis *Tuis* loqui possem, cum ultrò occasionem obtulit theatralis Anatome, quam proximè administraturus, facile sensi, id muneris tenuitati meæ longè perhonorificum & gloriosum exposcere, ut si ipsâ re minus possem, saltem gratâ aliquâ verborum significat

tione

tione Principibus auctoribus responderem, atque in dignitatis argumentum, exponerem seriem præcedentium officiorum: adeò in me minimum occurrebat, quo Provinciam Anatomicam comparare potuerim tuarum extra merita gratiarum. Quod itaque peropportunum visum est, eâ statim die, quâ primò Theatrum Anatomicum expertus sum, mei muneris ac loci genio postulante, in densissimis Auditorum cuneis, de beneficiis *Tuis* ex voto dixi, iisque minùs ingratus esse, atque haberi studui: *Te Tuæque Familiæ Principes*, quibus communiter omnia debeo, communi gratiarum actione complexus: quæ cum jam publicam fidem in theatro promerita, omnem assentationis suspensionem averterit, en ipsam *Tibi, Princeps Auguste*, testem voluntatis meæ, benevolentiam erga me *Tuam* dignè prosequi annitentis. Atque ita quidem mihi suadebam fidem benemerentis animi li-

berasse, ratus id sufficere, si quæ accepta referre nequis, accepisse fatearis: At *Tu*, Princeps amplissime, ita beneficium beneficio premis, ut jam aut mihi succumbendum sentiam, aut nullum futurum esse finem actionibus gratiarum. Quid istud rei est, aut unde merui, ut me laboribus Anatomicis expeditum, gravi argento muneres? Annon ego iis ex officio subeundis stipendio conductus? aut is liberalitatis *Tuæ* genius admirabilis, ut gratiam referre velis, etiam officium persolventibus? Quicquid id est, periculosum hunc mihi locum facit, & propter eam, quam semper evitavi, invidiam silentio declinandum. Itaque

Pro re pauca loquar,
& satis Benignitati *Tuæ* sit, si plenus ingenui pudoris, fateor sentire me vim muneris insolentis; atque permittas velim, ut verbis sufficiam aliquid è re meâ, & exponam, quod meditor, Anatomicum: non quidem

ut impleam expectationem *Tuam*,
 meâ mediocritate multò majorem,
 sed ut intelligas conari, ac velle me
 eidem pro viribus satisfacere.

„ *Spondeo ego doctrinam de Respira-*
 „ *tione*, quantum arbitror universam,
 „ eoque ordine comprehensam, ut ni-
 „ si, ut fit, in re propriâ fallor, pars
 „ potior Pectoris & Pulmonum spe-
 „ ctata fabrica certa sit & evidens; ad-
 „ eò sibi aptè respondent omnia, &
 „ principiis Geometricis innituntur:
 „ Rei ea summa est. Ruit in asperam
 „ arteriam aër, momento composito
 „ ex gravitate ac vi laterali, eoque aëri
 „ extrinsecus circumprimenti superfi-
 „ ciem pectoris, æquiponderat: hinc
 „ Musculis inspiratoriis sese contra-
 „ hendi potestas permittitur; unde
 „ costarum elevatio ac dilatatio, &
 „ aucta pectoris amplitudo; Tùm pe-
 „ nitior aëris irruptio, & expansio pul-
 „ monarium ductuum; quod totum in-
 „ spiratione contingit. Mox proprio
 „ pondere concidentibus supra tumi-

dum Pulmonem costis, spatium Pectoris angustius fit, & earum, ac diaphragmatis vi, pulmo comprimitur, & partim per os extruditur contentus aër, partim ad minima usque vascula adigitur, si quorum angustias penetrare proprio pondere non potuit, quousque totus Pulmo detumescit, restitante solum in ejus vesiculis expansâ portione aëris; quæ series est expirationis: Hinc resistentiæ minoris occursum, potest externus aër rursus irruere, & eodem ordine opus respirationis institui. Hæc autem ut evincantur, ostendam prius Musculos pectoris non modò dispositos ad Leges Mechanicas, pro majori resistentiâ superanda validiores, pro minori debiliores, verum etiam quâdam interioris Geometriæ peritiâ, ut sese in inspiratione contrahentes, figuram pectoris multò capaciorem efforment, Costas in expiratione ex se ipsis concidere, figuræ, positionis, atque articulationis artificio. Diaphragmatis,

ac

ac Musculi triangularis fabricam, quantum ex aliorum figuris ac scriptis sciam, nulli notam, & utriusque usum persimilem, & ex his ea omnia constabunt evidenter. Insuper unum esse usum Aëris in pulmonibus, ut à capillaribus vasis arteriæ pulmonariæ ad capillariæ venæ sanguinem adigat, seu ex altero, in alterum sinum cordis; & in hoc transitu per pulmones sanguinem solvi. Neque ita solùm in homine, verùm hæc eadem etiam in brutis se habere monstrabimus, & machinam in avium costis exponemus perelegantem, & quid vicarium costis in testudinibus; atque idem obtineri per
 „ aquam à Piscibus appulsam ad bron-
 „ chia, quod à cæteris per aërem pul-
 „ mones explicantem. Hinc verò
 „ quanta, & quàm facilis propositio-
 „ num series ad pulmonum omnium
 „ figuras, suctus, vulnera, respiratio-
 „ nes varias mutatas, aut impeditas,
 „ in diverso aëris, pulmonum aut pe-
 „ ctoris statu: quæ omnia quivis in-

„telligat ex se ipso, dummodò id eti-
„am supponat, aërem æquo rario-
„rem, & æquo densiorem respirationi
„ineptum esse, & prohibere excur-
„sum sanguinis per pulmones. Deni-
„que ex iisdem principiis deducam
„probabiliter, foetum in utero non re-
„spirare, quod fortè etiam Geome-
„tricè demonstrabo, si per occasionem
„licuerit comparare Diametros Arte-
„riæ pulmonaris, & Anastomosis cum
„Arteriâ magnâ.

„Addam his opusculum de motu at-
„que usu Bilis, quorum alterum Geo-
„metricum est, alterum ex eo pen-
„dens, observationibus illustrandum.
„Evincet illud Fel à jecore, & vesi-
„cula ad intestina fluere, non è con-
„verso, nec à vesiculâ & jecore in ca-
„vam; spectatâ diversitate momento-
„rum. quâ moventur fluida per con-
„tractiles, & inæqualis amplitudinis
„tubulos: Unde constabit bilem è ve-
„siculâ elici non posse, nisi extrinsecâ
„aliquâ virtute comprimatur; quam
„ab

„ ab adstante, ac distento cibus ventri-
 „ culo petam, statuens Bilem in vesi-
 „ culâ servari ad tempus digestionis,
 „ ac tantum non evidenter ostendens,
 „ per eam tum temporis fluentem ad
 „ duodenum, cibum à ventriculo præ-
 „ paratum in Chylum faceßere. Hinc
 „ ratio situs vesiculæ, capsulæ com-
 „ munis in jecore; cur ductuum fel-
 „ lebrum aliquot in vesiculam desi-
 „ nant; cur nonnulla animalia eâdem
 „ destituta, facilè ex antecedentibus
 „ explicanda. Adhuc tamen observan-
 „ dus mihi situs vesiculæ, in quotquot
 „ occurrunt animalibus, præcipuè in
 „ carneo ventriculo præditis. Pan-
 „ creatis etiam locum pensito, & hu-
 „ morem ejus exprimi eodem, quo
 „ Bilis, tempore, deduco; ut ab u-
 „ trisque permistis formetur Chylus.
 „ Erit his appendicis loco Geometri-
 „ cum quiddam demonstrans, quâ fieri
 „ possit, ut in vesicâ Urinariâ generen-
 „ tur Conchylia Spiralia, si per urete-
 „ res exprimatur quid molle, aut vis-
 „ ci-

„cidum, in vesicæ resistantiam inci-
 „dens, eâque occasione explicabitur,
 „quo pacto possunt in terræ superficie
 „similia intorta corpora produci, quæ
 „in quibusdam montibus observavi.

Hæc Anatomica quasi semina, postquam in suum robur ac magnitudinem creverint, constituam ante celsitudinem Tuam voti reus, & si quæ his conciliari posse videbitur.

Nulla meis sine Te quæretur
 Gloria rebus.

Vale diu, Princeps ævo dignissime,
 Tuâque me auctoritate tueri ne desine.

Hæc Epistola Exc. D. Laurent. BELLINI hoc ipso 1671. Anno ex Italia Pragam delata, Vratislaviam ab Adm. Rev. Dn. P. Adamo Adamando KOCHANST è Soc. Jesu viro Mathematicarum & Physicarum Scientiarum curiosissimo pro singulari in Collegium Naturæ Curiosorum affectu communicata & ad D. Sachsum transmissa fuit.

F I N I S.

